

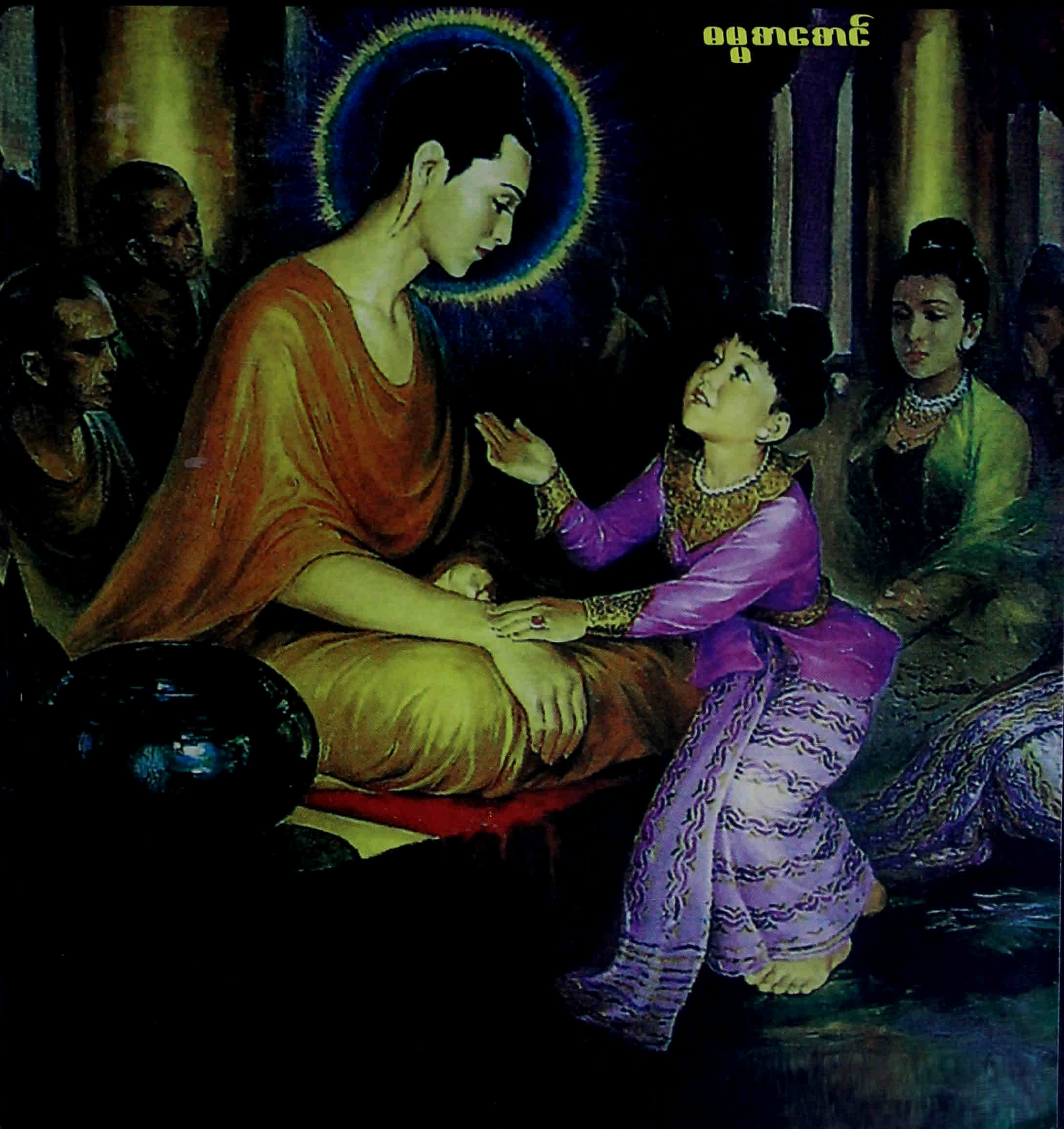
ဗုဒ္ဓသာသနာရေး အသံ ဝဟိတဗျာ
“ငါသည် ဗုဒ္ဓသာသနာ့တာဝန်ကို မချွတ်ထမ်းဆောင်ရမည်။”



သာယာနှိုးဖြန့်

၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ - တပေါင်း၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၊ အတွဲ (၂၁)၊ အမှတ် (၇)

ဓမ္မစာစောင်

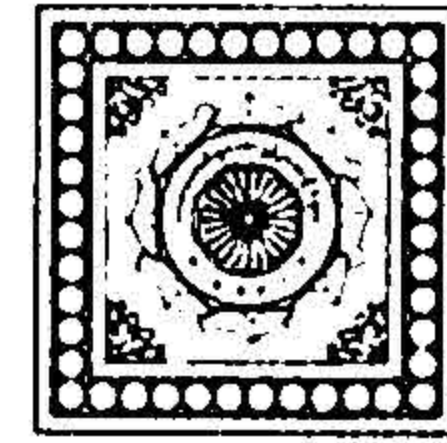


ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ◆ ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး - ဒို့အရေး
- ◆ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး - ဒို့အရေး
- ◆ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး - ဒို့အရေး

စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်

- ◆ ပြည်ထောင်စု၏ မည်သည့်နေရာဒေသတွင် နေထိုင်သည်ဖြစ်စေ ခိုင်မြဲသည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ထားရှိမွေးမြူသွားကြရန် အလွန်အရေးကြီးသည်။
- ◆ ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်သည်သာလျှင် တိုင်းရင်းသားအားလုံး ထာဝစဉ် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သွားရမည့် စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည်။



သာသနာ့ပြန့်ပွားရေးဦးစီးဌာန

ဗုဒ္ဓသာသနာ့ဌာန၊ အထွေထွေဌာန

ငါးလှော် ဗုဒ္ဓသာသနာ့ဌာနကို မြှုပ်နှံထားသော ရေပူ

အတွဲ (၂၁)၊ အမှတ် (၇)၊ ၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ - တပေါင်း၊
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ

မာတိကာ

၄ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သြဝါဒကထာ

၅ မျက်နှာဖုံးပုံရိပ်

“တပေါင်းလ”

၇ စာတည်းအာဘော်

“ဆုတ်ကပ်ကာလမှာ ဓမ္မလောကီ စီးနင်းအောင်
ကြိုးစားပါ”

၉ ထေ/သြဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်၏ သြဝါဒကထာ

၁၅ အမြဲတမ်းအတွင်းဝန်လျှောက်ထားလွှာ

၂၀ သူ့အလုပ်ကိုယ့်အလုပ်

မောင်မောင် - လည်ဝေါက်ရွာ

၂၁ သုခအိမ်

ဖျာပုံ - တင်နိုင်ဝင်း

၂၂ နမကို ဓမ္မပြခြင်း

မုံရွာ - ဇနဏ

နာယကကြီးများ

ဦးစိုးဝင်း (ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး)

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန

ဦးခိုင်အောင် (အမြဲတမ်းအတွင်းဝန်)

တာဝန်ခံညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊

သာသနာတော်ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးဦးစီးဌာန

ဓာယျာဉ်ချုပ်

စိုးမင်းထွန်း

တာဝန်ခံဓာယျာဉ်

တက္ကသိုလ် သျှင်သီရိ (ဓမ္မာစရိယ၊ ဘီအေ)

မဟာဂန္ဓာရုံ

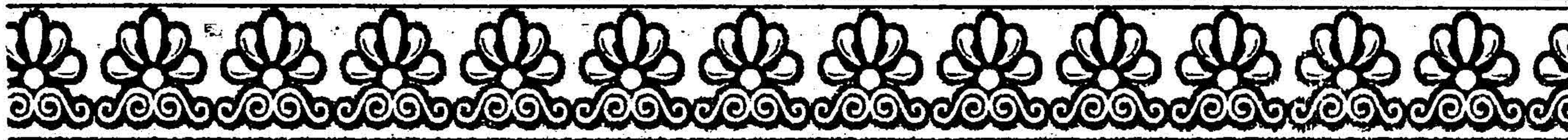
ဦးကြည်မြင့် (သာသနာရေးဓမ္မာစရိယ)

ထုတ်ဝေရေး

ဦးစိုးမင်းထွန်း (ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်)

သာသနာတော်ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးဦးစီးဌာန

မှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၁၃၆၇



- ၂၃ မိလိန္ဒပဉ္စ
- ၂၄ စင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတအရှင်ကုမာရ
- ၂၇ သဗ္ဗမင်္ဂလာဂါထာတော်
နိုင်ကြည်မြင့် (သာသနဓဇ မွှောစရိယ)
- ၃၀ လူမိုက်နှင့်လူလိမ္မာ ခွဲခြားသိမြင်ပေါင်းသင်းရေး
မောင်နိုး - ရွှေဗုဓ်
- ၃၃ မြင့်သောနေရာ၊ မြတ်သောအကျင့် ကိုအေးမင်း - ပဲခူး
- ၃၇ နာဂတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုအကြောင်း
ရဲဝင်း - သထပ (ခန္တီး)
- ၄၁ မုသားသစ္စာကြောက်စရာ
ဇာတ်လမ်း - တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ (မွှောစရိယ - ဘိအေ)
ပန်းချီ - တင်ထွန်းထွန်း
- ၄၉ ဓမ္မစကား ကျောင်းတော်များနှင့် ရင်သွေးငယ်တို့၏
အနာဂတ် ဘိက္ခုဒဿန (ညောင်တုန်း)
- ၅၄ ရင်နှစ်သည်းခြာ အလိမ္မာကဏ္ဍ ဗူးပွင့်ဝေ
- ၅၇ မြန်မာနိုင်ငံရိုးရာ ပါဠိစာပေသင်ကြားရေး
ဦးအောင်သိန်းညွန့်



**ဆာဗုဒ္ဓိပြန် ဓမ္မစာစောင်
ရုံးအဖွဲ့**

ဒေါ်စိုးမိုးသူ (ဦးစီးအရာရှိ)
ဒေါ်ဝင်းမာ (ဦးစီးမှူး)
ဒေါ်ဝင်းကြည်
ဇေယျာလှိုင်မင်း (သထပ - ကွန်ပျူတာ)

ပုံနှိပ်သူ

ဦးသန့်စင်ထွန်း (မြ - ၀၁၁၀၄)
ရွှေပြည်စုံ ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၃၄)၊ ၁၅၇ လမ်း၊ တာမွေ။

Traditional Pali Studies in Myanmar
Trans: by U Aung Thein Nyunt

၃၀ ပြည်တွင်းသာသနာရေးသတင်းမှတ်တမ်း လမင်း





မဟာဝိနွာရ
ဆရာတော်ကြီး
၏
ဩဇာကောဏ

အခုသာသနာတော်ကြီး ကျဆင်းလာတယ်လို့ ပြောနေကြတယ်။

ဘာလို့ကျဆင်းလာတာလဲလို့ အကြောင်းရင်းကို ရှာဖို့လိုတယ်။

ဒီလို အကောင်းစားတွေနဲ့ ဖိမ်ခံပစ္စည်းတွေနဲ့ နေလာကြလို့၊ အကျင့်သိက္ခာ
ကိုကျတော့ ပြုလို့ဝအောင် မကျင့်သုံးဘဲ လျော့ရဲရဲဖြစ်လာကြလို့... ဒါတွေဟာ
ဘကြောင်းရင်းတွေပေါ့။

ဘုရားအဆုံးအမအတိုင်း ကျင့်ကြရင် အပိုမဟုတ်ဘူး။ ဒီသာသနာ ဒီနိုင်ငံမှာ
လိုကိုလိုအပ်တယ်။ သာသနာလည်း ပြုရာရောက်တယ်။ နိုင်ငံအတွက်လည်း
အကျိုးများတယ်။ ဘုရားက လူသားတွေအတွက် ပွင့်လာတာ မဟုတ်လား...။

တပေါင်းလ



တပေါင်းလသည် ဆောင်းအကုန် နွေအကူးလဖြစ်သည်။ ဆောင်း၏ သဘာဝမကုန်သေးသောကြောင့် ညအခါ၌ အေးသည်။ နွေ၏သဘာဝကလည်း ထင်ရှားပြုလာပြီး နေခင်း၌ အလွန်ပူပြင်းသည်။ ဤသည်ကိုရည်၍ “နေပူလို့ ညချမ်း၊ တပေါင်းလသရမ်း” ဟု ဆိုစမှတ်ပြုခဲ့သည်။

ကဗျာစာဆိုတို့က တပေါင်းလသည် သာယာလှသည်။ တပေါင်းလကုန် ဥတုကို သက္ကတ၌ ရိတုရာဇာရတုခေါ် ဥတုရာသီတကာတို့တွင် ဘုရင်ဖြစ်သည်။ ဤစကားကို ထောက်၍ “တပေါင်းသာခေါင်လများနောင်” ဟု ဂုဏ်ပြုခဲ့ကြသည်။

တပေါင်းလသည် လယ်ယာလုပ်ငန်းပြီးစီး၍ လယ်သမားတို့အားချိန်အနားယူချိန်ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိပြည်သူတို့သည် ဤလ ဤအခါ ဤရာသီတွင် မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်၍ဘုရားဖူးလေ့ရှိသည်။

ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သားတော်ဘုရားအား ဖူးတွေ့လိုသော ဆန္ဒပြင်းပြလှသဖြင့် အမတ်တစ်ဦးနှင့် နောက်ပါ ၁၀၀၀-စေလွှတ်ပင့်စေခဲ့သည်။ အမတ်နှင့် နောက်ပါတို့သည် ဘုရားရှင်တရားကိုနာရပြီး အားလုံးရဟန်းဝတ်ကြကာ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်ကြသည်။

နောက်ဆုံး ဆယ်ကြိမ်မြောက်တွင် ဖွားဖက်တော် ကာဠုဒါယီအမတ်ကို ရဟန်းပြုလိုကခွင့်ပေးပါသည်။ သားဘုရားကို ရွှေနန်းတော်အရောက်ပင့်ခဲ့ပါဟု ကတိစကားဖြင့် နောက်ပါလူ ၁၀၀၀ နှင့်စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ကာဠုဒါယီအမတ်လည်း တရားနာရပြီး ရဟန္တာဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ကာဠုဒါယီအမတ်သည် ကတိအတိုင်းပင် ဂါထာ(၆၀)ဖြင့် လမ်းခရီးသာယာပုံ၊ တောတောင်ရေမြေသဘာဝအလှတို့ တပေါင်းလ၌ ဖြစ်ပေါ်နေပုံကိုလျှောက်ထားပြီး ဘုရားရှင်

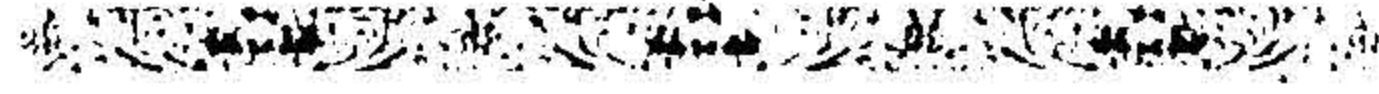
အား ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့ ကြွရောက်ရန် အချိန်တန်ပြီဖြစ်ပါကြောင်း လျှောက်တင်
လေသည်။

ကာဠုဒါယီ၏ လျှောက်တင်ချက်ကို ဘုရားရှင်ကလက်ခံခွင့်ပြုတော်မူပြီးနောက်ပါ
သံဃာတော်ရှစ်သောင်းခြံရံလျက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ကပိလဝတ်ထိ ယူနော(၆၀)ခရီးကို တစ်နေ့
တစ်ယူနောနှုန်းဖြင့် သက်တောင့်သက်သာနှစ်လကြာမျှ ကြွတော်မူခဲ့သဖြင့် ဤတပေါင်းလ
ပြည့်နေ့တွင် ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ဤကိုရည်ရွယ်၍ မြတ်ဗုဒ္ဓ
ပြည်တော်ဝင်နေဟု ကျင်းပကြသည်။ ဘုရားရှင်အား ကြိုဆိုပွဲတော်ကြီးတွင် ဘုရားရှင်ထက်
အသက်ကြီးသော ဆွေတော်မျိုးတော်သာကီဝင်မင်းအပေါင်းတို့သည် ရှိမခိုးဘဲ မာနနှင့်နေကြ
သည်ကို ချိုးနှိမ်တော်မူလိုသဖြင့် ရေမီးအစုံတန်ခိုးပြာဠိဟာပြတော်မူသည်။ ထိုအခါ ဆွေတော်
မျိုးတော်တို့သည် မာနကျိုး၍ ရှိခိုးကြသည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်၏ တောင်းပန်
မှုကြောင့် ဗုဒ္ဓဝင်တရားတော်ကြီးကို ဟောတော်မူခဲ့သည်။

ထို့နောက် နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်ကြီးကို အလှူခံတော်မူသည်။ ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒန
မင်းကြီးနှင့် မိထွေးတော်ဂေါတမီတို့အား အရိယာဘဝသို့ ပို့ဆောင်တော်မူပြီး ညီတော် နန္ဒာကို
ရဟန်းပြုပေးတော်မူသည်။ အမွေတောင်းလာသော သားတော်ရာဟုလာကိုလည်း ရှင်ပြုပေး
တော်မူသည်။ ဘုရားရှင်ကပိလဝတ်သို့ ကြွတော်မူသည်ကိုရည်ရွယ်၍ စေတီပုထိုးအမျိုးမျိုး
ကိုတည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ ရှေးဘုရားရှင်တို့လက်ထက်၌လည်း တပေါင်းလတွင်
သဲပုံစေတီတည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြရာမှ သဲပုံစေတီပွဲသည် တပေါင်းလ၏ အထိမ်းအမှတ်ပွဲ
တော်ဖြစ်ကြောင်း သည်တစ်ပတ်၏မျက်နှာဖုံးပုံရိပ်အဖြစ် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။



ဆုတ်ကပ်ကာလမှာ စမ္မုလေ့ကို စီးနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ



ကလိယုဂ်ဆုတ်ကပ်ကာလတွင် သူယုတ်မာက ၇၅% ရာခိုင်နှုန်း၊ သူတော်ကောင်းက ၂၅% ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုကာလဝယ် ဗေဒင်တို့၏အယူအဆအရ ဘုရားစေတီများ၌ ဂြိုဟ်ကြီး(၈)လုံးထားကြသည်။ ထိုဂြိုဟ်ကြီး(၈)လုံးတွင် မကောင်းသော ပါပဂြိုဟ်က (၄)လုံးကောင်းသော သောမဂြိုဟ်က (၄)လုံး ဟူ၍ရှိရာ ဤပါပဂြိုဟ် သောမဂြိုဟ်တို့သည် လောကဓံတရားအရ သဘာဝတရားမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

ကလိယုဂ် စေတီသက်တမ်းကာလရှည်ကြီးမှာ ပါပဓာတ်နှင့်ထပ်မံကြံကြံပါက တစ်ပူပေါ်နှစ်ပူဆင့် ဗူးလေးရာ ဖရုံဆင့်ဆိုသကဲ့သို့ တစ်ပေါ်တစ်ထပ်ဆင့်ဖို့သာရှိကြပါသည်။ ဤဆုတ်ကပ်ကာလနှင့် ပါပအချိန် တိုက်ဆိုင်ရောက်လေသော်-

- လူသားတို့၏အကျင့်စာရိတ္တများ ဖောက်ပြန်ကြခြင်း၊
- သီလ စောင့်ထိန်းသူများ နည်းပါးလာခြင်း၊
- အသိအလိမ္မာဉာဏ် သုတအလင်းမရသူများပေါများလာခြင်း၊
- ကာယကံ သောင်းကျန်းမှု၊ ဝစီကံ သောင်းကျန်းမှု၊ မနောကံ သောင်းကျန်းမှုတို့သည် အဝိဇ္ဇာအမှောင်နက်က နက်သလောက်ဆိုးရွားမှောက်မှားလာကြလေ့ရှိသည်။

ထို့အတွက် ဤဆုတ်ကပ်ကာလဝယ် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံနေရပါသေး၍ မိမိတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်မိမိ ကောင်းအောင်ပြုလုပ်ဆောက်တည်ကြ၍ သာသနာတော်ကြီးတည်တံ့ကြ၍ သာသနာတော်ကြီးတည်တံ့-ပြန့်ပွား-ထွန်းကားအောင် ပြုလုပ်ထိန်းသိမ်းကြဖို့လိုပါသည်။

သူတော်ကောင်း၊ သူယုတ်မာ အနည်းအများရှိရာတွင် သူတော်ကောင်း သူယုတ်မာ ဟူသည် မွေးကတည်းက နဖူးထိပ်စာကပ်၍ ပါလာသည်က မဟုတ်ပါ။ မိမိတို့၏ သတိနှင့် သိနိုင်လောက်သော ပညာ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဉာဏ်ပေါ်၌သာ မူတည်နေပါသည်။

မိမိတို့ကိုယ်မိမိ အသိဉာဏ်ပညာရှိ၊ ကောင်းစွာသတိရှေ့ဆောင်ပြီး ကျင့်ကြံကြသလို သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ကောင်းကောင်းဆွဲဆောင် ကယ်တင်လမ်းညွှန်မှု ပေးနိုင်ရန် လိုအပ်လှပါသည်။

 သာထွန်းပြန်

မကောင်းကိုမကောင်းဟု ပစ်ပယ်ထားပါက ကောင်းစရာဖြစ်မလာ ဆိုးစရာသာ ဖြစ်လာမှုများလာပါမည်။ အကောင်းများလာအောင် ရှေ့ဆောင်လမ်းပြပြုကြကာ ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာစေသော စွမ်းဆောင်ရည် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ များစွာပေါ်လာရန် လိုအပ်နေပါသည်။

ဆိုးရာမှ ကောင်းအောင် - ကောင်းရာမှ ညွှန်အောင် သီးပွင့်လာအောင် ဆောင်ရွက်ကြ ရမည်မှာ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တာဝန်ဖြစ်ပါသည်။ မည်သူတရားပျက်ပျက် ကိုယ်တရား မပျက်နှင့် ဆိုသည်ကို လူတိုင်းသိရှိလိုက်နာလာပါလျှင် လောကလူသားတို့ချမ်းသာပြီး ကပ်ဘေး အမျိုးမျိုးမှ ကင်းဝေးကြပါမည်။

သူတော်မှ ငါကောင်းမည်ဆိုတာမျိုး မဖြစ်စေရပါ။ သူကောင်းအောင် ငါကောင်းမည် ဆိုပါမှ သူတော်ကောင်းဖြစ်ပါမည်။ ကလိယုဂ်ဆုတ်ကပ်နှင့် ကြုံရသော်လည်း မိမိ၏ စိတ်ဓာတ်က မဆုတ်ယုတ်ဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ ကောင်းသူ ၂၅% ရာခိုင်နှုန်းတွင် ကိုယ်ပါပြီး အခြားသူများကိုယ်နှင့်အတူပါလာအောင် ကြိုးစားဆောင်ရွက်သာသနာပြုကြရပါမည်။ လူတော် လူကောင်း လူလိမ္မာကလေးတွေပေါ်ထွက်လာအောင် သာသနာပြုယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းများကို နေရာတိုင်း ဓမ္မာရုံတိုင်း ကျောင်းတိုင်းဖွင့်ပေးရန်လိုပါသည်။

ကလိယုဂ်ဆုတ်ကပ်ကာလတွင် ဒါန၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာအားများ အားနည်းလာ ပါသည်။ ဆုတ်ယုတ်လာပါသည်။ သီလကောင်းနှင့်မကောင်းသီလကို ဆင်ခြင်နိုင်ပါလျှင် ဆုတ်ကပ်စုန်ရေမှ ဆန်တက်နိုင်ပါမည်။ မေတ္တာ၊ စေတနာ ထားတတ်ကြလျှင် ဆန်တက်ပါမည်။ လောကလူသားတို့သက်တမ်းရှည်သက်တမ်းတိုဖြစ်မှုဟူသော တက်ကပ်၊ ဆုတ်ကပ်ဖြစ်မှု သည် မေတ္တာ၊ ကရုဏာဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားအားနည်းလာမှုများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတရားများမွေးနိုင်ပုံ အခြေခံသည် သီလ၊ သမာဓိများဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အကျင့်စာရိတ္တသီလ ဖောက်ပြန်ဖျက်ဆီးမှုတွေ များလာနေသော ဆုတ်ကပ် ကာလအချိန်ဝယ် လူသားတို့တဝ ကပ်သုံးပါးမှ ကင်းဝေးနိုင်ရန် သက်ရှည်ကျန်းမာစွာ လူ့ဘဝကို တန်ဖိုးရှိရှိနေသွားနိုင်ရန် လူသားတိုင်းသည် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဟူသော တက်ကပ် ဓမ္မလှေကို စီးနိုင်ကြစေရန် စီးနိုင်ဘို့အသိ ရှိကြရန် အလေးအနက်တိုက်တွန်း နှိုးဆော်လိုက်ရပါသည်။

အယ်ဒီတာ



**၁၃၇၇-ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော်(၁)ရက်၊ ၂၀၁၅-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၇-ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့
နေ့လည်(၂)နာရီ အချိန်တွင် နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်)ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းမတွင်
ထေရဝါဒ သြဝါဒါစရိယအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုမာရ မိန့်ကြားသော သြဝါဒကထာ**

ယနေ့ကြွရောက်တော်မူလာကြတဲ့ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်) ပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော်၊ သင်ကြားစီမံဆရာတော်၊ ထေရဝါဒသြဝါဒါစရိယ ဆရာတော်များ၊ နယ်စပ်နှင့်ဟောင်တန်းဒေသကို သာသနာပြုသွားကြမည့် သာသနာပြုရဟန်းတော် အရှင်မြတ်များ၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန အမြဲတမ်းအတွင်းဝန် ဦးခိုင်အောင်နှင့်တကွ သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဒကာ/ဒကာမများ၊ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခဲ့ကြသော သာသနာ့နဂ္ဂဟ သာသန ဒါယကာ၊ သာသန မာမကများ ဖြစ်ကြသော အလှူရှင်/အလှူ အမများအားလုံး စုံစုံညီညီတွေ့ဆုံရတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးအနေနဲ့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိပါကြောင်း နှုတ်ခွန်းဆက် စကားမိန့်ကြားအပ်ပါတယ်။

တပည့်တော်တို့ ဘွဲ့ရတဲ့ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေမှာ သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ၊ သကျသီဟ ဓမ္မာစရိယ၊ စေတိယင်္ဂဏဓမ္မာစရိယ အစရှိသဖြင့် ဓမ္မာစရိယဘွဲ့တွေရရှိကြပါတယ်။ အရှင်ဘုရားတို့ကြတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်ပဲနဲ့ တက္ကသိုလ်ဓမ္မာစရိယဆိုပြီး တက္ကသိုလ် ပိုလာပါတယ်။ အဲဒီ တက္ကသိုလ်က ဘယ်လောက်အရေးကြီးလဲ ဆိုတာကို တပည့်တော် ပြောချင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဓမ္မာစရိယထဲမှာ ရိုးရိုး ဓမ္မာစရိယမဟုတ်ဘူး။ တက္ကသိုလ်ဓမ္မာစရိယက ရန်ကုန်နှင့်မန္တလေးမှာပဲ ဖွင့်ပေးထားတာ။ တက္ကသိုလ်မှာ တက္က ဆိုတာ နိုင်ငံခြားမှာတော့ Logic(လောဂျစ်)ခေါ်တာ။ ဆိုကရေးတီးက စတင်ခဲ့ပြီး အရစ္စ တိုတယ်က စည်းကမ်းမူစနစ်ချကာ Logicကျမ်းဆိုပြီး နိုင်ငံခြားတက္ကသိုလ်တွေမှာ သင်ပါ တယ်။ ဒါကို မြန်မာနိုင်ငံရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ သင်တဲ့အခါ ရခိုင်ပါမောက္ခတစ်ယောက်က တက္ကနီယ နယ ဒီပနီလို့ ဘာသာပြန်ပါတယ်။ နောက် အင်္ဂလိပ်ပါမောက္ခရောက်လာတော့ တက္ကဗေဒလို့ ဘာသာပြန်ပါတယ်။ ယခုအခါ ဒဿနိကဗေဒလို့ ခေါ်ပါတယ်။ တဖန် Philosophy - ဖီလိုဆိုဖီလို့လည်း ခေါ်ပြန်တယ်။ အရှင်ဘုရားတို့ ကျတော့ တက္ကသိုလ် ဓမ္မာစရိယ၊ Buddhism - ဗုဒ္ဓဝါဒလို့ တပ်ပြန်တယ်။ Buddhism is not Philosophy, but philosophy ဆိုပြန်လေတော့ ဒီအကြောင်းတွေကို ရှင်းပြ ပြောပြချင်ပါတယ်။

ဘာနဲ့ရှင်းပြရမလဲဆိုတော့ တစ်ခါတုန်းက စာကြီးပေကြီးနဲ့ ကိုးကားပြောပြပါ့မယ်။ အဲဒီ စာကြီးပေကြီးဆိုတာ သင်ပုန်းကြီးနဲ့ သဒ္ဒါကြီးဆိုပြီး ရီစရာအနေနဲ့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ အမှန်တော့ ဒါရီစရာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီသဒ္ဒါကျမ်းကြီးကို အရှင်ဘုရားတို့အနေနဲ့ သဒ္ဒါလို့ပဲ မြင်မယ်။ အဲဒီ သဒ္ဒါကြီးကျမ်းက သဒ္ဒါတင်မဟုတ်ဘူး။ တက္ကဗေဒကျမ်းကြီးဖြစ်နေတယ် ဆိုတာကို တက္ကသီလသဘောနဲ့ တပည့်တော် ရှင်းပြချင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆင်ဖြူရှင် မင်းကြားကြီးလက်ထက်မှာ မောင်သာဇွန်ကို အယူတော်မင်္ဂလာအမတ်ခန့်အပ်ခဲ့တယ်။ အယူတော် မင်္ဂလာအမတ်ဟာ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး။ စစ်ရေးတွေမှာ ဟောကိန်းအမျိုးမျိုး ထုတ်ပေးခဲ့တယ်။ အားလုံးမှန်ကန်ခဲ့တယ်။ အယူတော်မင်္ဂလာအမတ်ဟာ အဲဒီပညာတွေကို ဘယ်ဆရာဆီမှာ သင်ခဲ့တာလဲ? ဘယ်ကျမ်းတွေ လေ့လာခဲ့တာလဲ? အဲဒါကို တပည့်တော် အနှစ် ၂၀ လောက် ရှာဖွေလေ့လာခဲ့ပါတယ်။ ဗေဒင်ကျမ်းတွေဆိုရင် ခုနှစ် သက္ကရာဇ်မေး၊ နေ့နံမေးရတယ်။ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာဆိုလျှင် အချိန် ၈-ပိုင်းခွဲပြီးတော့ တနင်္ဂနွေအချိန်၊ တနင်္လာအချိန် အစရှိသဖြင့် အချိန်ပိုင်း သတ်မှတ်တွက်ချက်ဟောရတယ်။ ဆန်းဗေဒင်ဆို ၈ရ၊ လဟုတွေနဲ့ ဆန်းစစ်ပြီးတော့ ဟောရတယ်။ ယောမင်းကြီးရဲ့အဟောကျမ်းဆိုလျှင် နာမည်အက္ခရာတွေကို လက်တပ်ပြီးတော့ ဟောရတယ်။ မွေးသက္ကရာဇ် နေ့နံမသိသူတွေအတွက် ကောင်းပါတယ်။ လက်ရိုးကျမ်းဆိုရင် လက်တွေ၊ စန်းတွေ၊ ဂြိုဟ်တွေတပ်ပြီးတော့ ဂြိုဟ်ပူး၊ ဂြိုဟ်မြင်၊ ဂြိုဟ်ယှဉ်၊ ဂြိုဟ်စီး၊ ဂြိုဟ်နင်း၊ ယောဂယုဂ်၊ ဒသာ စသည်ဖြင့် ဟောရတယ်။ အယူတော် မင်္ဂလာ အမတ်ကြတော့ ဘာမှ မတွက်ပဲနဲ့ ဟောထားတယ်။ ဘာကြောင့်လဲလို့ လေ့လာဆန်းစစ်တဲ့ အခါမှာ သဒ္ဒါကျမ်းကို ဂမ္ဘီရဉာဏ်နဲ့ နိမိတ်ကောက်ပြီး ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် နက်နက်နဲနဲ သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်သွားနိုင်လို့ဖြစ်တယ်။

အဲဒီအကြောင်းကို တပည့်တော်ပြောမယ်ဆိုရင် တော်တော်ကျယ်ကျယ် ဝန်းဝန်းပြောရမှာ ဖြစ်တယ်။ မိန့်ခွန်းပြောရင် ရှည်လွန်းလို့ လူတွေက တော်တော်နားညည်းနေပုံပေါ်တယ်။ ဒါကြောင့် အကျယ်မချဲ့ချင်တော့ဘူး။ နောင်ကြိုတဲ့အခါမေးပါ။ တပည့်တော် သေသေခြာခြာ ရှင်းပြပါ့မယ်။ သဒ္ဒါကျမ်းကြီးဟာ အတွေးအခေါ်၊ ဒဿနတွေ ဖော်ပြတဲ့ တက္ကဗေဒကျမ်းကြီး လည်းဖြစ်တယ်။ နောက်တစ်ခုက သဒ္ဒါကျမ်းကြီးဟာ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ စစ်ရေးတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဟောကိန်းထုတ်ဖို့ နိမိတ်ကောက် ဟောနိုင်တဲ့ ကျမ်းကြီးလည်း

ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပါရစေ။ အခုအချိန်မှာ “စကားဆို ချိုမှ၊ တရားဆို တိုမှ၊ မယားဆို ပျိုမှ” လူကြိုက်များကြတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သြဝါဒကို တိုတိုပဲ ပြောပါမယ်။ ဒကာမကြီးတွေ လည်း တရားသဘောအရတော့ ကွေးတဲ့လက် မဆန့်ခင်၊ ဆန့်တဲ့လက်မကွေးခင် သေနိုင်တယ် လို့ နှလုံးသွင်းရမယ်။ လောကသဘောစီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေးသဘောအရတော့ ဘယ်သော အခါမှာမှ မသေနိုင်ဘူးလို့ နှလုံးသွင်းရမယ်။ ဒါကြောင့် အသက်ကြီးလို့ ပျက်စီးနေပြီဆိုပြီး ပစ္စလက္ခတ် မနေပါနဲ့။ လှလှပပ ကျော့ကျော့မော့မော့ ပြုပြင်ပြီး ရှုချင်စဖွယ် နုနယ်ပျိုမြစ်အောင် ဆယ်ပတ် နေတတ်ရမယ်။ ဒါမှ ဒကာမကြီးတွေ အဟောဝတ သဘောကျကြပါလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ တိုတိုပြောရရင် အရှင်ဘုရားတို့လည်း ကြားဘူးမှာပေါ့။ ရှေးဟောင်းလူရွှင်တော်ကြီး တွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ဓာတ်ဆီ ဓာတ်ဆန် ဘုန်းကြီးဝတ်သလိုပေါ့။ တစ်ယောက်က မေးတယ် “ဘုန်းကြီးဝတ်မယ်ဆို သင်္ကန်းတောင်းရသလား?” တဲ့။ တစ်ယောက်က “မရဘူးလို့ ဖြေတယ်။ အဲဒီအခါမှာ လိုက်ဆို ဆိုပြီးတော့ သင်္ကန်းတောင်းချပေးတယ်။ “သကလ ဝဇ္ဇ” ။ ဝတ်တတ် ကဲ့လား? ဝတ်တတ်တယ်။ ဝတ်တတ်ရင် ဝတ်တော့တဲ့။ အခုလည်း အရှင်ဘုရားတို့ နယ်စပ်နဲ့ တောင်တန်းဒေသ သာသနာပြုသွားတတ်သလား? သွားတတ်တယ်။ သွားတတ်လျှင် သွားတော့ဆိုပြီး ပြောလိုက်ရုံပဲ ရှိတော့တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သြဝါဒတွေ ပေးပြီး ဟိုရောက်တော့ မလုပ်သင့်တာတွေ လျှောက်လုပ်ကြတယ်။ ဒီတော့ “ပြောသာပြော အမောသာ အဖတ် တင်” ဆိုတဲ့ စကားလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝတ္တရားရှိတော့ တပည့်တော်တို့က သြဝါဒစကား မှာကြားရမှာပဲ။ မမှာရင်လည်း အရှင်ဘုရားတို့က မမှာလို့၊ မပြောလို့ ဖြစ်ဦးမယ်။ အဲဒီတော့ အရှင်ဘုရားတို့ အချက်(၄)ချက်ကို မှတ်ပြီးလိုက်ဆို...

- “ တာလေး-တာကို ကျော်
- အိုင်(I)သုံး-အိုင်မှာ ပျော်
- “မ” ငါး-ဖော်ကို ဖြုတ်
- ထ သုံး-ထနဲ့ အလုပ်လုပ်”

တာလေးတာကို ကျော်

- (၁) ဘဿာရာမ တာ
- (၂) နိဒ္ဒါရာမ တာ



(၃) သင်္ဂဏိကာရာမ တာ

(၄) ကမ္မာရာမ တာ

‘တာ’ ဆိုတဲ့ ပါဠိစကားက မြန်မာလို ‘အဖြစ်’ လို့ မှတ်။ ဘဿာရာမ တာ- အလကား အားနေရင် စကားပြောဘက်ရှာပြီးတော့ တောင်စဉ်ရေမရ၊ အကျိုးမဲ့ အချည်းနှီး အလဟဿ ပေါက်ကရ စကားတွေ ပြောတယ်။ အဲဒီ စကားတွေနဲ့ ပျော်မွေ့ပြီးတော့ အချိန်တွေ ဖြုန်းကယ်။ အလုပ်ကို မလုပ်ဘူး။ အပြောနဲ့ အချိန်ကုန်တယ်။ ဘဿာရာမတာကို ကျော်ဖို့ဆိုရင် တွေ့ကရာ စကားတွေပြောပြီး အချည်းနှီး အချိန်ကုန် မခံပဲ အလုပ်ကို ကြိုးကြိုးစားစားလုပ်ရမယ်။ အဲဒါ ဘဿာရာမတာကို ကျော်တာပဲ။

နိဒ္ဒါရာမ တာ- အချိန်တိုင်းအိပ်နေတာကို ပြောလိုတယ်။ အရင်တုန်းက ဖဆပလ အတွင်းရေးမှူး ဦးကျော်ငြိမ်းက ပြောဖူးတယ်။ ‘ကျုပ်တို့ လူမျိုးက ဆန်စားကြီးတဲ့ လူမျိုး၊ ဆန်က အဆိပ်အတောက်ပြင်းတယ်။ အိပ်ချင်တယ် ဒါကြောင့် အအိပ်ကြီးပြီး အပျင်းကြီးတယ် တဲ့။ သူပြောတဲ့စကားမှန်တယ်။ အအိပ်ကြီး၊ အပျင်းကြီးတယ်ဆိုတာ အရှင်ဘုရားတို့ကိုတော့ မပြောတတ်ဘူး။ တပည့်တော်ကျောင်းက ဘုန်းကြီးတွေကိုတော့ ပြောနိုင်တယ်။ ကမ္ဘာ့ဂရင်း နစ်စံချိန်မှာ စပါးကြီးမြွေက ၁၈-နာရီ အိပ်တယ်တဲ့။ အဲဒီလူတွေ တပည့်တော်ကျောင်းကို လာလေ့လာစေချင်ကယ်။ တပည့်တော်ကျောင်းက ဦးဇင်းတွေက နာရီ-၂၀ လောက်အိပ်တယ်။ ဆွမ်းခံ၊ ထမင်းစား၊ ရေချိုးချိန်က လွဲရင် အိပ်တာပဲ။ အိပ်ပါများရင် ဦးနှောက် အလုပ် မလုပ်တော့ဘူး။ ဦးနှောက် သေတာ၊ ပျက်တာပဲ။ ဒါကြောင့် အရှင်ဘုရားတို့ နယ်စပ်နဲ့ တောင်တန်းရောက်တဲ့ အခါ အိပ်ချည်းပဲ မနေနဲ့။ အိပ်တာ ပျော်နေလို့ကတော့ ဘာသာသနာမှ ပြုလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ နိဒ္ဒါရာမတာ- အိပ်တာပျော်မွေ့တဲ့ အလုပ်ကို ကျော်လွှားနိုင်ရမယ်။ မအိပ်နဲ့ ရှိသမျှ အချိန်မှာ အလုပ်လုပ်။

ပျင်းတဲ့သူအတွက် အလုပ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ အလုပ်လုပ်ချင်သူအတွက် အချိန်ဆိုတာ မလုံလောက်ဘူးတဲ့။ တကယ် အလုပ်လုပ်မယ်ဆိုရင် အရှင်ဘုရားတို့အတွက် သီစရာတွေ၊ တတ်စရာတွေ၊ ဖတ်စရာတွေ၊ မှတ်စရာတွေ၊ လုပ်စရာတွေ အများကြီးပဲ။ အရှင်ဘုရားတို့ အတွက် အချိန်ဟာ မလောက်ဘူး။ ပျင်းတဲ့သူကတော့ အိပ်ချည်းပဲနေမှာပဲ။ ဒါကြောင့် အလုပ်မရှိဘူး။ ရှိလည်း မလုပ်ဘူး။ ပျင်းပြီး အိပ်နေတာမျိုးကို ကျော်လွှားရမယ်။ မရှိ၊ ရှိတဲ့

အလုပ်ကို ရှာဖွေပြီးတော့ လုပ်ရမယ်။ ဘာမှ လုပ်စရာမရှိရင် သစ်ပင်စိုက်၊ ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တွေ ရအောင်ပွား ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ။ အဲဒါ နိဒ္ဒါရာမတာကို ကျော်တာပဲ။

နောက်တစ်ခုက သင်္ဂဏိကာရာမတာ- အပေါင်းအသင်းနဲ့ ပျော်မွေ့တာတဲ့။ အပေါင်းအသင်းမရှိရင် မနေတတ်ဘူး။ ဘယ်မှာ အပေါင်းအသင်းရှိလဲ? ။ အပေါင်းအသင်းရှိရာ လျှောက်လှည့်နေတယ်။ ကိုယ်တာဝန်ကျတဲ့ နေရာမှာ မနေဘူး။ ကိုယ့်အလုပ်ကို မလုပ်ဘူး။ အဲဒီလို အပေါင်းအသင်းနဲ့ပျော်မွေ့နေတာကိုရှောင်ပါ။ ကိုယ့်တာဝန်ကို ကျေအောင် တိုးတက်အောင် စိတ်ပါလက်ပါ ကြိုးစားလုပ်ပါ။ သင်္ဂဏိကာရာမတာကို ကျော်တာပဲ။

နောက်ဆုံးတစ်ခုက ကမ္မာရာမတာ- ကိုယ်လုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ရမယ်။ မလုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်ကို မလုပ်ရဘူး။ လုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်ကိုတော့ မလုပ်ပဲ မလုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်ကိုတော့ ဝင်လုပ်တယ်ဆိုရင် ကမ္မာရာမတာပဲ။ တပည့်တော်လက်တွေ့ပြောပြမယ်။ မကြာသေးခင်က လောက်ကိုင်၊ မော်ထိုက်မှာ သာသနာပြုကျတဲ့ ကိုယ်တော်လေးဟာ ကျောင်းဆောက်မပြီးသေးတော့ ရဲစခန်းက လွတ်နေတဲ့ အဆောင်မှာ ယာယီသီတင်းသုံးရတယ်။ ကျောင်းက ငါးကျောင်းပြီးသွားပြီ။ သူက မသွားဘူး။ တစ်နှစ် အမိန့်ထုတ်တယ်။ မသွားဘူး။ ၂-နှစ် အမိန့်ထုတ်တယ် မသွားဘူး။ ရဲစခန်းမှာပဲနေတယ်။ သူက လုပ်သင့်တဲ့အလုပ်တော့ မလုပ်ဘူး။ ရဲစခန်းက တိုင်တဲ့အခါကျတော့ တပည့်တော်တို့က သူ့ကို ထုချေလွှာတောင်းတယ်။ သူက ဘယ်လို ထုချေလွှာပေးသလဲဆိုတော့ ဌာန(၃၀)ရှိတဲ့ အထဲက သူနဲ့မတည့်တာ ရဲဌာနနဲ့ (Immigration) လူမှုကြီးကြပ်ရေးဌာန ၂-ခုတဲ့။ ကျန်တဲ့ ဌာနတွေ တည့်တယ်တဲ့။ အဲဒီဌာန ၂-ခုကပဲ ကျောင်းဆောက်ပေးတာ။ ကျောင်းဆောက်တာ မပြီးသေးလို့ အဲဒီဌာန ၂-ခုကပဲ ကျွေးမွေးထားတာ။ အဲဒီ ကျွေးမွေးတဲ့ ကျောင်းဆောက်ပေးတဲ့ ဌာန ၂-ခုနဲ့ မတည့်ဘူးဆိုတော့ ဘယ်နဲ့ လုပ်မလဲ။ ဘာလို့ မတည့်တာလည်း ဆိုတော့ လက်နက်ပုန်းကိုင်တယ်ဆိုပြီး သူက စာရေးလို့တဲ့။ ဟိုမှာ လက်နက်ကို ပြောင်ကျကျ ကိုင်ပြီး အစိုးရ စစ်တပ်တောင် ခံတိုက်နေတာ လက်နက်ပုန်းကိုင်တာ ဆန်းသလား။ ကိုယ့်သာသနာပြုအလုပ်လား။ ကိုယ်မလုပ်ရမယ့် အလုပ်တော့ လုပ်ပြီး ကိုယ်လုပ်ရမယ့် မောထိုက်သာသနာပြုအလုပ်တော့ သွားမလုပ်ဘူး။ အဲဒါကို ကျော်ရမယ်။ ကမ္မာရာမတာ ကျော်တာပဲ။

အိုင်(၂) သုံးအိုင်မှာပျော်

ပထမအိုင်(၂)က Interesting လို့ ခေါ်တယ်။ Interesting - စိတ်ဝင်စားမှု။ တစ်ခုခုကို သမာဓိအားကောင်းကောင်းနဲ့ စိတ်ဝင်စားမယ်ဆိုရင် နေ့မှန်းလည်း မသိဘူး။ ညမှန်းလည်း မသိဘူး။ စားရမှန်းလည်း မသိဘူး။ အိပ်ရမှန်းလည်း မသိဘူး။ ပင်ပန်းမှန်းလည်း မသိဘူး။ မနားမနေ လုပ်နိုင်တယ်။ စိတ်မဝင်စားရင် ဘယ်ဟာမှ မလုပ်နိုင်ဘူး။ တပည့်တော် တို့ နာယကချုပ်ကြီး လုပ်သွားတဲ့ ဦးတိလောက က သူများကို စကားပြောရမယ်ဆိုရင် ၃-နာရီလောက် အမြုပ်ထွက်အောင် ပြောနိုင်တယ်တဲ့။ ကိုယ်က နားထောင်ရမယ်ဆို ၃-မိနစ်နဲ့ ငိုက်တော့တာပဲတဲ့။ (သူက)ပြောတာပဲ စိတ်ဝင်စားတယ်။ နားထောင်တာကို စိတ်မဝင် စားဘူး။ နားထောင်တဲ့(Interesting)မရှိဘူး။ အရှင်ဘုရားတို့ နယ်စပ်နဲ့တောင်တန်းဒေသ ရောက်တဲ့အခါ သာသနာပြုချင်တဲ့စိတ်(Intersting)ဟာ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရှိပါ။ ခေတ်မီ အင်္ဂလိပ်စကားနဲ့ ပြောတာ ပဋ္ဌာန်းစကားနဲ့ပြောမယ်ဆိုရင် ဆန္ဒာဓိပတိ၊ စိတ္တာဓိပတိရှိရမယ်။ အဓိ-ဆိုတာ အလွန်အမင်း၊ ပတိ-ဆိုတာ အကြီးအမှူး။ လွန်လွန်မင်းမင်း၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြီးမားတဲ့ ဆန္ဒ။ လွန်လွန် မင်းမင်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြီးမားတဲ့ စိတ်ဓာတ်။ အဲဒီ စိတ်ဓာတ်ကို (Intersting)လို့ ချဲ့ပြောလိုက်တာပဲ။ နယ်စပ်နဲ့ တောင်တန်းဒေသရောက်တဲ့ အခါ ဆန္ဒာဓိပတိ အပြင်းအထန်ရှိပါ။ စိတ္တာဓိပတိ အပြင်းအထန်မွေးပါ။

နောက်တစ်ခုက(Intersting) လုံ့လဝီရိယ။ ဝီရိယကို ပဋ္ဌာန်းနဲ့ပြောရင် ဝီရိယာဓိပတိပဲ။ ဝီရိယဆိုတာ အသားပဲကြေကြေ၊ အရည်ပဲဆွေးဆွေး၊ အသွေးပဲ ပျက်ပျက်၊ အသက်ပဲ သေသေ။ မဖြစ်မနေလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ ဝီရိယမျိုး ထားပါ။ လွန်လွန်မင်းမင်း ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကြီးစားတဲ့ ဝီရိယာဓိပတိ(Industrious)ပဲဆိုတာ အရှင်ဘုရားတို့ နားလည်ပါ။

နောက်တစ်ခုက (Intelligence)လို့ ခေါ်တယ်။ အသိဉာဏ်လို့ ပြောရမယ်။ ပဋ္ဌာန်းလို့ ပြောရင် ဝိမံသာဓိပတိ။ ဒီဟာကတော့ အင်မတန်ကျယ်ဝန်းပါတယ်။ အသိဉာဏ်ရှိရမယ်။ ဒါ့ကြောင့် အရှင်ဘုရားတို့(Intersting) ရှိရမယ်၊ (Industrious)ရှိရမယ်။ (Intelligence) ရှိရမယ်။ ဒီအိုင်(၂)သုံးအိုင်မှာ ပျော်မွေ့ပါလို့။ ပဋ္ဌာန်းလို့ပြောရင် ဆန္ဒာဓိပတိ၊ စိတ္တာဓိပတိ၊ ဝီရိယဓိပတိ၊ ဝိမံသာဓိပတိ ဆိုတဲ့ အိုင်(၂)သုံးအိုင်မှာ ပျော်မွေ့ရမယ်။ ဝိမံသာဓိပတိက အချုပ်ပဲ။ ဉာဏ်ဟာ လိုက်လို့ မကုန်နိုင်ဘူး။ လိုက်မီသလောက်ကိုတော့ လိုက်ရမှာပဲ။ မမီတာကိုတော့ ပြောလို့မရဘူး။ ဒါကို ဘာကိုပြောရသလဲဆိုရင် အရှင်ဘုရားတို့ နယ်စပ်နဲ့တောင်တန်းဒေသ ရောက်ရင် သိစရာတွေ၊ လေ့လာစရာတွေ အများကြီးဆိုတာ တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ (၂) သုံးအိုင်နဲ့ ပျော်ပါ။

၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်၊ ၂၇-၁၂-၂၀၁၅၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင်
ကျင်းပသော နယ်စပ်နှင့်တောင်တန်းဒေသသို့ သာသနာပြုကြွရောက်မည့် နိုင်ငံတော်
ပရိယတ္တိသာသနာ့ တက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်)မှ သင်တန်းသားရဟန်းတော်များ၏
ဩဝါဒခံယူပွဲအခမ်းအနားတွင် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
အမြဲတမ်းအတွင်းဝန် ဦးခိုင်အောင်၏ သာသနာရေးဆိုင်ရာ လျှောက်ထားလွှာ



ရိုသေလေးမြတ်စွာလျှောက်ထားအပ်ပါသည်
ဆရာတော်သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား

ယနေ့ကျင်းပပြုလုပ်သော နယ်စပ်နှင့်တောင်တန်းဒေသသို့ သာသနာပြုကြွရောက်မည့်
နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်)မှ သင်တန်းသားရဟန်းတော်များ၏
ဩဝါဒခံယူပွဲအခမ်းအနားသို့ ကြွရောက်တော်မူလာကြသော ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြု
ဩဝါဒစရိယအဖွဲ့ ဆရာတော်ကြီးများ၊ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်)မှ
ပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော်အမှူးပြုသော သင်ကြားစီမံဆရာတော်များ၊ နယ်စပ်နှင့်တောင်တန်း
ဒေသသို့ သာသနာပြုကြွရောက်ကြမည့် သင်တန်းသားရဟန်းတော်များအား စုံညီစွာဖူးမြော်
ကြည်ညိုခွင့်ရရှိသဖြင့် မဟာကုသိုလ်တရားများ တိုးပွားရပါကြောင်းနှင့် သာသနာရေး
ဆိုင်ရာများလျှောက်ထားခွင့် ရရှိသဖြင့်လည်း ဝမ်းမြောက်ပါကြောင်း ပဏာမအနေအားဖြင့်
ဂါရဝပြု လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။

နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်၊ မန္တလေး)တို့မှ သာသနာတက္ကသိုလ်မဟာ
ဓမ္မာစရိယတန်းကျမ်းတင်သွင်းပြီး ရဟန်းတော်များနှင့် သာသနာတက္ကသိုလ်ဓမ္မာစရိယ
(စတုတ္ထနှစ်)အောင်မြင်ပြီးသော ရဟန်းတော်များကို နယ်စပ်နှင့်တောင်တန်းဒေသများသို့
နှစ်စဉ်သာသနာပြုစေလွှတ်လျက်ရှိပါသည်ဘုရား။ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်
တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ခြင်း၏ တတိယရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သော “ပြည်တွင်းပြည်ပတို့၌
သာသနာပြုစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းတော်များ ပေါ်ပေါက်လာစေရန်နှင့် အထူးသဖြင့်
သင်တန်းသားရဟန်းသံဃာများအား ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး ကျေးလက်တောရွာပါမကျန်

 သာသနာပြု

နေထိုင်သီတင်းသုံး၍ သာသနာပြုနိုင်သည့် စိတ်ဓါတ်အလေ့အကျင့်ရရှိစေရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးရန် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်အထမြောက်အောင်မြင်စေရေးအတွက် နယ်စပ်နှင့် တောင်တန်းဒေသသို့ နှစ်စဉ် တာဝန်ပေးသာသနာပြုစေလွှတ်လျက်ရှိပါသည်ဘုရား။

ဆရာတော်သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား.....

သာသနာပြုတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရာတွင် ဗဟိုခေါင်းဆောင်ဆရာတော်၊ သာသနာပြု ရဟန်း/သီလရှင်၊ မြို့နယ်သာသနာရေးမှူး၊ သာသနာပြုလူပုဂ္ဂိုလ်များသည် အချင်းချင်း အငြင်းမပွားကြ၊ စိတ်ဝမ်းမကွဲကြဘဲ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဗြဟ္မစိုရ်တရားလက်ကိုင်ထား၍ သာသနာတော်တစ်ရပ်လုံး၏ အကျိုးစီးပွားကိုရှေးရှုပြီး ညီညီညွတ်ညွတ်ဆောင်ရွက်ကြပါရန် လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်မြတ်ကြီးသည် လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ အားထားကိုးကွယ်ရာ မေ့ရတနာ အဆုံးအမသာသနာတော် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များအချင်းချင်း စည်းစည်းလုံးလုံး၊ ညီညီညွတ်ညွတ်ဆောင်ရွက်ကြခြင်းဖြင့် လူသားအားလုံးတို့၏ ကောင်းကျိုးအတွက် ဖြည့်ဆည်း ပေးတော်မူကြပါဘုရား။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်က “ရဟန်းတို့ တစ်ခုတည်းသော တရားသည် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ရှိသော် လူအများအကျိုးစီးပွားရရှိရန်၊ ချမ်းသာသုခရရှိရန် ဖြစ်၏။ ထိုတရားသည် အခြားမဟုတ်၊ ညီညွတ်ခြင်းပင်တည်း” ဟု ဣတိဂုတ်ပါဠိတော်၌ ပော်တော်မူထားသည်ကို အစဉ်အမြဲအောက်မေ့နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်တော်မူကြပါရန်လည်း လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။

သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များအချင်းချင်း ညီညွတ်မှုမရှိပါက ဓမ္မကို အဓမ္မ ဝိနယကို အဝိနယဟု ကျင့်ကြံနေကြသော သာသနာ့ရန်သူများကို ဖယ်ရှားနိုင်မှာမဟုတ်သည့်အပြင် သာသနာပြု အချင်းချင်းမညီညွတ်ခြင်းသည် သာသနာပြုလုပ်ငန်းဆုတ်ယုတ်ခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်း တစ်ရပ် ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်ဘုရား။ မိမိတို့၏ သန္တာန်၌ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတရားများဖြစ် တည်လာအောင် ဟစ်ကိုယ်ရည်သာသနာပြုရမှာ ဖြစ်သကဲ့သို့ မိမိရရှိထားသော ဓမ္မအသိပညာ

များကိုလည်း နယ်စပ်ဒေသတိုင်းရင်းသား ညီအစ်ကိုမောင်နှမများအားလည်း ဖြန့်ဝေဟောပြော ပေးရမှာ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဘုရားတပည့်တော်တို့၏ နိုင်ငံ၌ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံဃာ့အစည်းအဝေးပွဲကြီးကို ငါးကြိမ် တိုင်တိုင် ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြီး ထိုသံဃာ့အစည်းအဝေးပွဲကြီးမှတစ်ဆင့် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံဃာ့အဖွဲ့ အစည်းအဆင့်ဆင့်လည်း ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါသည်ဘုရား။ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံဃာ့အဖွဲ့အစည်း အဆင့်ဆင့်သည် သာသနာတော်တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက် အမြဲလိုအပ်နေမှာဖြစ်သကဲ့သို့ သာသနာပြုရဟန်း/သီလရှင်၊ မြို့နယ်သာသနာရေးမှူး၊ သာသနာပြုလူပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် လည်း အဆိုပါသံဃာ့အဖွဲ့အစည်း အဆင့်ဆင့်၏ ဩဝါဒကိုလေးလေးနက်နက်ခံယူ၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရမှာဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဆရာတော်သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား.....

နိုင်ငံတော်၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဘာသာတရားများကို လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုပြုထားရာ သက်ဆိုင်ရာဘာသာအသီးသီးက သာသနာပြုများစေလွှတ်၍ နိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံးတွင် မိမိတို့၏ဘာသာဝင်များ တိုးတက်များပြားရန် စည်းရုံးသာသနာပြု နေကြသည်ကို အရှင်ဘုရားများ သိရှိတော်မူကြပြီးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ယခင်ကသာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် အကန့်အသတ်အတားအဆီးများ မရှိဘဲ ဓမ္မနည်းလမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မနည်းလမ်းဖြင့်လည်းကောင်း နည်းလမ်းပေါင်းစုံ ဖြင့် သာသနာပြုလျက်ရှိကြသည့်အတွက် ဘာသာသာသနာကို စိတ်ဝင်စားသူများသာမက စိတ်မဝင်စားသူများပါ ဘာသာဝင်များအဖြစ် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခံနေရပါသည်ဘုရား။ ဘာသာသာသနာကို စိတ်ဝင်စားသူများအား စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခြင်းသည် အပြစ်ဆိုဖွယ်ရာ မရှိသော်လည်း စိတ်မဝင်စားသူများအား အဓမ္မနည်းလမ်းဖြင့် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခြင်းသည် ဘာသာအချင်းချင်း အမုန်းတရားတိုးပွားခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါသည်ဘုရား။

 သာထွန်းပြန်

ဆရာတော်သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား.....

ပြည်ထောင်စုလွတ်တော်က ဥပဒေအမှတ်(၄၈)ဖြင့် ကိုးကွယ်ရာဘာသာကူးပြောင်းခြင်း ဆိုင်ရာဥပဒေကို ထုတ်ပြန်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည့်အတွက် မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာဘာသာကို မိမိတို့ သဘောကျလက်ခံမှသာ ဘာသာဝင်အဖြစ် ခံယူနိုင်သောကြောင့် ဓမ္မနည်းဖြင့်သာ သာသနာပြု ကြရမှာဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာပြုနည်းသည် ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ သွေးဆောင်ဖြားယောင်း၍ သာသနာပြုခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ “ဧဟိပဿိကော” ဟူသော တရားတော်အတိုင်း ကိုယ်တိုင် လေ့လာကျင့်ကြံပြီးမှ သဘောကျနှစ်ခြိုက်လျှင် လက်ခံနိုင်သည့် ဓမ္မနည်းလမ်းကျ သာသနာပြု နည်းမျိုးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်၏ သာသနာပြုနည်းသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ကျော်က ချမှတ်ကျင့်သုံးခဲ့သော သာသနာပြုနည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း မျက်မှောက်ခေတ်အထိ လူအများလက်ခံနိုင်သော ငြိမ်းချမ်းပြီး အပြစ်ကင်းစင်သည့် သာသနာပြု နည်းဖြစ်ကြောင်း ကြည်ညိုဖွယ်ရာတွေ့ရှိရပါသည်ဘုရား။

ကိုးကွယ်ရာဘာသာကူးပြောင်းခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေ၏ အခန်း(၆)၊ အပိုဒ် ၂၄ တွင် “သက်ဆိုင်ရာကိုးကွယ်ရာဘာသာအရ ဆောင်ရွက်သော သာသနာပြုလုပ်ငန်းများသည် ပုဒ်မ ၁၅ ပါသွေးဆောင်ခြင်းဆိုသည့် စကားရပ်နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိစေရ” ဟု ဖော်ပြပါရှိရာ အရှင်ဘုရားတို့၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများသည် ကိုးကွယ်ရာဘာသာအရ ဆောင်ရွက်သော သာသနာပြုလုပ်ငန်းများဖြစ်သည့်အတွက် အဆိုပါဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်မှု မရှိပါသဖြင့် မေတ္တာ တရားကို အခြေခံသည့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာပြုနည်းအတိုင်း ရဲရဲဝံ့ဝံ့သာသနာပြု နိုင်ပါကြောင်း လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။

ထို့ပြင် ဟာဝန်ကျသာသနာပြုဌာနများ၌ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းများကို ကြိုးစားဖွင့်လှစ် ပေးတော်မူကြပါဘုရား။ လူမျိုးတစ်မျိုး၏ ယဉ်ကျေးမှုတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းလာစေရေးအတွက် လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ စာရိတ္တဆိုင်ရာကိုယ်ကျင့်တရားသည် အသက်သွေးကြောဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ စာရိတ္တကောင်းပါမှ လူကောင်းလူတော်များဖြစ်လာပြီး မိမိ၏မိသားစုအတွက်သာမက

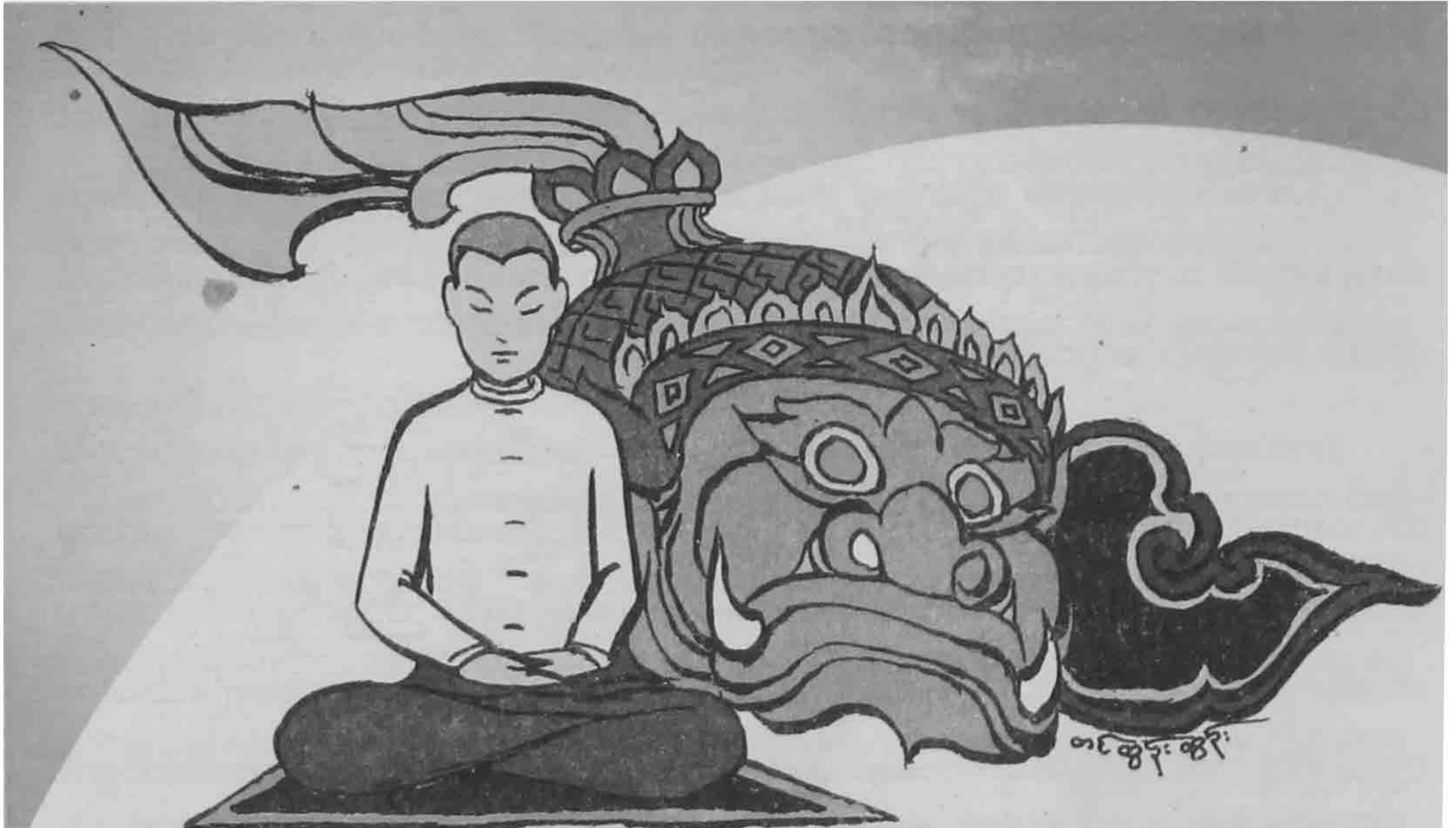
နိုင်ငံတော်အတွက် သားကောင်းရတနာများလည်း ဖြစ်လာနိုင်မှာဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဗာရိတ္တ ယိုယွင်းနေပါက မိသားစုကို ဒုက္ခပေးနိုင်သည့်အပြင် အများပြည်သူအတွက်လည်း အန္တရာယ် ရှိနိုင်သူဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ထို့ကြောင့် ကလေးသူငယ်များ လူရည်ချွန်လူရည်မွန်များဖြစ်လာ စေရန်အတွက် သာသနာပြုရဟန်းတော်များက တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှစောင့်ရှောက်ပေးရန်လည်း လိုအပ်ပါကြောင်း လျှောက်ထားလိုပါသည်ဘုရား။

သာ နာပြုတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရာတွင် သတိပြုရမည့်ကိစ္စရပ်များကိုလည်း သာသနာပြုရဟန်းတော်များ၏ အကျိုးကိုရှေးရှုလျက် အနည်းငယ်လျှောက်ထားခွင့်ပြုဖော်မူ ပါဘုရား။ ပညာမာန်မာနကြောင့် သာသနာပြုရဟန်းအချင်းချင်း ညီညွတ်မှုပျက်ပြားခြင်း၊ တာဝန်ကျသာသနာပြုဌာန၌ (၂)နှစ်ပြည့်အောင်သီတင်းမသုံးခြင်း၊ (၂)နှစ်တာဝန်ပြီးဆုံးပါက ဘွဲ့ရမည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုတည်းသာထားရှိပြီး သာသနာပြုလုပ်ငန်းများဆောင်ရွက် မှု အားနည်းခြင်း၊ မာတုဂါမများနှင့်ဆက်ဆံရာတွင် ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များကို လေးစားလိုက်နာ မှုအားနည်းခြင်း၊ သုရာမေရယ သိက္ခာပုဒ်ကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ခြင်း၊ ဒေသအာဏာပိုင် များ၏ အုပ်ချုပ်ရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၌ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းများကို အထူးရှောင်ကြဉ်တော်မူပါရန်လည်း လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။

ဆရာတော်သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်ကိုဘုရား.....

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် လျှောက်ထားလိုသည်မှာ “မိမိ သစ္စာလေးပါး သိမြင်သကဲ့သို့ သတ္တဝါများလည်း သိစေရမည်၊ မိမိ ကိလေသာအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်သကဲ့သို့ သတ္တဝါ များလည်း လွတ်မြောက်စေရမည်” ဟူသော ဘုရားအလောင်းတော်အမိဋ္ဌာန်ပြုသကဲ့သို့ သာသနာပြုကြွရောက်မည့် သင်တန်းသားရဟန်းတော်အနေဖြင့် အရှင်ဘုရားတို့ လေ့လာ သိမှတ်ကျင့်ကြံပြီးသော ဓမ္မရတနာများကို တိုင်းရင်းသားညီအစ်ကိုမောင်နှမများအား ဟောပြော ပို့ချသာသနာပြုနိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းပတ္တနာပြုလျက် ဘုရားတပည့်တော်၏ လျှောက်ထား လွှာကို နိဂုံးချုပ်အပ်ပါသည်ဘုရား။

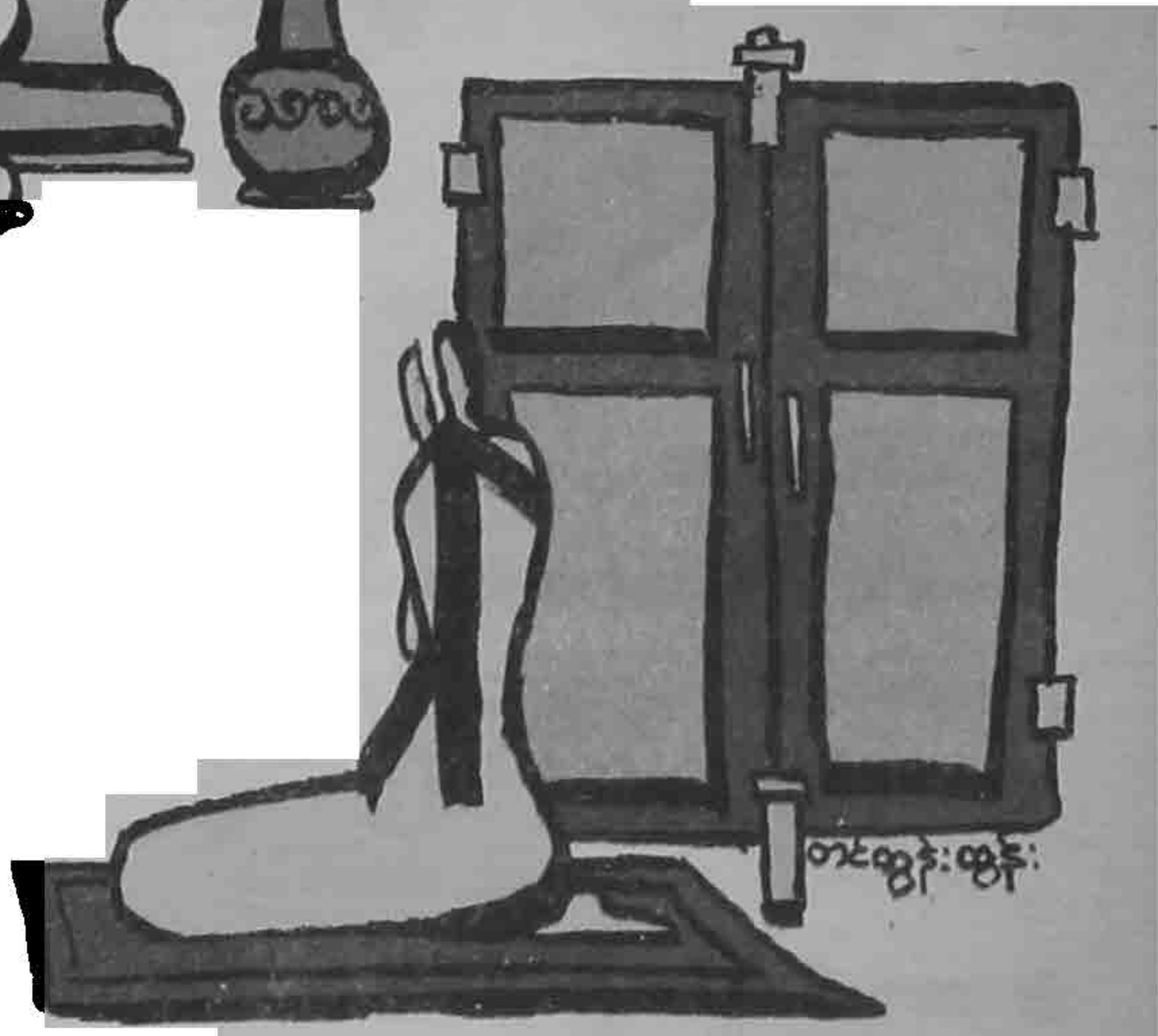




သူ့အလုပ် ကိုယ့်အလုပ်

- ◆ အလိုရမ္မက်ဖိစီး
လောဘကြီးတာက သူ့အလုပ်။
မိုးမမြင်လေမမြင်
ဒေါသဝင်တာက သူ့အလုပ်။
အမှန်မမြင်
ဉာဏ်မယှဉ်နိုင်လောက်အောင်ပင်
မောဟဝင်တာက သူ့အလုပ်။
- ◆ လောဘ ဒေါသနှင့်
မောဟပယ်ခွင်း
စိတ်မြတ်သွင်းကာ
ငြိမ်းအေးရာလမ်း
လျှောက်လှမ်းတာက ကိုယ့်အလုပ်။
- ◆ သူ့အလုပ်ထဲမှာ
ကိုယ်မပါဘူး
ကိုယ်သာ အလုပ်မှန်ဖို့ပင်။

မောင်မောင်-လည်ငေါက်ရွာ



ဆုခအိမ်

အရက်ကျင်းစ၊ စောစောထ၍
ဒါနအတွက်၊ ဆွမ်းတော်ချက်ပြီး
မပျက်ဝတ်ပြု၊ ရှိခိုးမှုဖြင့်
သာဓုခေါ်စေ၊ အမျှဝေသည်
သဗ္ဗေသတ္တာ၊ ဝေနေယျာသို့
မေတ္တာပေးစွမ်း၊ စိတ်ကြည်လန်းလျက်
ငြိမ်းချမ်းစွာဖြင့်၊ တံခါးဖွင့်။
ညဦးချိန်ခါ၊ ရောက်ရှိလာသော်
ငါးဖြာသီလ၊ ဆောက်တည်ထ၍
ဒုက္ခကင်းရန်၊ အရှုညွှက်ဖြင့်

ဤခန္ဓာကိုယ်၊ ပညတ်ကိုလျှင်
နဂိုအရှိ၊ အမှန်သိအောင်
ဒိဋ္ဌိကိုခွာ၊ ဘာဝနာဖြင့်
ကောင်းစွာနားအိပ်၊ တံခါးပိတ်။

ဖျာပုံ-တင်နိုင်ဝင်း

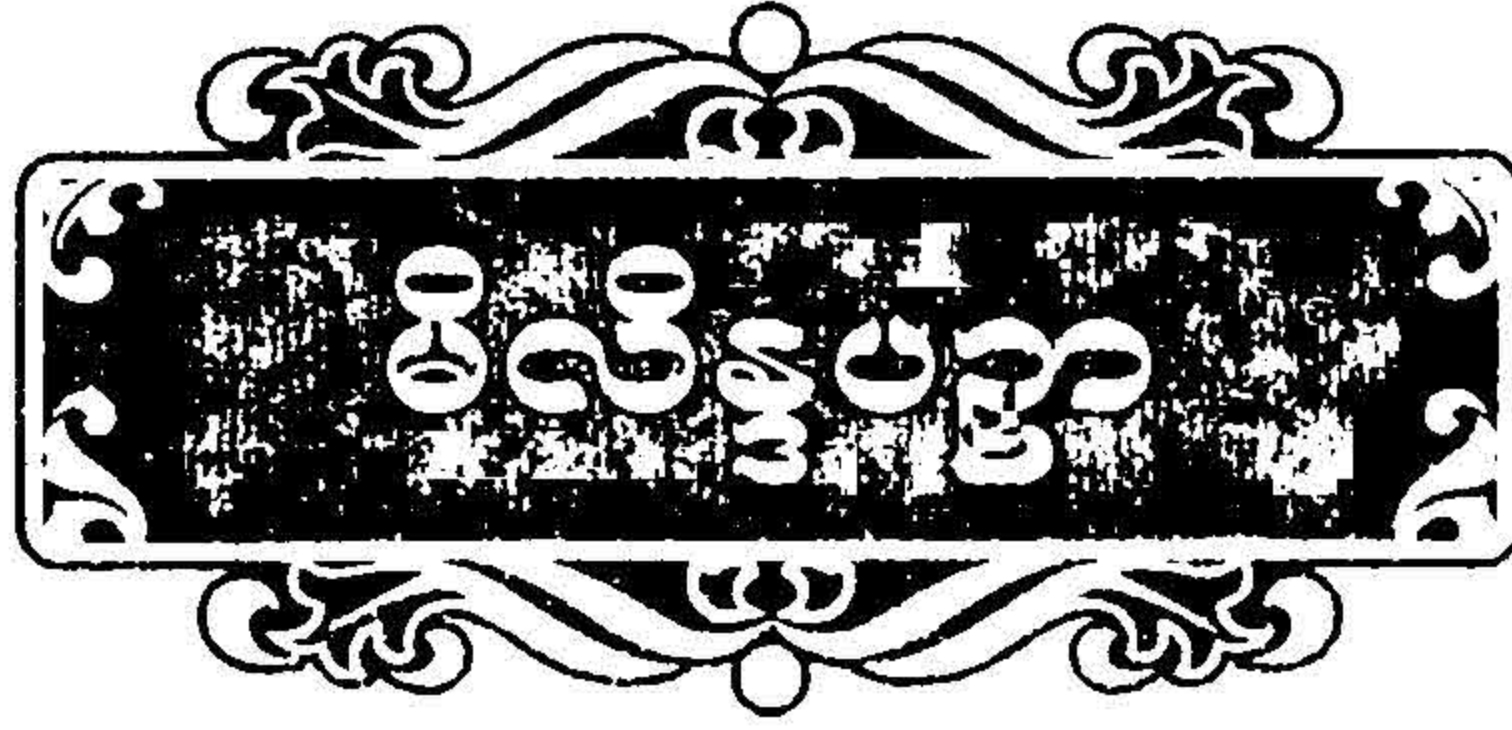


နှမကို ဓမ္မပြခြင်း

* အခက်ပွေသမျှ
သက်ဝေနှမ...
မျက်ရည်မကျနှင့်။

* ဘဝတစ်ကွေ့မှာ...
ခဏတွေ့လာ
“သင်္ခါရာ” မှန်သမျှ အနိစ္စ”..လေ..
ဖြစ် - ပျက် ဓမ္မပေမို့
သောကတွေ ထပ်မဆင်နှင့်
နှလုံးသွင်းမှန်သင့်။ ။

မုံရွာ-နေရာ



ထွက်သက် ဝင်သက်ကို ချုပ်စေနိုင်သလော

“အရှင်နာဂသေနဘုရား၊ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို ချုပ်စေနိုင်ပါသလော”

“မင်းမြတ်၊ မှန်လှပေ၏”

“အရှင်ဘုရား၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို အဘယ်သို့ ချုပ်စေနိုင်ပါသနည်း”

“မင်းမြတ်၊ တစ်စုံတစ်ယောက် ပက်လက် အိပ်လျက် ဟောက်နေသော အသံသည် ကိုယ်ကို ကွေးညွတ်လိုက်သော် ပျောက်သွားပါသလော”

“အရှင်ဘုရား၊ ပျောက်သွားပေ၏”

“မင်းမြတ်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ မပွားများသောသူ၏ ထိုအသံသည်ပင် ကိုယ်ကို ကွေးညွတ်လိုက်ကာမျှဖြင့် ပျောက်ရသေး၏။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ ပွားများပြီး၍ စတုတ္ထဈာန် ဝင်စားနေသော သူ၏ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည် အဘယ်မှာ မချုပ်ငြိမ်းဘဲ ရှိပါမည်နည်း”

အရှင်ဘုရား၊ သင့်လျော်လှပါ၏”

သမုဒ္ဒရာဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်ရသနည်း

“အရှင်နာဂသေနဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် သမုဒ္ဒရာဟု ခေါ်ရပါသနည်း”

“မင်းမြတ်၊ ရေရှိသလောက် ငန်သောကြောင့် အငန်ဓာတ်နှင့်ရေတို့ အညီအမျှ ရှိနေသောကြောင့် သမုဒ္ဒရာဟု ခေါ်ရပေ၏”

“အရှင်ဘုရား၊ သင့်လျော်လှပါပေ၏”

သမုဒ္ဒရာရေသည် အဘယ်ကြောင့် ငန်ရသနည်း

“အရှင် နာဂသေနဘုရား၊ သမုဒ္ဒရာ ရေသည် အဘယ်ကြောင့် အငန်အရသာ တစ်ခုတည်း ရှိနေရပါသနည်း”

“မင်းမြတ်၊ ထိုရေသည် ကြာမြင့်စွာ တည်နေရသောကြောင့် အငန်အရသာ တစ်ခုတည်း ရှိပေ၏”

“အရှင်ဘုရား၊ သင့်လျော်လှပါပေ၏” သိမ်မွေ့သော အရာအားလုံးကို ဖြတ်နိုင်သလော

“အရှင်နာဂသေနဘုရား၊ သိမ်မွေ့သော အရာအားလုံးကို ဖြတ်တောက်နိုင်ပါသလော”

“မင်းမြတ်၊ ဖြတ်တောက်နိုင်ပေ၏”

“အရှင်ဘုရား၊ သိမ်မွေ့သော အရာဟူသည် အဘယ်ပါနည်း”

“မင်းမြတ်၊ တရားသည်သာလျှင် အရာအားလုံးတို့ထက် သိမ်မွေ့သော အရာဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် တရားအားလုံးကုန် သိမ်မွေ့သည်ကား မဟုတ်ကုန်။ ကုသိုလ်တရားသည်သာလျှင် သိမ်မွေ့၍ အကုသိုလ်တရားသည်ကား ရုန်ရင်းကြမ်းတမ်း၏။ အလွန်တရာ သိမ်မွေ့လှသော ကုသိုလ်တရားကိုပင် အရဟတ္တမဂ် ပညာဖြင့် ဖြတ်တောက်နိုင်ပေ၏။ ပညာမှတစ်ပါး ဖြတ်တောက်နိုင်သော အခြားအကြောင်းမရှိပေ”

“အရှင်ဘုရား၊ သင့်လျော်လှပါပေ၏”

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အရှင်ကုမာရ

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ဆိုသည်မှာ

- ၁။ ဘုရား
- ၂။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
- ၃။ ရဟန္တာ
- ၄။ အဂ္ဂသာဝက
- ၅။ မိခင်
- ၆။ ဖခင်
- ၇။ ပညာသင်ဆရာ
- ၈။ လောကနီတိပညာသင်ဆရာ
- ၉။ ဓမ္မကထိက(ဓမ္မရေးရာသင်)ဆရာ
- ၁၀။ ကျေးဇူးပြု အကူအညီပေးဖူးသူ

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကို ပြစ်မှားလျှင်

အထက်ဖော်ပြပါ ခင်ပွန်းကြီး ၁၀ ပါးမှာ ယနေ့ မိမိမျက်မှောက်မှာပင် ရှိနေကြသော အနန္တဂုဏ်အင် ကျေးဇူးရှင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကို လုပ်ကျွေးသမှု ပြုစုနေသူတိုင်းမှာ ကောင်းကျိုးအဖြာဖြာ ရရှိကြသည်သာ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ထိုခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကို လုပ်ကျွေးသမှု မပြုစုဘဲ ပြစ်မှားသူ၊ ကာယကံ၊ ပစီကံ၊ မနောကံ ကျူးလွန်ကြသူများမှာ ဒဏ်ဆယ်ပါးသင့်၍ ဘေးဥပဒ်များ ကပ်ငြိတတ်ကြောင်း ဓမ္မပဒပါဠိတော်မှာ လာရှိပေသည်။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်လာ ဒဏ် ၁၀ ပါးမှာ


- ၁။ ဦးခေါင်းစသော မြင့်မြတ်သော နေရာ၌ ဆိုးရွားစွာသော ဝေဒနာ ကပ်ရောက်ခြင်း။
- ၂။ ပင်ပန်းကြီးစွာ ရှာဖွေထားသော စည်းစိမ်ဥစ္စာများ ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်ခြင်း။
- ၃။ ကိုယ်အင်္ဂါ ချို့ယွင်းလျက် လက်ပြတ်, ခြေပြတ် ဖြစ်ခြင်း။
- ၄။ ဆိုးဝါးသော ကပ်ရောဂါများ ဖြစ်တတ်ခြင်း။
- ၅။ စိတ်နှောက် ဖောက်ပြန် ရူးသွပ်တတ်ခြင်း။
- ၆။ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်တတ်ခြင်း။
- ၇။ ပရိသတ်အလယ်တွင် ရှက်ဖွယ် စွပ်စွဲခံရခြင်း။
- ၈။ မိသားစု ပြိုကွဲခြင်း။ အဆွေအမျိုးများ ပျက်စီးတတ်ခြင်း။
- ၉။ ဖြေ့၎်သင်းပင်းများစွာ စွန့်ခွာရှောင်ရှား ပြေးတတ်ခြင်း။
- ၁၀။ မိမိတို့၏ နေအိမ် တိုက်တာကို ပကတိမီး၊ နတ်စက် လောင်မီး၊ မိုးကြိုးလောင်မီးများ ကျရောက် လောင်ကျွမ်းခံရတတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကို မပြစ်မှားမိအောင် သတိဆောင်၍ ရှောင်ရှားကာ ကာယကံကောင်းမှု, ဝစီကံကောင်းမှု, မနောကံကောင်းမှုတို့ဖြင့် ပြုစုဆည်းကပ် အလေး အမြတ်ထားကာ ပူဇော်ကြပါ၊ ကိုးကွယ်ကြပါ၊ ရိုသေကြပါဟု တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

ထိုသို့ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကို လေးစားကြည်ညို ရိုသေစွာကိုးကွယ်ကြသူတို့မှာ အကျိုးဆယ်ပါး ရရှိနိုင်ပါ၏။

ထိုအကျိုးဆယ်ပါးမှာ

- ၁။ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ တင့်တယ်လှပခြင်း။
- ၂။ စိတ်ဓာတ်ကြည်လင် ပျော်ရွှင်စေခြင်း။
- ၃။ အနာရောဂါ မကပ်ငြိခြင်း။
- ၄။ ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်လွတ်ကင်းခြင်း။

 သာထွန်းပြန်

- ၅။ လူအများတို့ ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်း။
- ၆။ လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းခြင်း။
- ၇။ အိပ်မက်ကောင်း၊ နိမိတ်ကောင်းများ ရရှိခြင်း။
- ၈။ နတ်သိကြားတို့၏ ကူညီမစမှု ခံရခြင်း။
- ၉။ အကြံအစည်ဟူသမျှ အောင်မြင်ခြင်း။
- ၁၀။ ပညာသင်သမျှတို့ကို တတ်လွယ်ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးတရားဆယ်ပါးကို ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ပူဇော်ခြင်းအကျိုး

- ၁။ အရပ်တစ်ပါးသွားလည်း အစားအစာ မရှားပါးခြင်း။
- ၂။ ရောက်ရာအရပ်၌ လေးစားပူဇော်ခံရခြင်း။
- ၃။ ရန်သူမျိုးငါးပါး မနှိပ်စက်ခြင်း။
- ၄။ ချစ်သူခင်သူပေါများခြင်း။
- ၅။ မည်သည့် ပရိသတ်အလယ်၌မဆို တင့်တယ်စွာ နေနိုင်ခြင်း။
- ၆။ ကောင်းသောဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်း။
- ၇။ အခြံအရံ မပြတ်ရှိခြင်း။
- ၈။ မွေးမြူသော တိရစ္ဆာန်၊ စိုက်ပျိုးသောသီးနှံ ဖြစ်ထွန်းခြင်း။
- ၉။ ဘေးဒုက္ခရောက်ခဲ့သော် အကူအညီ အမှီအတွယ်ရရှိခြင်း။
- ၁၀။ သားသမီးနှင့်စီးပွားဥစ္စာ ကောင်းမွန်စွာ ဖြစ်ထွန်းခြင်း။

လင်္ကာ။ ။ သွေးအန်ဖြစ်လွယ်၊ ရောင်းဝယ်ရှုံးခြင်း၊ ချို့ယွင်းအင်္ဂါ၊ နူနာကုဋ္ဌ၊ ရူးကြဖောက်ပြန်၊ မင်းဒဏ်သင့်ခဏ်း၊ ကြမ်းတမ်းစွပ်စွဲ၊ သေကွဲသားချင်း၊ ပျက်ခြင်းစည်းစိမ်၊ နေအိမ်မီးလောင်၊ ဒုက္ခကောင်သည်၊ လူ့ဘောင်ဒိဋ္ဌ၊ တွေ့ကြုံရ၍၊ သေက ငရဲ၊ ကမ္ဘာစွဲ၏။



သဗ္ဗမင်္ဂလာ ဂါထာတော်

နိုင်ကြည်မြင့်

သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဝယ် မိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါဒါယိကာမ လှူဒါန်းသော ပြာသာဒ်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး စံနေတော်မူစဉ် အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္စော အစ ရှိသော ဓမ္မဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူ ပါသည်။

ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္စော ဂါထာသည် ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်တွင် အလွန်ထင်ရှားသော ဂါထာ တစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ တရားဟောဆရာတော်များ မှအစ ရပ်ကွက်တွင် တည်ရှိသော ဆွမ်းလောင်း ဓမ္မာရုံအဆုံး အလွန်အသုံးဝင်သော ဂါထာလည်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤဂါထာလေးတစ်ပုဒ်အကြောင်း ကို ဤစာစောင်တွင် ရေးသားဖော်ပြချင်စိတ် များ ဖြစ်ပေါ်လာ၍ ဤဂါထာကို ရေးသားရ ခြင်းဖြစ်သည်။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တစ်နေ့ ညနေ ခင်း နေဝင်အံ့ဆဲဆဲ အချိန်မှာဖြစ်သည်။ ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီးသည် ချပ်ဝတ် မိန်ညိုများ ဝတ်ဆင်၍ စစ်သည်အပေါင်းနှင့်တကွ ပန်းနဲ့ သာလက်စွဲလျက် ဘုရားဖူးရန် ရောက်လာ သည်။

ထိုအချိန်မှာ ဖွားဖက်တော်အရှင်ကာဠုဒါယီ

မထေရ်သည် ဈာန်ဝင်စားတော်မူလျက် သံဃပရိသတ်အစွန်မှာ ထိုင်နေတော်မူသည်။ ထိုအရှင်ကာဠုဒါယီမထေရ်၏ ကိုယ်အရေ အဆင်းသည် ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ နှစ်လိုကြည်ညို ဖွယ်ရာ ဝင်းလက်တောက်ပနေသည်။


ထိုအချိန်အခါမှာပင် အရှေ့ဘက်မှ လဝန်း ထွက်ပေါ်လာသည်။ အနောက်ဘက်မှာလည်း နေဝန်းသည် ဂေါယာကျွန်းသို့ ဝင်မည့်ဆဲဆဲ ဖြစ်သည်။ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် ဝင်တော့ မည်ဆဲဆဲ တောက်ပသောနေဝန်းကို လည်း ကောင်း၊ အရှေ့ဥဒည်တောင်စွန်းမှ ထွက်ခါစ တက်သစ်သော လဝန်းကိုလည်းကောင်း၊ တစ်လှည့်စီကြည့်ရှုသည်။

တစ်ဖန် ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီး၏ ချပ်မိန်ညို ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့် တင့်တယ်နေ သည့် အဖြစ်နှင့် ဈာန်ဝင်စားနေသော အရှင် ကာဠုဒါယီမထေရ်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို တစ်လှည့်စီ ကြည့်ရှုသည်။

ထို့နောက် တရားပလ္လင်ထက်ဝယ် ကြီး မားသော ဘုန်းကံတို့ စီမံဖန်တီးအပ်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်လွန်းသော ကိုယ်ရောင်တော်တို့ဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပနေသော မြတ်စွာဘုရား သခင်ကို ကြည့်ရှုပြန်သည်။

ထိုသို့ ကြည့်ရှုပြီးနောက် အရှင်အာနန္ဒာ



 သာထွန်းပြန်

မထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရားသခင်အားရှိခိုး၍ လျှောက်ထားသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူလှသော ရှင်တော် မြတ်ဘုရား ယခု အခိုက်အခါ အချိန်ကာလ အတွင်းမှာ နေမင်း၏အရောင်၊ လမင်း၏အရောင်၊ ကောသလမင်းကြီး၏ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော အရှင်ကာဠုဒါယီမထေရ်၏ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတည်းဟူသော အရောင် ငါးမျိုးကို တပည့်တော်ကြည့်ရှုရာမှ ရှင်တော် မြတ်ဘုရား၏ ကိုယ်ရောင်တော်သည်သာလျှင် ထိုအရောင်လေးမျိုးကို လွှမ်းခြုံလွန်မြောက်၍ နှစ်သက်စဖွယ် တင့်တယ်တောက်ပတော်မူပါ ဘိသည်။ နှိုင်းယှဉ်ဖွယ်ရာ ဥပမာမရှိလောက် အောင်ပင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ရွှေကိုယ် တော်သည် အလုံးစုံသော အရောင်မျိုးစုံကို လွန် မြောက်၍ ထွန်းတောက်တင့်တယ်လွန်းလှပါ ပေသည်ဘုရား။

ချစ်သားအာနန္ဒာ နေမင်းသည် နေ့အခါမှ သာ ထွန်းလင်းတင့်တယ်တောက်ပနိုင်ပေသည်။ လမင်းသည် ညအခါမှာသာ ထွန်းလင်းတင့်တယ် တောက်ပနိုင်ပေသည်။ ပြည့်ရှင်မင်းတို့သည် အဖိုးထိုက် ရတနာအမျိုးမျိုးဖြင့် စီချယ်ထားသော ချပ်မိန်ညိုကို ဝတ်ဆင်းထားပါမှသာ တင့်တယ် တောက်ပနိုင်ပေသည်။ အာသဝေါကင်းပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဈာန်သမာပတ်ဝင်စား နေမှသာ တင့်တယ်တောက်ပနိုင်ပေသည်။ ဘုရားရှင်တို့သည်ကား နေ့မှာဖြစ်စေ၊ ညမှာ

ဖြစ်စေ သီလ၊ ဂုဏ်၊ ပညာ၊ ပုည၊ ဓမ္မဟု ဆိုအပ်သော ငါးပါးသောတန်ခိုးခါတ် အရှိန် ဟပ်လျက် မပြတ်တင့်တယ်တောက်ပပါပေ သည်ဟု မိန့်မြွက်တော်မူလိုရကား အောက်ပါ ဓမ္မဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေ သည်။

ဒီဝါ တပတိ အာဒိစ္စော၊
ရတ္တိမာ ဘာတိ စန္ဒိမာ။
သန္ဓဒ္ဓေါ ခတ္တိယော တပတိ၊
ဈာယိ တပတိ ဗြဟ္မဏော။
အထ သဗ္ဗ မဟောရတ္တိံ
ဗုဒ္ဓေါ တပတိ တေဇော။

မြန်မာပြန်။

- နေမင်းသည် နေ့အခါမှာသာ ထွန်းလင်းတောက်ပသည်။
- လမင်းသည် ညအခါမှာသာ ထွန်းလင်း တောက်ပသည်။
- ပြည့်ရှင်မင်းသည် စစ်သည်တို့ ခြံရံလျက် တန်ဆာဆင်ထားသည့် ချပ်မိန်ညိုဝတ်ဆင် ထားပါမှသာ တင့်တယ်တောက်ပသည်။
- ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဈာန်သမာပတ်ဝင် စားပါမှသာ တင့်တယ်တောက်ပသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်ကား အလုံးစုံ သော နေ့ညပတ်လုံး တန်ခိုးတော်ဖြင့် ထွန်း လင်းတောက်ပပေသည်သာတည်း။

ဤ၌ “တေဇော” အရ တန်ခိုးတော် ငါးပါးဟူသည်မှာ-

- ၁။ သီလ = သီလတန်ခိုးဖြင့် သီလကင်းမဲ့ခြင်းကို ကုန်ခန်းစေခြင်း သီလတန်ခိုးတော်။
- ၂။ ဂုဏ = ဘုန်းတန်ခိုးဖြင့် ဂုဏ်ကင်းမဲ့ခြင်းကို ကုန်ခန်းစေခြင်း ဂုဏ်တန်ခိုးတော်။
- ၃။ ပညာ = ပညာတန်ခိုးဖြင့် ပညာကင်းမဲ့ခြင်းကို ကုန်ခန်းစေခြင်းပညာတန်ခိုးတော်။
- ၄။ ပုည = ကောင်းမှုတန်ခိုးဖြင့် ကောင်းမှုမရှိသူကို ကုန်ခန်းစေခြင်း ပုညတန်ခိုးတော်။
- ၅။ ဓမ္မ = တရားတန်ခိုးဖြင့် မတရားသူကို ကုန်ခန်းစေခြင်း ဓမ္မတန်ခိုးတော် ဟူ၍ ငါးပါးကို မှတ်သားထားရမည်။

အေးမြသာယာ လင်းရောင်ဖြာသည့်
 လျှံဝါပဝင်း ရှင်လမင်းကား
 ညတွင်းကာလ ထွန်းတောက်ပ၏။

ပြည်မသနင်း ရှင်မင်းဥက္ကဋ္ဌ ဘုရင်မြက်ကား
 ချပ်ဝတ်တန်ဆာ ဆင်ယင်ပါမှ ထွန်းတောက်ပ၏။

ပါပညစ်ဓါတ် မချဉ်းကပ်ဘဲ
 ကင်းပြတ်ပေးကွာ ရဟန္တာရှင်ထေရ်သခင်ကား
 စျာန်ဝင်စားမှ ထွန်းတောက်ပ၏။

နေလ ဘုရင် ရှင်ရဟန္တာ
 ဤလေးဖြာထက် လွမ်းသာကဲမို့
 ဂုဏ်မောက်ဖြိုးသည့် တန်ခိုးကြီးမား
 မြတ်ဘုရားကား မခြားနေ့ည ထွန်းတောက်ပ၏။

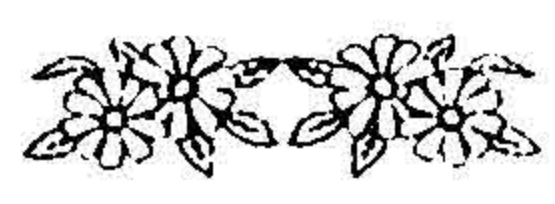
လောကသုံးပါး နတ်လူများတို့
 ညွတ်တွားဦးခိုက် ပူဇော်ထိုက်သည့်
 မကိုဋ်ဖူးကျောက် ဦးဆောက်ပန်းသွင်
 ဘုရားရှင်ကို ကြည်လင်ညွတ်ကျိုး
 ကျွန်ရှိခိုး၏။ ကောင်းကျိုး၊ သိဒ္ဓိ
 ကိတ္တိသုခါ မင်္ဂလာသည်
 လျှင်စွာမှန်သော ဖြစ်စေသော။

ဤဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ဟောကြားထားတော်မူပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က သံယုတ္တနိကာယ်ပါဠိတော်၊ နိဒါနဝဂ္ဂ ဘိက္ခုသံယုတ်မဟာကပ္ပိနသုတ်မှာ တစ်ကြိမ်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်အာနန္ဒတ္ထေရဝတ္ထုမှာ တစ်ကြိမ် ပေါင်းနှစ်ကြိမ် ဟောကြားထားပါတယ်။

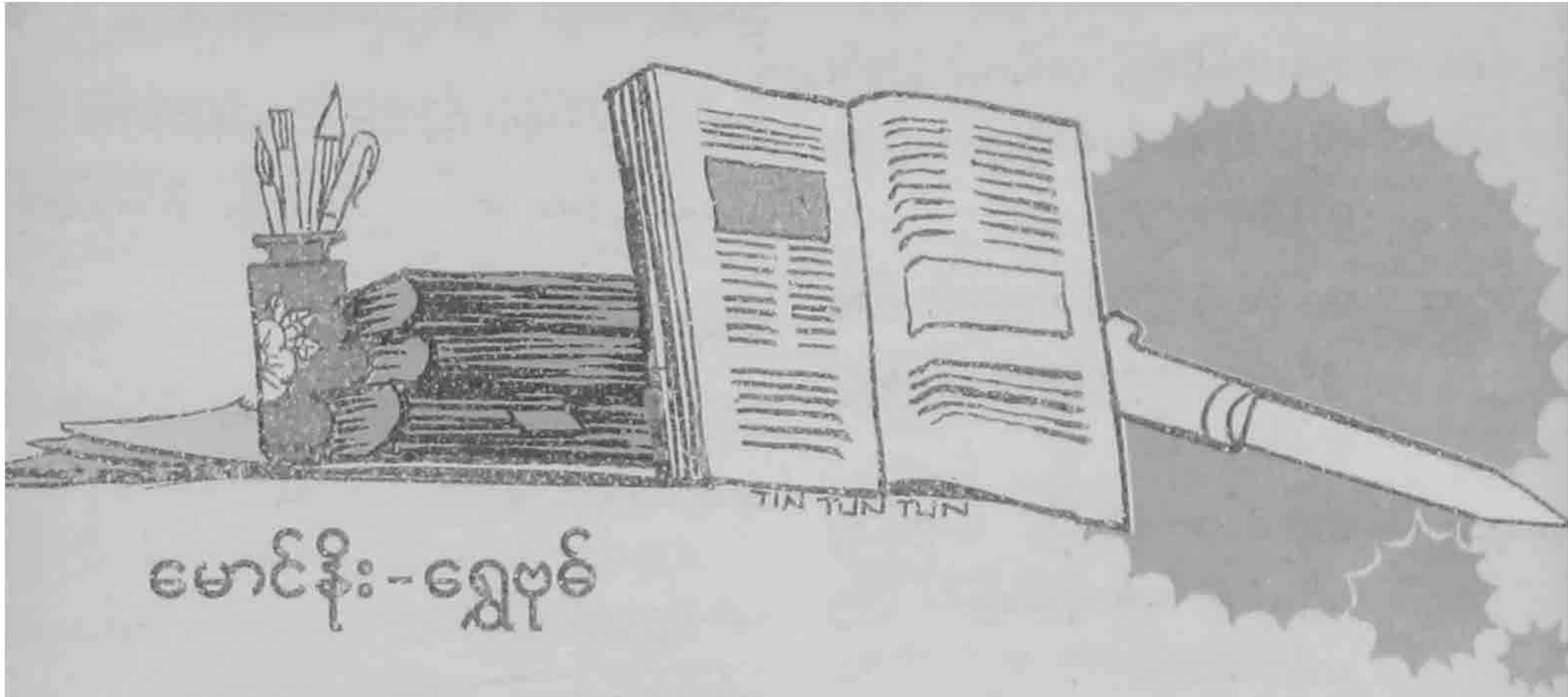
သဗ္ဗမင်္ဂလာဂါထာလင်္ကာ
 ရောင်ခြည်တစ်ထောင် အလင်းဆောင်သည့်
 အမှောင်ပယ်ခွင်း ရှင်နေမင်းကား
 နေ့ခင်းခါမှ ထွန်းတောက်ပ၏။

သဗ္ဗမင်္ဂလာ ဂါထာတော်ကို အကြိမ်ကြိမ် ရွတ်ဆို ခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းများပွားများ ကြပါစေကြောင်း ဆုတောင်းလိုက်ရပါသည်။

နိုင်ကြည်မြင့်
 သာသနဓမ္မောစရိယ



လူမိုက်နှင့် လူလိမ္မာ ခွဲခြားသိမြင်ပေါင်းသင်းရေး



လောက၌ လူကိုအမျိုးမျိုးအစားစား ခွဲခြားကြ၏။ လူမိုက်နှင့် လူလိမ္မာ၊ ပစ္စည်းမဲ့နှင့် ပစ္စည်းရှိ၊ ရာထူးမဲ့နှင့်ရာထူးရှိ၊ ဂုဏ်မဲ့နှင့်ဂုဏ်ရှိ၊ တန်ဖိုးမဲ့နှင့်တန်ဖိုးရှိ စသည်ဖြင့် ခွဲခြားကြသည်။ ထိုသို့ ခွဲခြားကြသော်လည်း ပစ္စည်းမဲ့သူကို ပစ္စည်းမဲ့သူအဖြစ်၊ ရာထူးမဲ့သူကို ရာထူးမဲ့သူအဖြစ် သိဖို့လွယ်၏။ ပစ္စည်းရှိသူ၊ ရာထူးရှိသူကိုလည်း သိဖို့ထင်ရှား၏။ သိဖို့အရေးခက်ခဲသည်ကား လူမိုက်နှင့်လူလိမ္မာဖြစ်၏။ လူသဘော လူဘကြောင်းသည် အစဉ်းသိ အတွင်းသိဖြစ်ဖို့ ဝာရှည်ပေါင်းသင်းမှ ဖြစ်သည်။ လေ့လာ စူးစမ်းမှ သိလျက်ဖြစ်သည်။ အတူစား အတူနေ ပြစ်ကောပေကင် သူ့သဘော သူ့အကြောင်း

သိနည်းလည်ဖို့ အကော်ပင်ခက်လှသည်။ လူမိုက်နှင့်လူလိမ္မာ ဝေခွဲရခက်ပေလည်း လူမိုက်ကို လူမိုက်ဟု သိဖို့အကြောင်း အမှတ်အသား လက္ခဏာများက ရှိနေ၏။ လူလိမ္မာကို လူလိမ္မာဟု သိဖို့အကြောင်းအမှတ်အသားကြည့်၍ ခွဲခြားသိရပေ၏။ လူမိုက်၏ အမှတ်အသား လက္ခဏာများက (၁) မကောင်းတာကြံခြင်း၊ (၂) မကောင်းစကားပြောခြင်း၊ (၃) မကောင်းတာလုပ်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ ထိုအမှတ်အသားလက္ခဏာသုံးရပ်ရှိနေသူကို ပစ္စည်းဥစ္စာကြွယ်ဝသူဖြစ်ဖြစ်၊ ရာထူးဂုဏ်ထူးကြီးသူဖြစ်ဖြစ်၊ ဆွေကြီးမျိုးကြီးထဲက သူဖြစ်ဖြစ် လူမိုက်(ဗာလ)ဟု ဆိုရသည်။

လူမိုက်(ဗာလ)ကို “ဒွေ အတ္ထေ လုနန္ဒိတိ ဗာလာ” ဟု ဖွင့်ဆိုကြ၏။ ဆိုလိုသည်မှာ မျက်မှောက်အကျိုး တမလွန်အကျိုးတို့ကို ဖြတ်တောက် တတ်သူဟု ဆိုပါ၏။ လူမိုက်သည် လက်တွေ့ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ရရှိမည့်အကျိုး၊ နောင်တမလွန် ဘဝတို့၌ ခံစားရမည့်အကျိုးကို ဖျက်ဆီးပစ် သည်။ လက်တွေ့မျက်မှောက်ဘဝ၌ ဘေးရန် ကင်းရှင်းအေးမြခြင်း၊ ပရိသတ်အလယ်ရွံရှာ မှုကင်းခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်း အစရှိသောအကျိုးများ မရနိုင်၊ အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့်ဖြင့် နေရသည်။ ယျှဘဝ၌ အကျိုးပေးကောင်း၍ အလက်တန်း ကျကျ မျက်နှာပန်းလှလှနေရစေမှု တမလွန်ဘဝ နောက်လောက၌ သုဂတိဘုံဘဝချမ်းသာမခံစား ရတော့။ ထို့ကြောင့် လူမိုက်ကို အကျိုးနှစ်ပါး ဖြတ်တောက်သူဟု ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် လူမိုက်(ဗာလ)ကို “ဒွေ အနတ္ထေ ဗလန္တိတိ ဗာလာ” ဟုလည်း ဖွင့်ဆိုကြ၏။ အကျိုးမဲ့နှစ်ပါးကို ယူတတ်သူဟု ဆိုပါ၏။ လူမိုက်သည် ဒုစရိုက်တရားများ ပြုလုပ်၍ မျက်မှောက်ဘဝ၌ အပြစ်ဒဏ်ခံရခြင်း၊ ဘေးရန် များခြင်း၊ ဂုဏ်ကျက်သရေမဲ့ခြင်း၊ လူများကဲ့ရဲ့ ခံရခြင်း၊ အစရှိသော အကျိုးမဲ့များ ရဟတ်

သည်။ တမလွန်ဘဝ နောက်နောက်လောက၌ လည်း လူမိုက်တို့၏သွားရာလမ်းအတိုင်း အပါယ် လေးဝ ဘုံဌာနသို့သာ ရောက်ရသည်။ ထို့ကြောင့် လူမိုက်ကို အကျိုးမဲ့နှစ်ပါး ရယူတတ်သူဟု ဖွင့် ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

လူမိုက်၌ ပညာတွေ မည်မျှပင် တတ်သိ နားလည်မှု ရှိနေပါလည်း ဒုစရိုက်တရားဆိုးများ သာ ပြုကျင့်ခြင်း၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းမရှိဘဲ တလွဲ တချော် ကျင့်သုံးနေသည်အတွက် ပညာဖြင့် အသက်မွေးသူ မဟုတ်တော့ပေ။ အသက်ရှူရုံ မျှဖြင့် အသက်ရှင်နေသူဟု ဆိုရတော့၏။ ထိုသို့ ဖြစ်၍ “ဗလန္တိတိ ဗာလာ” “ပညာမပါ အသက်ရှူရုံမျှ အသက်ရှင်နေသူ” ဟု လူမိုက် သဘောကို ထပ်ဆင့်ဖွင့်ဆိုကြ၏။

လူလိမ္မာ၏အမှတ်အသား လက္ခဏာများက (၁)ကောင်းတာကြံခြင်း၊ ကောင်းသောစကား ပြောခြင်း၊ ကောင်းတာလုပ်ခြင်းတို့ဖြစ်၏။ ထို အမှတ်အသား လက္ခဏာသုံးရပ် ထင်ရှားရှိနေ သူကို လူလိမ္မာပညာရှိဟု ဆိုရသည်။ လူလိမ္မာ ပညာရှိသည် မျက်မှောက်ဘဝကောင်းကျိုး၊ နောင်တမလွန်ဘဝကောင်းကျိုးနှစ်ပါးကို သိမ်း ယူနိုင်၏။ အကျိုးနှစ်ပါးကို သိမ်းယူသည့်

သုတ္တန်ပြန်

အတွက် လူလိမ္မာပညာရှိဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၏။
 စာပေနှင့်အတတ်ပညာအမျိုးမျိုး၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ
 အသွယ်သွယ် တတ်မြောက်သူကို လူလိမ္မာ
 ပညာရှိ ပညာတတ်ဟု ယနေ့ခေတ်အရ ခေါ်ကြ
 သော်လည်း ကောင်းတာကြို၊ ကောင်းတာပြော၊
 ကောင်းတာလုပ် ထိုသုံးမျိုးမရှိပါက လူလိမ္မာ
 ပညာရှိဟု မဆိုထိုက်။ လောကအရ စာပေ
 အတတ်ပညာတွေ ထူးခြားစွာ မတတ်ကျွမ်းသော်
 လည်းကောင်း၊ မကောင်းမှန် မမှန် ခွဲခြားသိနား
 လည်၍ ထိုသိသည်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးက
 လူလိမ္မာပညာရှိဟု ဆိုရသည်။ အတတ်ပညာ
 နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၊ အကျင့်သိက္ခာနှင့်လည်း
 ပြည့်စုံမည်ဖြစ်ပါက လူလိမ္မာပညာရှိ အမည်
 စာရင်း အပြည့်အဝ ရလေ၏။

လူလိမ္မာပညာရှိသည် ထိုသို့ ကောင်းတာ
 ကြို၊ ကောင်းတာပြော၊ ကောင်းတာလုပ် သဘော
 သက်ရောက်၍ မျက်မှောက်တမလွန်အကျိုး
 နှစ်ပါးဖြစ်ထွန်းတော့သည်။ ထို့ကြောင့် “သဗ္ဗာ
 တာ ပဏ္ဍာ ဧတေသန္တိ ပဏ္ဍိတာ” ဟု ဖွင့်ဆို
 ကြ၏။ အကျိုးနှစ်ပါးဖြစ်ထွန်းရေးသိနားလည်
 သော ဉာဏ်အစဉ်ရှိသူဖြစ်၍ လူလိမ္မာပညာရှိ
 ဟု ဆိုခြင်းပါတည်း။

ဘုရားရှင်က လောက၌ ဘေးအန္တရာယ်
 များသည် လူမိုက်ကြောင့်သာ ဖြစ်ရသည်။
 ပညာရှိကြောင့်ဖြစ်ရသည် မဟုတ်ဟု ဟော
 ကြားတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အများတကာ နှင်းရဲ
 အောင် ဘေးအန္တရာယ်ကို ဖန်တီးသူသည်
 လူမိုက်သာဖြစ်သည်။ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရန်
 ရှင်းရေးအတွက် ကြောက်မက်ဖွယ် ထိုလူမိုက်
 ကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ လူလိမ္မာပညာရှိသည်
 အများသူငါချမ်းသာရေးကို ဆောင်ကြဉ်ပေး
 သည်။ အန္တရာယ်ဖြစ်လာသည်အခါ အကာ
 အကွယ် အစောင့်အရှောက်ကောင်းပေးသည်။
 အမိုက်မှောင်၌ အမြင်ကိုရစေသော ဆီးမီးပမာ
 မှန်ကန်သင့်မြတ်သော အယူအဆ၊ အပြုအမူ
 ကို ထင်ရှားပြသည်။ ထို့ကြောင့်လူလိမ္မာပညာ
 ရှိကို မြတ်နိုးဖွယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ပေါင်းသင်း
 ဆက်ဆံဖို့ဝဲရမည်။

အကယ်၍ လောကထဲ၌ မိမိတက်သာ
 သောသူသည် မိမိနှင့်ဂုဏ်ရည်တူသော သူမျိုး
 မတွေ့ပါက တစ်ယောက်တည်းသာ ကျင့်ရ
 ပေသည်။ လူမိုက်၌ အပေါင်းအဖော်ကောင်း
 ဂုဏ်ရည်များ မရှိသောကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။

မောင်နိုး - ရွှေဗုဒ္ဓ



မြင့်သောနေရာမှ မြတ်သောအကျင့်

ကိုဒဒားမင်း-ပဲခူး

ဗုဒ္ဓဂေါတမသည် အမျိုးသားရေးဝါဒီလား ဆိုသော မေးခွန်းတစ်ခုအပေါ်စဉ်းစားဆင်ခြင် မိရာမှ အတွေးအမြင်များကို ဆန့်ထုတ်မိပါသည်။ ဟစ်ခါက မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သူ့ခမည်းတော်ရှိရာ၊ သူ့ဆွေတော်မျိုးတော်များ နေထိုင်ရာ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ကြွသွားရာ ခမည်းတော်နှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်များက သောင်းသောင်းဖြဖြ ကြိုဆိုကြသည်။ တရားဓမ္မများ နာကြားကြကုန်သည်။ တရားဓမ္မများဟောကြား၍ ဆွမ်းစားချိန် နီးကပ်လာသောအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်က သပိတ်ပိုက်ပြီး ဆွမ်းခံကြွသွားသည်။

အိမ်စဉ်ရပ်၍ ဆွမ်းခံခြင်းအလေ့အထမရှိ သေးသော ဗုဒ္ဓဘာသာအမြင်မတွယ်သေးသော သူများဖြစ်၍ ဆွမ်းခံကြွခြင်းကို မြင့်မြတ်သည် ဟု မထင်ဘဲ တောင်းစားခြင်း သက်သက်အဖြစ် ယူဆကာ မျိုးမတ်များက ဘုရင့်ထံမှောက်သွား ရောက်လျှောက်တင်ကြသည်။ “အရှင်မင်းကြီးရဲ့ သားတော်က အိမ်စဉ်လှည့်ပြီး ထမင်းလိုက် တောင်းနေတယ်” ဟု တိုင်ကြားကြသည်။

ထိုအကြောင်းကိုကြားလျှင် သုဒ္ဓေါဒနမင်း ကြီးသည် ဝတ်လဲတော်ပုဆိုးကိုမှ သေချာမဝတ် နိုင်ဘဲ ပုဆိုးစွန်တောင်ဆွဲကာ ဘုရားရှင်ထံမှောက် အပြေးသွား၍ “သားတော် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်

တာလဲ ခမည်းတော်နဲ့ ဆွေမျိုးတွေကို အရှက်ခွဲ လိုက်တာလား၊ သားတော်နဲ့ ရဟန်းတော်တွေကို မကျွေးနိုင်ဘူးထင်လို့လား၊ ဘာဖြစ်လို့များ အိမ်စဉ်လှည့်ပြီး လိုက်တောင်းနေရသလဲ” ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က “မင်းကြီးဒီလိုဆွမ်းခံ တာဟာ ငါဘုရားဆွေမျိုးစဉ်ဆက် ကျင့်သုံးလာ ခဲ့တဲ့ ကျင့်ဝတ်ကို ကျင့်သုံးလိုက်တာဖြစ်တယ်” ဟု မိန့်တော်မူလျှင် “သားတော်ဘုရားဟာ မဟာသမ္မတ ခတ္တိယ မင်းမျိုးကစပြီး ယနေ့ထိ တပည့်တော်တို့မျိုးရိုးမှာ တောင်းစားတဲ့သူဆိုလို့ တစ်ယောက်မှမရှိပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ သားတော်က မျိုးရိုးစဉ်လာလို့ ပြောရတာပါလဲ” မင်းကြီး မဟာသမ္မတခတ္တိယမင်းမျိုးဆိုတာ သင်မင်းကြီး အမျိုးပဲ ငါ့အမျိုးမဟုတ်ဘူး၊ ငါဘုရားအမျိုး ဆိုတာက ရှေးဘုရားစဉ်ဆက် သာသနာစဉ် ဆက်က (အမှောက် ဗုဒ္ဓဝံသော) ငါဘုရားအမျိုး ပဲ” ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာမှာ ပါသည့်ဖြစ်ရပ်မှန်ပါပေ။

ဖြစ်ရပ်မှန်က ရိုးရိုးသာမန်ဆိုပေမယ့် စဉ်း စားဆင်ခြင်သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်စရာတွေကတော့ ဝိဘဇ္ဇဝါဒရဲ့ လမ်းစတော့ပင်၊ သိဒ္ဓတ္ထက ဘုရား ဖြစ်သွားသည့်အတွက် သာသနာ့အနွယ်ဝင်

သထွန်းပြန်

စံဝင် သွားပြီမို့ သာကီမင်းမျိုးတို့သည် သူနှင့် မဆိုင်တော့၊ သူ့အမျိုးမဟုတ်တော့တဲ့၊ မှန်လှ ပေသည်။ ဘုရားရှင်ဟူသည် တစ်လောကလုံး တစ်စကြာဝဠာလုံးရှိ သတ္တဝါအားလုံးကို ကိုယ် စားပြုရသည်မဟုတ်ပါလား။ သူ့အမျိုးတွေ အတွက် သီးသန့်ပွင့်လာရသည်မဟုတ်ပေ။ ဤသို့သာဆိုပါလျှင် ဘုရားသားတော် သာသနာ အနွယ်ဝင်များကကော ဘယ်လူမျိုးကို ကိုယ်စား ပြုမည်လဲ။ ဘုရားသားတော်၊ သမီးတော်များ သည် ဗုဒ္ဓဝံသ၊ သာသနဝံသတွေပါပဲ။ သို့အ တွက် မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားသည့် ဓမ္မကိုမြင်မှ ငါဘုရားရှင်ကို မြင်မည်ဆိုတဲ့အတိုင်း ဓမ္မကိုသာ ကိုယ်စားပြုရပါမည်။

ဓမ္မဟူသည် မြန်မာမဟုတ်၊ တရုတ်မဟုတ်၊ အမေရိကန်မဟုတ်၊ မူစလင်မဟုတ်ပေ၊ ဓမ္မ သည် တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ အမှတ်တံဆိပ်ဖြစ်သည်။ စကြာဝဠာတိုက်လုံး၏ သင်္ကေတလည်းဖြစ် သည်။ လူမျိုးတစ်မျိုးတည်းက မူပိုင်ခွင့်စာချုပ် လုပ်ပြီး ဘာသာရေး ဘောင်ခတ်သိမ်းပိုက်ထား လို့ မရစကောင်းပေ။ ထိုဓမ္မကို ဖြန့်ဖြူးရသော ဗုဒ္ဓဝံသအနွယ်ဝင်များ လူမျိုးစွဲ၊ ဘာသာစွဲဖြင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ အဖွဲ့အစည်းမဖြစ်သင့် ပါပေ။ ဘာသာရေးနှင့်သာသနာရေးကို ကွဲပြား စေချင်သည်။ သာသနာကို စောင့်ရှောက်တာ ဘုရားသားတော် ဗုဒ္ဓဝံသ အနွယ်ဝင်တွေပါပဲ။ မြန်မာမင်းလက်ထက်က သာသနာပိုင်ဆိုသည့်

စကားက အင်္ဂလိပ်ခေတ်ကျမှ သုံးတာမို့ သာသနာဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ ဆိုဆုံးမခြင်း ဖြစ်၍ သာသနာကို ဘယ်သူမှ မပိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သာသနာပိုင်လို့ သုံးရင် မှားတယ်။ သာသနာပြုဆရာတော်ကြီးကို ဘုရင်က ခန့်အပ် ပေမယ့် သူ့ငယ်ဆရာတော်ကိုပဲ ခန့်အပ်တာပါ ဆိုတဲ့ ဆရာကြီးဒေါက်တာသန်းထွန်းရဲ့စကားကို စဉ်းစားစေချင်သည်။

ဘုရားသားတော် သာသနာပြု၊ သာသနာ စောင့်များသည် လူမျိုးတစ်မျိုးကိုသာ ဘာသာ အစွဲနာအောင် ကိုယ်စားမပြုပေးသင့်ပါ။ မှားနေ လျှင် လမ်းကြောင်းတည့်ပေးသင့်သည်။ အမှန် နှင့်အစားထိုးကာအမှားကို ခွင့်လွှတ် ညွှန်ပြပေး သင့်သည်။ ထိုထက်ပို၍ ကိုယ်ကိလက်ရောက် မပါဝင်သင့်၊ မပါဝင်ကောင်း။ ဓမ္မသည် မြန်မာ လူမျိုးတို့၏ ဦးပိုင်ဓမ္မမဟုတ်ပါ။ ဓမ္မသည် international law ဖြစ်သည်။ ဓမ္မကို ကိုယ်စားပြုရသော ဗုဒ္ဓသားတော်များသည် မြန်မာလူမျိုးတစ်မျိုးကိုသာ ကာကွယ်သည် ဆိုလျှင် ဓမ္မ၏ အနှစ်သာရသည် ဘောင်ကျဉ်း သွားပေလိမ့်မည်။ မြန်မာလူမျိုးပိုင် ဓမ္မဖြစ်သွား ပေလိမ့်မည်။

မြန်မာလူမျိုးပိုင် ဓမ္မဖြင့် ကမ္ဘာကို မည်သို့ စည်းရုံးမည်နည်း၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံတိဋ္ဌကု ဘယ်လောက်ကျယ်ကျယ် လက်အုပ်ချီနိုင်မည် နည်း။ ဘောင်ခတ်ထားသော ဓမ္မဖြင့် ကမ္ဘာကို

ကျယ်ပြန့်အောင် မည်သို့ဖြန့်ဝေသာသနာပြုမည် နည်း။ အနတ္တ သာသနာကို အတ္တဘာသာရေး လုပ်လို့ ရနိုင်ကောင်းတာမျိုးမဟုတ်ပေ။ ဘာသာ ရေးသည် လူပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်သာဆိုင်၍ သာသနာ ရေးမှာ ဗုဒ္ဓဝံသအနွယ်ဝင်များနှင့်ဆိုင်သည်။ လူတွေသူတို့ကိစ္စ သူတို့လုပ်ပါလိမ့်မည်။ လူသားတွေအတွက် ၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာကိစ္စကို သာ လမ်းညွှန်ပေးလျှင် ဆရာတာဝန်ကျေပွန် ပေပြီး သမိုင်းမှာ တရားခံဖြစ်မည့်ကိစ္စကို သူများခါးခုတ်ရာ၊ သပ်လျှိုရာဝင်ရောက်မအပ် စပ်သင့်ပေ။

ဗုဒ္ဓသားတော်တွေဆိုတာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးတွယ် တာမူတွေကို စွန့်လွှတ်ထားသလို သူတို့ရဲ့ မေတ္တာကိုလည်း နယ်စည်းမခြား လွှတ်ပေးထား သူတွေဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် မေတ္တာသုတ် တော်မှာ ဟောခဲ့တဲ့အတိုင်း “မိခင်သည် တစ်ဦးတည်းသောရင်သွေးကို အသက်ရှင်မှု အတွက် စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ ဘိက္ခုဆိုတာ ပရိမာဏဖြစ်တဲ့ ငါ့လူမျိုး၊ ငါ့နိုင်ငံဆိုကာ ကွက်ကြည့်တာမျိုး မဖြစ်စေရဘဲ အကန့် အသတ်မဲ့ အပရိမာဏ မေတ္တာမျိုးနဲ့ သတ္တဝါ အားလုံးအပေါ် လွမ်းခြုံတဲ့ မေတ္တာစိတ်ကို ပွားများနေရမည်” လို့ ဟောခဲ့ပါသည်။ သတ္တဝါတွေကို ဒုက္ခတွင်းက ကယ်တင်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ မေတ္တာစစ်သားတွေလိုဆိုရင် မမှားနိုင်ပါပေ။ ဗုဒ္ဓဝါဒမှာ အနှစ်သာရအားဖြင့်

ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန် ကိုးကွယ်တာကို အားမပေးပါဘူး။ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ၊ ဓမ္မကိုသာ အားကိုးခိုင်းစား ပါ၏။ ဇာတ်ကို နာအောင် လမ်းကြောင်းပေးပြီး ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အားကိုးခံနေရမှာ ဖြတ်လမ်းနည်းနဲ့ ကယ်တင်ရှင်လို ကိုးကွယ်ခံချင်လို့ရှိရင် ဗုဒ္ဓ သားတော်မေတ္တာစစ်သားတွေ မဟုတ်တော့ ပါပေ။

စင်ကြယ်တဲ့ဗုဒ္ဓဝါဒကို ပညာကောင်း ကောင်းတတ်သူတွေမှာပဲ တွေ့ရတာဟာ ဘာ ကြောင့်လဲဆိုတော့ အသိဉာဏ်နည်းသူတွေ အတွက် ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ နားလည်ဖို့ ခက်ခဲလွန်း တယ်ဆိုသည့် စကားနှင့်ပတ်သက်သည်။ ဘုရားသားတော်တိုင်းက (ဗဟုဇန ဟိတာယ၊ ဗဟုဇန သုခါယ) လူအများ အကျိုးအတွက် အသိပညာတိုးတက်ရေး၊ လူအများချမ်းသာဖို့ အတွက် မေတ္တာ၊ ကရုဏာတရားတွေ ပွားများ ရေးကို အသိဉာဏ်အားနည်းကြပါတယ်ဆိုတဲ့ လူသားတွေရဲ့ ဦးနှောက်ထဲကို အရောက်ပို့ပြီး နှလုံးကောင်းစိတ်မြတ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစား သာသနာပြုရမှာဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်နဲ့ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အသိပညာနဲ့ မေတ္တာ တရားတွေ ပွားများလာအောင် ပြုလုပ်ခြင်းက ခိုင်မာတဲ့ခံတပ်ကို တည်ဆောက်တာဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် ၃၈-ဖြာမင်္ဂလာတရားနဲ့ ကံသုံးပါး ခံတပ်ကို ခိုင်ခံ့အောင် တည်ဆောက်လိုက်ခြင်း ဖြင့် အကောင်းဆုံး ခံစစ်ဆိုတာ အကောင်းဆုံး

 သာထွန်းပြန်

တိုက်စစ်ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းမှာ နေကြတဲ့ မည်သည့် ဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို အားလုံးဟာ မေတ္တာစစ် သားတွေ အတွက်တော့ လူသားတွေပါပဲ။ လူ အချင်းချင်း ကွဲပြားစေရင် ဒီဘာသာအနေနဲ့ တန်ဖိုးနိမ့်သွားမှာပါ။ ဦးဆောင်သူဆရာတွေက ဘယ်လူမျိုးနဲ့မဆို သာသနာရေးအမြင်နဲ့ ဘာသာ ဝင်တွေကို ဆုံးမသွန်သင်နိုင်ပြီး နောက်လိုက် ဒကာတွေကလည်း ညီညွတ်အောင် နေနိုင်ကြ မယ်ဆိုရင် “ဗုဒ္ဓသာသနာစိရံတိဋ္ဌတု” ရွတ်ဆို သံ ကမ္ဘာကို လွမ်းလာပါလိမ့်မည်။

သို့အတွက်ဆိုလျှင် လူမျိုးတစ်မျိုးကိုသာ ကာကွယ်ခြင်းတာဝန်သည် သာသနာတာဝန်လို မဆိုနိုင်ပါပေ။ တစ်ကမ္ဘာလုံး၊ တစ်စကြာဝဠာ လုံးကို သံသရာဘေးဒုက္ခ၊ အိုနာသေဒုက္ခဘေးမှ ကယ်တယ်ရန်သာ ဗုဒ္ဓဝံသအနွယ်ဝင်များ၏ တာဝန်ဖြစ်သင့်ပါသည်။ လူမျိုးတစ်မျိုး၊ အဖွဲ့ အစည်းတစ်ခုကို ကိုယ်စားပြု စောင့်ရှောက်တယ် ဆိုတာ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်ပါရဲ့လားဟု မေးခွန်း မေးလာလျှင် ဘယ်လိုဆင်ခြေပေးချင်ပါသလဲ။

လောကပညတ်နယ်ပယ်ထဲမှာ နေထိုင်ကြ သည့် နိုင်ငံတော်သမ္မတ လွတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ ဆိုသူများပင် ပြည်သူများကို ကိုယ်စားပြုရသည့် အတွက် ပါတီနိုင်ငံရေးကင်းစင်ရသည်ပင်ဖြစ် ပေသည်။ ဓမ္မပရမတ်နယ်ပယ်မှာတော့ “လူ

အလုပ်ကို မလုပ်တော့ပါဘူး။ ဝဋ်ဘောင်တို့ လွတ်အောင်ရုန်းထွက်ပါတော့မည်ဟု ဥဒါန်း ကျူးကာ သိမ်ဝင်ခဲ့ပြီး ဓမ္မဖြန့်ဖြူးဖို့ တစ်ကမ္ဘာ လုံးကို ကိုယ်စားပြုနေသူများဖြစ်သည့်” အတွက် လူမျိုးရေးသံယောဇဉ်ဂိုဏ်းဂဏ သံယောဇဉ် အစွဲဥပါဒါန် ကင်းစင်ရပေမည်။ သို့မှသာလျှင် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားအပေါင်းမှ အမြင်ကြည်လင် လာမည်။ ဘက်လိုက်မှု ကင်းသောဓမ္မအဖြစ် ကမ္ဘာက လက်ခံယုံကြည်လာမည်။

ဗုဒ္ဓတရားတော်တွေက လူကို စည်းရုံးတာ မဟုတ်ဘဲ နှလုံးသားနဲ့ ဦးနှောက်ကို စည်းရုံး တာဖြစ်သည်။ အသိပညာနဲ့ ကရုဏာမေတ္တာ တရားတွေ အားကောင်းလာအောင် ဟောကြ ပြောကြတာဖြစ်သည်။ ဒီအတိုင်းဖြစ်အောင်လည်း ဗုဒ္ဓဝံသအနွယ်တော်တွေ ကျင့်ဆောင်ရမှာဖြစ် သည်။ လောကရေးလည်း မဖျင်းနဲ့၊ ဓမ္မရေး လည်း မယွင်းနဲ့ဆိုထားတော့ လောကရေးတောင် မှ မှန်တိုင်းကောင်းတိုင်း ဘုရားသားတော်များက ဆေးကုလိုမရသလို ဝိနည်းတော်နှင့်အညီ ဓမ္မ ပေတံနှင့် တိုင်းတာရမည်။ ဓမ္မမှတ်ကျောက်နှင့် တိုင်းတာ၍ မှားနေသည်ဆိုလျှင် လောကက ဘယ်လောက်မှန်မှန် ပယ်ချရမည်။ ဓမ္မပေတံ နှင့်တိုင်းတာ၍ မှန်နေသည်ဆိုလျှင်ကား လောကက ဘယ်လောက်မှားမှား ကျင့်ဆောင်ရမည်ဖြစ် သည်။ “ဝိနည်းတတ်ကြက်သတ်” ဆိုတာမျိုး ကတော့ အထူးရှောင်ကြဉ်သင့်ပေ၏။

စာမျက်နှာ(၅၉)သို့

နာဂတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးစံများအကြောင်း

ရဲဝင်း - သထပ (ခန္တီး)

နာဂတိုင်းရင်းသားများ၏ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းလုပ်ငန်း

မြန်မာနိုင်ငံအနောက်မြောက်ပိုင်း စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ခန္တီးခရိုင်နှင့်နာဂကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသတွင် နေထိုင်ကြသော နာဂတိုင်းရင်းသားများသည် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်မြေအနေအထားအပေါ်မူတည်၍-

- (၁) တောင်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း
- (၂) လှေခါးထစ်စိုက်ပျိုးခြင်း
- (၃) မြေပြန့်စိုက်ပျိုးခြင်း/ လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း
- (၄) ဥယျာဉ်ခြံစိုက်ပျိုးခြင်းတို့ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပြုသူများဖြစ်ကြပါသည်။


- (၁) တောင်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း
 - (က) တောင်ယာခုတ်ခြင်း

နာဂတိုင်းရင်းသားအများစုမှာ တောင်ယာစိုက်ပျိုးခြင်းလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကြသည်။ တောင်ယာကို ဇန်နဝါရီလနှင့် ဖေဖော်ဝါရီလများတွင် ခုတ်ကြသည်။ နှစ်စဉ် တောင်ယာခုတ်မည့်တောကို တစ်ရွာလုံးစည်းဝေးတိုင်ပင်၍

သတ်မှတ်ကြသည်။ မိမိတို့ကျေးရွာပိုင်နယ်ရှိ တောများကို နှစ်အလိုက် အလှည့်ကျ ခုတ်ထွင်စိုက်ပျိုးကြသည်။ အိမ်ထောင်စုတစ်စုချင်း နယ်နိမိတ်ပိုင်းခြား၍ တစ်တောထဲတွင် စုပေါင်းခုတ်ကြသည်။ နောက်နှစ်များတွင် အခြားတောသို့ အလှည့်ကျရွှေ့ပြောင်း၍ စုပေါင်းခုတ်ထွင်စိုက်ပျိုးကြသည်။ တောင်ယာစတင်ခုတ်မည့်ရက်ကို ဗေဒင်တွက်ချက် ရက်ကောင်းရွေးချယ်ပြီး ဆုတောင်း၍ တောင်ယာနတ်ပူဇော်ပသပြီး ခုတ်ထွင်ကြသည်။

(ခ) တောင်ယာမီးရှို့ခြင်း

တောင်ယာခုတ်ထားသော အပင်များ တစ်လကျော်နှစ်လခန့် အခြောက်ခံပြီး မတ်လ (သို့)ဧပြီလများတွင် တောင်ယာမီးရှို့ကြသည်။ ဇော်ဘွားတစ်ဦးကဖြစ်စေ၊ ရိုးရာသူကြီးကဖြစ်စေ တောင်ယာမီးရှို့ရက်ကို သတ်မှတ်ပေးရသည်။ သက်မှတ်ထားသည့်ရက်တွင် တစ်ရွာလုံး စုပေါင်း၍ မိမိ တောင်ယာကွက် မိမိမီးရှို့ကြရသည်။ သီးနှံမစိုက်မီ မီးနတ်ပူဇော်ပွဲပြုလုပ်

 သာထွန်းပြန်

ဆုတောင်းကြသည်။ တောင်ယာမီးရှို့ပြီးလျှင် အမှိုက်ရှင်းလင်းခြင်း၊ တောင်ယာတဲ ဆောက်လုပ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြသည်။

(ဂ) စပါးစိုက်ပျိုးခြင်း

မီးရှို့၍ရှင်းလင်းပြီးသော တောင်ယာကွက်တွင် စူးထိုးစနစ်ဖြင့် စပါးစိုက်ကြရသည်။ စပါးစတင်စိုက်ပျိုးရမည့်ရက်ကိုလည်း ရွာလူကြီးတစ်ဦးမှ သတ်မှတ်ပေးရသည်။ တစ်ဦးစီ၏ တောင်ယာတွင် စုပေါင်း၍ အလှည့်ကျလက်စားစနစ်ဖြင့် စိုက်ပျိုးကြသည်။ အမျိုးသားများက စူးထိုး၍ စပါးမျိုးစေ့ချရန် ရှေ့မှတူးဆွသွားပြီး အမျိုးသမီးများက ခါးတွင် လွယ်ထားသော ပလိင်းထဲမှ စပါးမျိုးစေ့များကိုယူ၍ လိုက်ထည့်ကြသည်။ စပါးစိုက်သည့် နေ့တွင်လည်း တောင်ယာသီးနှံများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းစေရန် တောင်ယာနတ်ပူဇော်ပသပွဲပြုလုပ်ကြသည်။

(ဃ) စပါးရိတ်သိမ်းခြင်း

စပါးရိတ်ရာတွင် တံစဉ်ကို အသုံးပြုခြင်းနည်းပါး၍ စပါးနှံများကို လက်ဖြင့်သပ်ချပြီး ပလိင်းထဲထည့်ကြသည်။ စပါးရိတ်သိမ်းရာတွင်လည်း အလှည့်ကျစုပေါင်းကူညီဆောင်ရွက်ကြပြီး တောင်ယာပိုင်ရှင်မှ အကျွေးအမွေးဖြင့် ဧည့်ခံသည်။ စပါးခြွေပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်

နိုင်သလောက်ပလိင်းဖြင့်သယ်ပြီး စပါးကျီထဲထည့်ကြသည်။ စပါးကျီများသည် အိမ်နှင့် တစ်ဆက်တည်းမရှိဘဲ ရွာအပြင်ဘက်နားတွင် သီးသန့်ဆောက်လုပ်ထားကြသည်။ မီးဘေးအန္တရာယ်ကို ကြောက်သောကြောင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် စပါးကျီများကို တန်းစီ၍ ဆောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

(င) ကောက်သစ်စားပွဲ

တောင်ယာစပါးများ ရင့်မှည့်လာသောအခါ မရိတ်သိမ်းမီ ကောက်သစ်စားပွဲကို ကျင်းပကြသည်။ ကောက်ဦးစပါးများကို တောင်ယာမှ ယူခဲ့ပြီး စပါးနှံအနည်းငယ်ကိုလည်း အိမ်တိုင်တွင် ချည်ထားကာ ဆုတောင်း၍ ကောက်ဦးထမင်း၊ ကောက်ဦးစပါးများဖြင့် ပူဇော်ပသပြီး ကောက်သစ်စားကြသည်။ ကောက်သစ်စားပွဲကို စုပေါင်းကျင်းပခြင်းမဟုတ်ဘဲ မိသားစုတစ်စုချင်း မိမိတို့တတ်နိုင်သည့် ဟင်းလျာ ဝက်၊ ကြက်များပေါ်၍ စားသောက်ဧည့်ခံကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲသောမိသားစုပင်လျှင် ကြက်ဥများ ပြုတ်၍ ကောက်သစ်ထမင်းနှင့်စားသောက်ပြီး ဆုတောင်းပွဲ ပြုလုပ်သည်။ စပါးအလေအလွင့် မရှိစေရန်၊ နောင်နှစ်တွင်လည်း စပါးအထွက်ကောင်းစေရန်၊ သီးနှံပျက်ပိုးမွှား

ကင်းစင်ရန် ဆုတောင်းကြသည်။ မိမိတို့ မိသားစုနှင့်အတူ ဧည့်သည်များအား ဧည့်ခံခြင်း၊ ထမင်းဟင်းများကို အိမ်နီးနားချင်းထံ ဝေငှခြင်း များ ပြုလုပ်ကြသည်။

(၂) လှေခါးထစ်လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း

လေရှိုးမြို့နယ်တွင် နေထိုင်သော နာဂမျိုး နွယ်စုများသည် လှေခါးထစ်လယ်ကို လုပ်ကိုင် ကြပြီး အခြားဒေသများတွင်လည်း အနည်းငယ် စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။ နှစ်စဉ် ဧပြီလ နှင့် မေလများတွင် လယ်ကိုပေါက်ပြားဖြင့် အကြမ်းပေါက်ထားရသည်။ လယ်ထွန်ရန် အတွက် တောင်ကျချောင်းများမှ ရေသွယ်၍ ကျွဲနွားများဖြင့် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးကြသည်။

(၃) မြေပြန့်လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း

ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းနှင့် မြေပြန့်ဒေသရှိ နာဂမျိုးနွယ်စုများ၊ နန်းယွန်းမြို့နယ်ရှိ နောင် ယန်းအင်းပတ်ဝန်းကျင်ဒေသ၊ လဟယ်မြို့နယ် တိုက်ရုံချောင်းဒေသနှင့် နန်စလိန်ချောင်း၊ နန် ဖုတ်ချောင်းဒေသများတွင် လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။

(၄) ဥယျာဉ်ခြံစိုက်ပျိုးခြင်း

လေရှိုးမြို့နယ်တွင် နေထိုင်သော နာဂများ သည် ဥယျာဉ်ခြံသီးနှံအဖြစ် လိမ္မော်သီးကို

အဓိကထားစိုက်ပျိုးပြီး စီးပွားဖြစ်ရောင်းဝယ်ကြ သည်။ အခြားဥယျာဉ်ခြံသီးနှံများကိုလည်း စိုက် ပျိုးကြသည်။ အခြားမြို့နယ်၊ လဟယ်၊ ခန္တီး၊ နန်းယွန်းရှိ နာဂတိုင်းရင်းသားများလည်း ကမ္ဘလာသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ဂရိတ်ဖရသီးနှင့် အခြားသီးနှံများ၊ ဆောင်းသီးနှံများ စိုက်ခင်း များကို တစ်ပိုင်တစ်နိုင် စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ကြ ပါသည်။

တောကောင်ပစ်အမဲလိုက်ခြင်း၊ ကျောကွင်း ထောင်ခြင်း၊ ငါးဖမ်းခြင်းလုပ်ငန်းများ ပြုလုပ် ကြပါသည်။ လက်မှုလုပ်ငန်းအနေဖြင့် တောင်း၊ ပလိုင်း၊ ခြင်း၊ ဖျာ၊ စကော၊ စကာများ ယက်လုပ်ကြပြီး ရိုးရာထမီ၊ ရိုးရာစောင်တို့ကို လည်း ဒေသထွက် ဝါ၊ ချော်ပင်တို့ဖြင့် အသုံး ပြု၍ ယက်လုပ်ပြီး အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပြုကြပါသည်။

နာဂတိုင်းရင်းသားများ၏ လူမှုရေး

နာဂတိုင်းရင်းသားများသည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ရိုင်းပင်းကူညီတတ်ခြင်း၊ မိသားစုတစ်စု ကျန်းမာရေးမကောင်း၍ တောင်ယာလုပ်ငန်း အချိန်မီ မြီးစီးနိုင်ပါက ရပ်ရွာမှ ပိုင်းဝန်းကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ မိသားစုတစ်စုက သား ကောင်ရရှိပါက ရပ်ရွာရှိ အိမ်ထောင်စုအား



သာထွန်းပြန်

ဝေငှပေးကမ်းခြင်း၊ စုဝေးချက်ပြုတ်စားသောက်ခြင်း၊ အပျို၊ လူပျို၊ သမီးရည်းစားချစ်ကြိုက်ပါက သားဖြစ်သူမိဘဘက်မှ အောင်သွယ်(၂)ဦးစေလွှတ်၍ စကားကမ်းလှမ်းနားဖောက်တောင်းရမ်းစေ့စပ်၍ သမီးရှင်မိဘဘက်က ကျေနပ်သည့်အတိုင်းအတာကို ငွေ၊ ကျွဲ၊ နွား၊ နွားနောက်၊ ဝက်အစရှိသဖြင့် တင်တောင်း၍ ရက်ကောင်းရက်မြတ်ကို ရွေးချယ်ပြီး ထိမ်းမြားလက်ထပ်မင်္ဂလာကျင်းပကာ သတို့သား၊ သတို့သမီး(၂)ဦးလုံးဘက်က ဆွေမျိုးသားချင်တို့အား ပစ္စည်းတစ်ခုခုတို့ဖြင့် ကန်တော့ရပါသည်။ အိမ်ထောင်ပြုပြီး (၁)နှစ်တိတိ သတို့သားသည် သမီးရှင်မိဘအိမ်တွင် တက်နေ၍ အလုပ်အကျွေးပြုရပါသည်။

မြေမျက်နှာသွင်ပြင်နှင့်ရာသီဥတု

နာဂတိုင်းရင်းသားများ စုဝေးနေထိုင်ရာ အရပ်ဒေသများသည် မြေပြန့်လွင်ပြင်ဟူ၍ မရှိဘဲ တောင်ကုန်းတောင်တန်းများထူထပ်ပြီး စိမ်းလန်းစိုပြေလျက်ရှိပြီး ပင်လယ်ရေပြင်အမြင့်ပေ(၄၃၄၃)တွင် တည်ရှိပါသည်။

ရာသီဥတုအနေဖြင့် မိုး(၆)လ၊ ဆောင်း(၃)လ၊ နွေ(၃)လ ဖြစ်ပြီး ပျမ်းမျှမိုးရေချိန် (၁၂)လက်မခန့်ရှိပါသည်။

လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး

နာဂတိုင်းရင်းသားအများစု နေထိုင်သော ဒေသသည် တောင်ပေါ်ဒေသဖြစ်၍ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးခက်ခဲသော ဒေသတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ပွင့်လင်းရာသီများတွင် ကား၊ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားလာနိုင်၍ မိုးရာသီတွင် ခြေလျင်ခရီးဖြင့် သွားလာရပါသည်။

ရိုးရာအစားအစာ

နွားနောက်သား၊ ဆတ်သားခြောက်၊ တောဝက်သားခြောက်၊ ဂျီသား၊ ငှက်ပျောဖူး၊ ပဲပုပ်၊ အသားခြောက်ဟင်းရည်(နာဂဟင်းရည်)၊ ရွှေလံဘို၊ ငရုပ်သီးတောင်း၊ ငရုပ်သီးပဲပုပ်မီးအုံး၊ အသားခေါက်ဟင်း၊ ကန်စင်းသီးချက်၊ ကန်စင်းသီးထောင်း၊ ပိန်းဥ၊ မျောက်ဥ၊ ခေါင်ရည်များ စားသုံးကြပါသည်။

ရိုးရာသီချင်း

တောတောင်ရေမြေသီချင်း၊ အချစ်အောင်ပွဲခံသီချင်း၊ သားကောင်ရအောင်ပွဲခံသီချင်း၊ ရိုးရာအကဟေးသီချင်းများဖြစ်ကြပါသည်။

ရဲဝင်း
သထပ၊ ခန္တီ



ကလေးစားစရာ ကျောက်စရာ

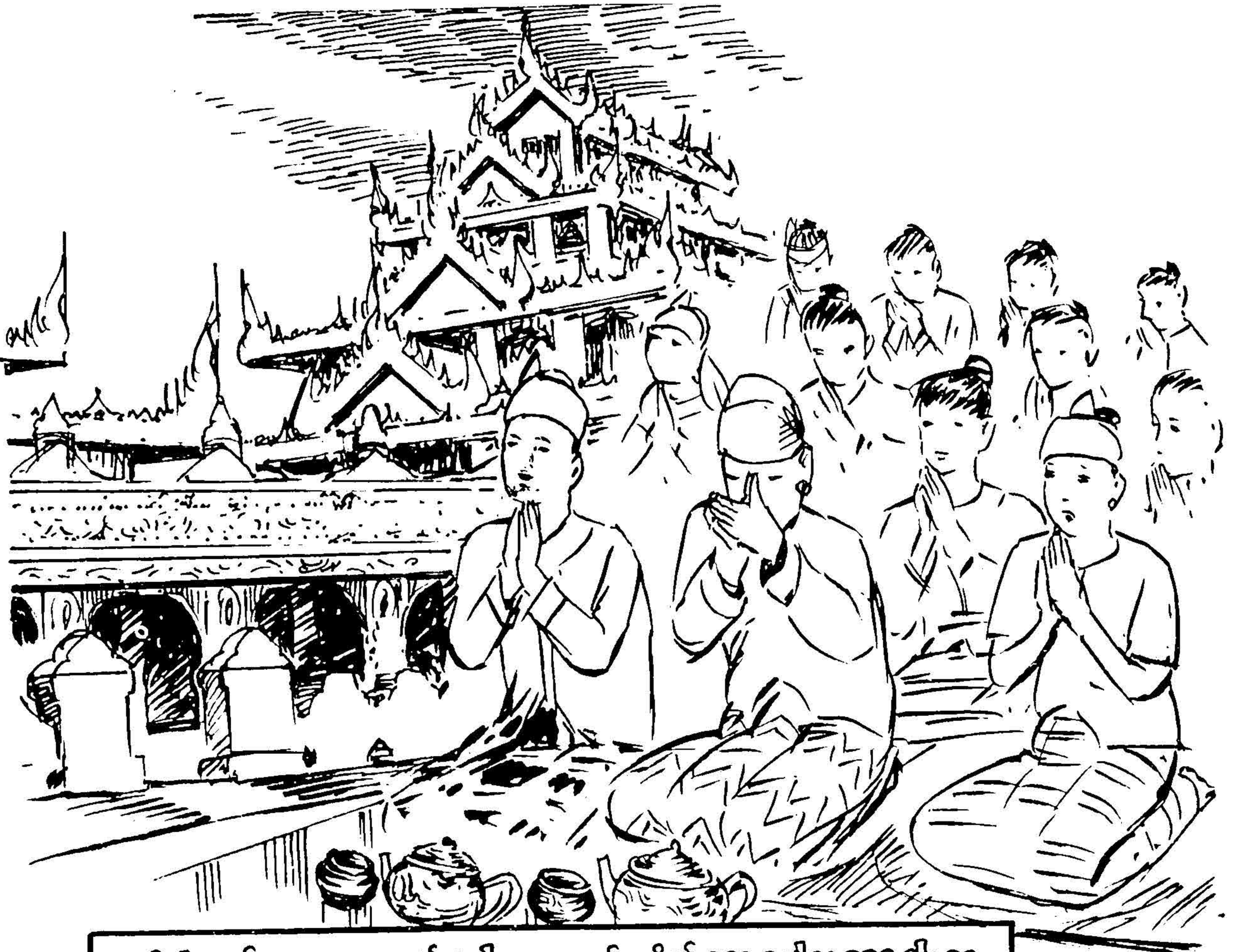


တက္ကသိုလ် သျှင်သီရိ (ဓမ္မာစရိယ ဘီအေ)
ပန်းချီ တင်ထွန်းထွန်း

ကသပ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော် အခါ ဖြစ်၏။
ကိမိလပြည်၌ သောတာပန်တည်သော ဥပါသကာတစ်ဦး ရှိသည်။



သူသည် ငါးရာသော ဥပါသကာမိတ်ဆွေတို့နှင့်အတူ တံတား ခင်းခြင်း၊
လမ်းဖောက်ခြင်း၊ သစ်ပင်စိုက်ခြင်း စသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို
ပြုလုပ်သည်။



တစ်ခါသော် သောတာပန်ဥပါသကာနှင့် မိတ်ဆွေဥပါသကာငါးရာ
တို့သည် ရဟန်းသံဃာများ သီတင်းသုံးရန် ကျောင်းဆောက် လှူ
ဒါနံကြသည်။



သူတို့သည် ကျောင်းသို့ သွားကာ တရားနာကြ၏။

ထိုဥပါသကာတို့၏ မယားငါးရာတို့သည်လည်း အချင်းချင်း ညီညွတ်ကြ၏။
ရုံဖန်ရုံခါတွင် လင်သားတို့နှင့်အတူ ပန်းနံ့သာတို့ကို ကိုင်ဆောင်ကာ ကျောင်း
သို့ တရားနာယူရန် လိုက်ကြသည်။



ကျောင်းသို့ သွားရာ လမ်းတစ်နေရာတွင် ရရပ်တစ်ဆောင်ရှိရာ
ထိုရရပ်၌ ခေတ္တနားလေ့ရှိကြ၏။





တစ်နေ့တွင် အရက်သမား ၃-ဦးသည် ထိုရုပ်အနီး ရောက်လာရာ နား၍ ထွက်သွားကြသော ဥပါသကာတို့၏ မယား မိန်းမတို့ကို တွေ့ ဖြစ်ကြရသည်။ ထိုအခါ အရက်သမားတစ်ယောက်က မိန်းမတို့၏ အဆင်းကို တပ်မက်ကာ ...



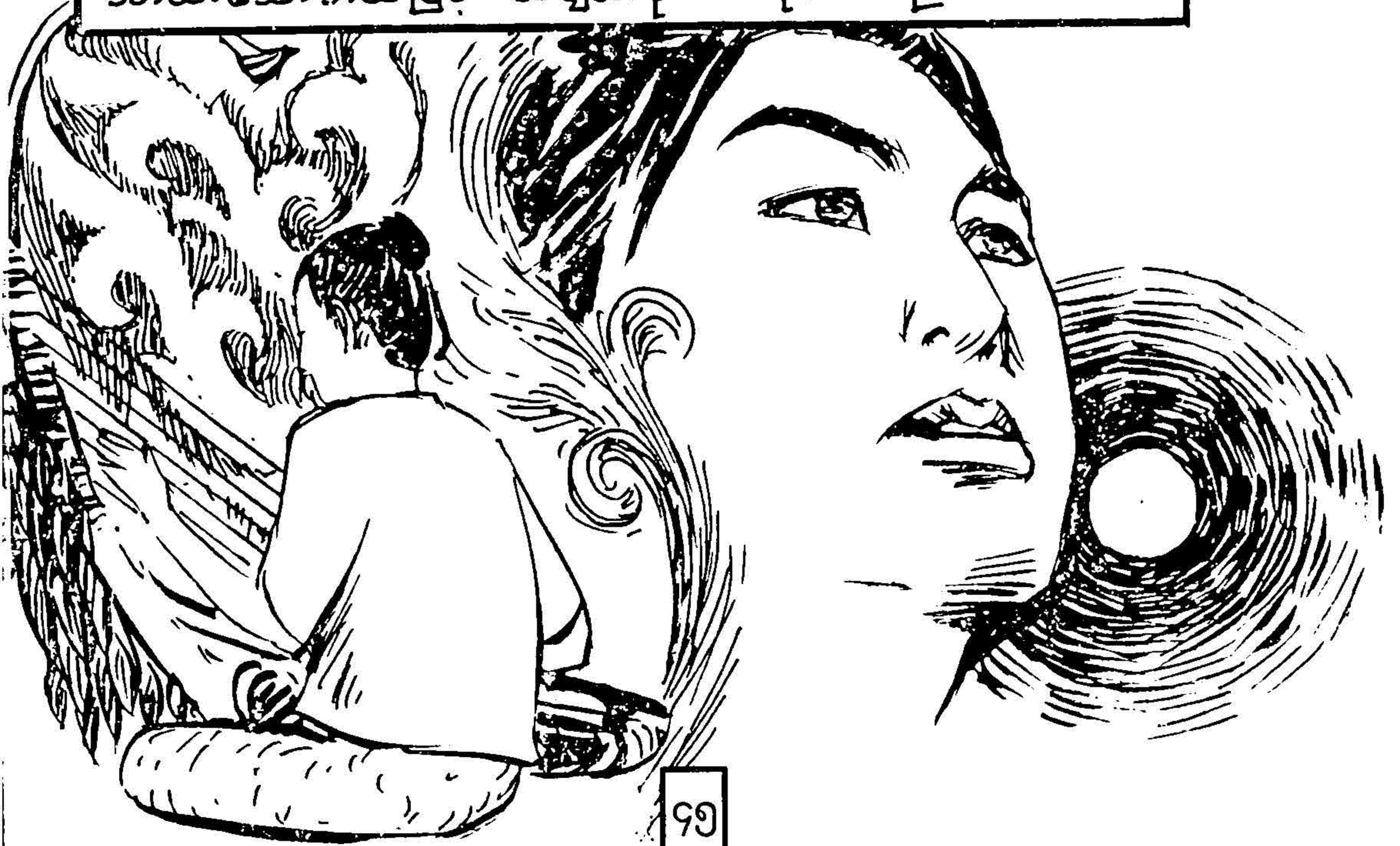
ဒီ သီလရှိတဲ့ မိန်းမတွေထဲက တစ်ယောက်ကို သီလပျက်အောင် ဘယ်သူလုပ်နိုင်မလဲ

ငါ လုပ်နိုင်တယ်

ကောင်းပြီ
မင်းလုပ်နိုင်ရင်
အသပြာတစ်ထောင်
ပေးမယ်...



ထိုသူသည် ခုနစ်ချောင်းရှိသော စောင်းကို တီးကာ နှစ်သက်ဖွယ်
ဘာယာသော အသံဖြင့် သီချင်းကို သီဆိုလေသည်။





ထိုအခါ ဗိန်းမတစ်ယောက်သည် စောင်းတီးသူ၏ ဂီတသံကို ယစ်ယူးကာ သာယာမိရာမှ သူ့စောင်းထိန်းထားသော သီလပျက်တော့သည်။



စောင်းသမားအနိုင်ရ၍ အသပြုတစ်ထောင်ရလေသည်။ ဤသောသူသည် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ လိုဗိန်းမ၏ လင်ယောက်ျားကို တိုင်ပြောလိုက်၏။



အရက်သမား၊ ပြောတံ၊
အတိုင်း ဟိုလူနဲ့ မင်း ဖောက်ပြန်
မိသလား ...



ဒါနဲ့ .. မဟုတ်ပါဘူး

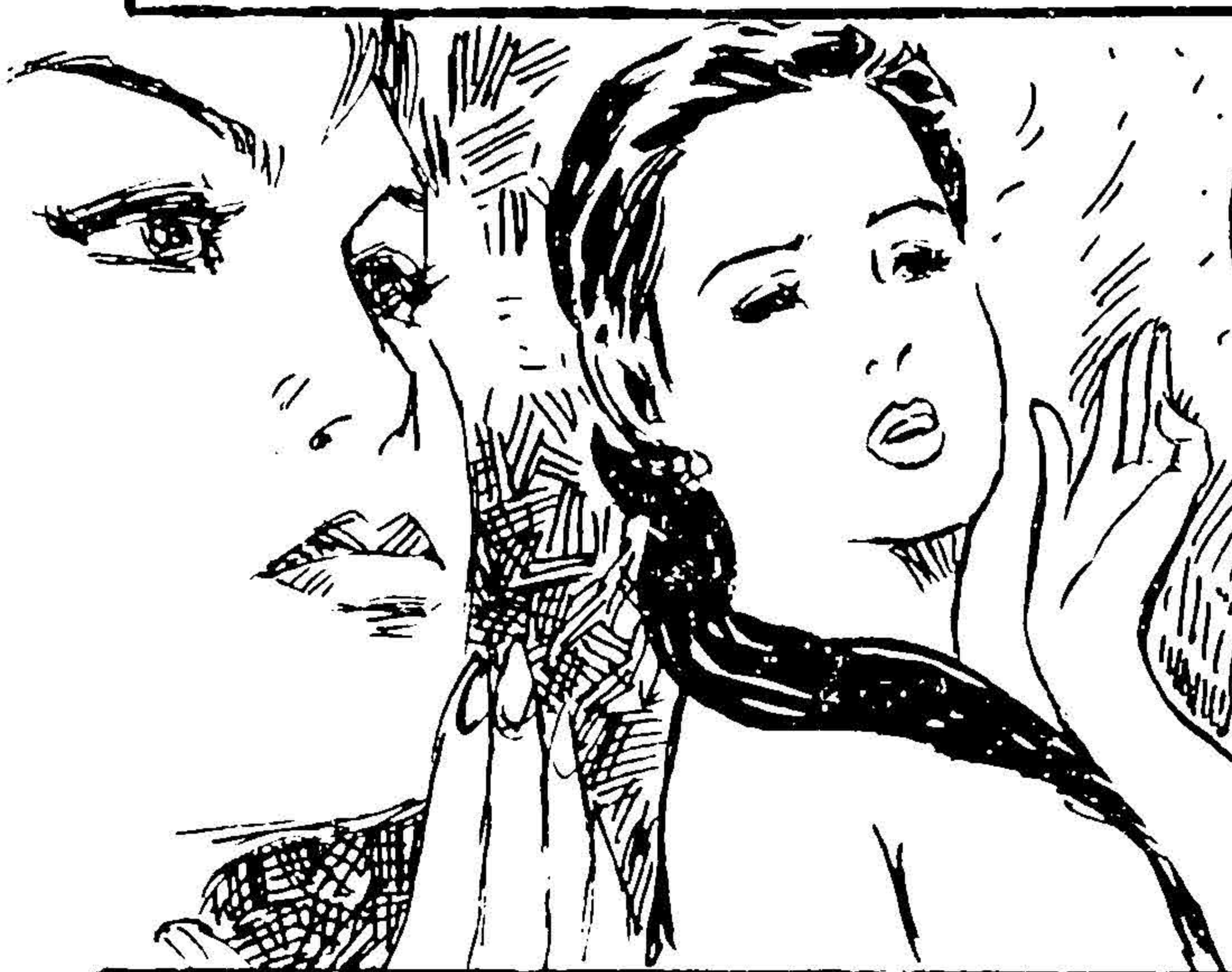
မဟုတ်ရပါဘူး
မောင်မယုံလျှင် ဟောဟို
ခွေးနက်ကြီးကို ရှေ့ထားကာ သစ္စာ
ဆိုပါမည် ... အကယ်၍ ကျွန်မသည်
ဖောက်ပြန်မိပါက ဒီခွေးနက်ကြီး
သည် ဖြစ်လေရာဘဝ၌ ကျွန်မ၏
အသားကို စားပါစေ ...



လင်ယောက်ျားသည် မယား၏
စကားကို မပုဂံ၍ အခြားအဖော်
မိန်းမတို့ကို မေးမြန်းစုံစမ်းသည်။



ထိုအခါ မိန်းမတို့သည် မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်းစာ၍
ကွယ်ဝှက်ကာ ကျိန်ပြောကြသည်။



ငါတို့သည် သိလျက်နဲ့
ကွယ်ဝှက်ပြောပါက ဖြစ်ရာ
ဘဝ၌ သင့်မယား၏ ကျွန်
ဖြစ်ပါစေ ...

ဖောက်ပြန်မိသော ထိုမိန်းမသေလွန်သောအခါ ဟိမဝန္တာရှိ ရေအိုင်ကြီး အနီးတွင်
နေအခါ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ခံစားရ၍ ညအခါ ခွေးစားခံရသော 'ဝိမာနပေတိနတ်
သမီး' ဖြစ်ရ၏။ ကျန်အဖော်မိန်းမတို့ ထိုနတ်သမီး၏ ကျွန်မများ ဖြစ်ရသည်။



မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုမိသော မုသားသစ္စာစကား၏
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဇာတ်ကြောင်း သံဝေဂယူနိုင်
ကြရန် တင်ဆက်လိုက်ပါသည်။

တက္ကသိုလ် သျှင်သီရိ (ဓမ္မာဓရိယ ဝိဂ္ဂေါ)
ပန်းချီစာပေဆိုင်ရုံ

ဓမ္မစက္ခုလ်ကျောင်းတော်များနှင့် ရင်သွေးငယ်တို့၏ အနာဂတ်

ဘိက္ခုဒဿန - ညောင်တုန်း

“မျိုးကောင်းမှ ပင်သန်မည်၊ ပင်သန်မှ အသီးကောင်းမည်” ဟူသော ရှေးထုံးစကား အရလည်းကောင်း “ကောင်းပင်ပျိုးမှ ကောင်းကျိုးရ လောကဓမ္မတာ” ဟူသော ဘုရားဟော ဒေသနာအရလည်းကောင်း ဗုဒ္ဓ ဘာသာ မိသားစုမှ ပေါက်ဖွားလာကြသော ရင်သွေး ငယ်တို့အဖို့ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ဗုဒ္ဓ၏ ယဉ်ကျေးလိမ္မာဆုံးမစာများ နှလုံးသားတွင် ကိန်းဝပ်တည်နေသင့်သည်။ သို့မှသာ မိမိတို့၏ ဘာသာအဆုံးအမများက ထိုရင်သွေးငယ်တို့ နှလုံးသား သန္တာန်၌ အမြဲတေများအဖြစ် တည်ရှိကာ ဗုဒ္ဓအဆုံးအမများ ကိန်းဝပ်နေပေ လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်ပါက ရင်သွေးငယ်တို့မှာ မိမိ၏ ဘာသာတရားအပေါ် မြတ်နိုးတနာ စိတ်များ လွင့်ပျောက်ပြီး တန်ဖိုးထားရမှန်း မသိဘဲ အမျိုးဂုဏ်များ ယုတ်နိမ့်ကျဆင်းသွား မှာက အမှန်ပင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤအရေးကို သဘော သာမန်မထားရှိဘဲ အချိန်မီတာဝန်

ရှိသူမှန်သမျှ တာဝန်သိစိတ်တို့ဖြင့် ရင်သွေးငယ် တို့၏ နှလုံးသားသို့ ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ် များ ရောက်ရှိအောင် ဝိုင်းဝန်းဆောင်ရွက်သင့် သည် မဟုတ်ပါလော။

ဤကဲ့သို့ ရင်သွေးငယ်တို့၏ နူးညံ့သော နှလုံးသားပေါ်တွင် သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ဗုဒ္ဓ၏ ယဉ်ကျေးမှုစာပေများ အချိန်မီ သွန်းလောင်း ပေးနိုင်ကြမည်ဆိုလျှင် ရင်သွေးငယ်တို့၏ နှလုံးသားမှာ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းလာပြီး ထာဝရ လန်းဆန်းသော “ပန်းဥယျာဉ် ကြီးသဖွယ်” လောကပတ်ဝန်းကျင်ကို နှလုံးသားအလှတို့ ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ နူးညံ့ ပျော့ ပျောင်းသော ယခုလို ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက ပုံသွင်းမှု မပြုနိုင်ပါမူ သက်ရွယ်ကြီးရင့်သော အခါ၌ မည်သို့ပင် ပုံသွန်းလောင်းပါသော်လည်း မိမိတို့လိုလားသည့် ပုံစံမျိုး ရနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

မျက်မှောက်ခေတ်ကို ဖြတ်သန်းနေ

သာထွန်းပြန်

ကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မိသားစုများမှ မွေးဖွားပေးလိုက်သော မျိုးဆက်သစ်လူငယ်တို့၏ ပုံရိပ်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မှန်းဆနိုင်ပေမည်။ ထိုမျိုးဆက်သစ်တို့ရင်ထဲတွင် ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုအဋ္ဌေအသက်များ ခန်းခြောက်နေသည်ကို တွေ့မြင်နေရသည်။ ဤအတိုင်းသာ လက်ပိုင်ကြည့်နေမည်ဆိုက အကောင်းဖက်သို့ ဦးတည်မလာနိုင်ပေ။ အခြေအနေဆိုးတစ်ခုဆိုသို့ ဦးတည်သွားပေမည်။ ထိုအဖြစ်ဆိုးမှသည် အမျိုးဘာသာသာသနာ ကွယ်ပျောက်သွားသည်ထိ ရောက်ရှိသွားနိုင်သည်။ အတူတကွလက်တွဲဆောင်ရွက်မည်ဆိုက ကျွန်ုပ်တို့တွင် အချိန်မနှောင်းသေးပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အားသွန်ခွန်စိုက်ပြီး ရင်သွေးငယ်တို့၏ နှလုံးသားထဲသို့ အချိန်မှီ ပို့ပေးရန် အထူးလိုအပ်နေပေပြီ။

ဤအခြေအနေမျိုးကို သတိထားမိသော တာဝန်သိ ဆရာတော် သမတော်များနှင့် အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင် ငွေကြေးတတ်နိုင်သူတို့ စုစည်း၍ ရင်သွေးငယ်တို့အတွက် အားတက်စရာ “ဓမ္မစကူးလ်” ကျောင်းတော်များ ပေါ်ထွန်းလာအောင် ဆောင်ရွက်နေခြင်း

ကို လက်ကမ်းကြိုဆိုရမည်။ မိမိတို့ကလည်း ထိုအခွင့်အရေးမျိုး လက်လွှတ်မခံဘဲ မိမိတို့နေထိုင်ရာ မြို့ရွာနယ်ပယ်တွင် ထိရောက်စွာ အသုံးချမည်ဆိုပါက မျိုးဆက်သစ် ရင်သွေးငယ်တို့အတွက် အနာဂတ် ရောင်ခြည်များ တောက်ပလာမည်မလွဲပင်။

ယခုအခါ၌ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုစာပေများကို (CCA)ကလေးဗဟိုပြု ချည်းကပ်နည်းစနစ်ဖြင့် သင်ပေးလာနိုင်သည့်အတွက် သင်ယူကြသော ရင်သွေးငယ်များအဖို့မှာလည်း တစ်မှုထူးဆန်းပြီး အားတက်သရော သင်ယူနေကြသည်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ပို၍ပင်အားရကျေနပ်မိပါသည်။ မည်သည့်ပုံစံမျိုးဖြင့် သင်ယူသည်ဖြစ်စေ ရင်သွေးငယ်များ မသင်မရှိရလေအောင် သင်ယူနိုင်ရေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်တကွသော ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်နေကြသော မိသားစုအားလုံးတွင် တာဝန်ကိုယ်စီရှိနေသည်မလွဲမသွေပင် ဆောင်ရွက်မှုပြုကြရမည်။

မိဘများကလည်း မိမိတို့၏ သားငယ် သမီးငယ်များကို ဓမ္မစကူးလ်ကျောင်းတော်များသို့ သင်ယူနိုင်အောင် တိုက်တွန်းပြောဆို


မူများ ပြုပေးရမည်ဖြစ်သလို သင်ကြားပေးသော ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့် ဆရာ/ဆရာမများအနေဖြင့်လည်း ရင်သွေးငယ်များ တက်တက်ကြွကြွ သင်ယူချင်စိတ်များကိန်းဝပ်လာအောင် ဆွဲဆောင်မှုများဖြင့် သင်ကြားပေးနိုင်ရမည်။ ထို့ပြင် ထိုရင်သွေးငယ်တို့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ၊ ဓမ္မာရုံခန်းမအတွင်း(သို့) စာသင်ခန်းမအတွင်းသို့ ရောက်ရှိအောင် တာဝန်ရှိ၊ တာဝန်သိသော လူပုဂ္ဂိုလ်များမှလည်း ကလေးများကို အာဟာရဒါနများဖြင့် တိုက်ကျွေး၍ စည်းရုံးသင့်ပါသည်။ ဤသို့ သုံးဦး သုံးဖလှယ် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါမူ ရင်သွေးငယ်များကလည်းအားရ ဝမ်းသာစွာဖြင့် ဓမ္မစကူးလ်ကျောင်းတော်များသို့ ပျော်ပျော်ပါးပါးလာရောက်၍ ယဉ်ကျေးလိမ္မာဆုံးစာများ သင်ယူကြမည်က အမှန်ပင်။

မိမိတို့သီတင်းသုံးနေထိုင်သော ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၏ မအူပင်ခရိုင်-ညောင်တုန်းမြို့နယ်တွင်ကား ယခုအခါတွင် ဓမ္မစကူးလ်ကျောင်းတော်များကို မြို့ရော နယ်ပါ(၆၅) ကျောင်းခန့် ဖွင့်လှစ်ပေးနိုင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ လာမည့် ၂၀၁၅-ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၂၄-

ရက်နေ့တွင် ဆဋ္ဌမအကြိမ်အဖြစ် ကျန်နေသော ကျေးရွာနယ်ပယ်များတွင် အသစ်ဖွင့်လှစ်နိုင်ရန် မိမိနှင့်အတူမြို့နယ် ဓမ္မစကူးလ် ကော်မတီမှ ဦးစီး၍ စီစဉ်ဆောင်ရွက်နေပါသည်။ အခြားအခြားသော မြို့နယ်တိုင်း၊ မြို့နယ်တိုင်းနှင့် ကျေးလက်ဒေသအသီးသီးတွင် ဓမ္မစကူးလ်ကျောင်းများ အသီးသီးပေါ်ထွက်လာနိုင်မည်ဆိုလျှင် မိမိတို့၏ အနာဂတ်မျိုးဆက်သစ်ရင်သွေးငယ်များအတွက် စိတ်အားတက်စရာ အချက်တစ်ခု ဖြစ်မည်ဆိုသည်မှာလည်း ယုံမှားစရာ မရှိနိုင်ပေ။

ဤသို့ ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ဓမ္မစကူးလ်ကျောင်းတော်ဆီသို့ ရင်သွေးတို့ အပတ်စဉ် ရောက်ရှိရေးနှင့် သင်ကြားနိုင်စေရန် “အားသုံးအား” လိုအပ်လှသည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိသည်။ ယင်း “အား-သုံးအား” အနက်-

(၁) ပထမအားမှာ အုပ်ထိန်းသူ မိဘတို့၏ အား-ပင်ဖြစ်ပေသည်။ မိဘအုပ်ထိန်းသူတို့သည် မိမိတို့၏ ရင်သွေးငယ်များကို ထိုဓမ္မစကူးလ်ကျေးလ်တော်များသို့ တက်ရောက်နိုင်စေရန် တွန်းအားပေးရမည်။ ချောမော့၍ သော်လည်း တက်ရောက်စေသင့်သည်။ အသား

 သာထွန်းပြန်

ကျလာသည့်အခါတွင် ရင်သွေးငယ်တို့မှာ ဓမ္မစကူးလ်ကျောင်းတက်ရသည်ကို ပျော်ရွှင်စရာ အလုပ်တစ်ခုလို သဘောထားကာ တက်ရောက်လာကြပေမည်။ ထိုအခြေအနေမျိုးသို့ ရောက်ရှိအောင် ပံ့ပိုးပေးရန်မှာ မိဘတို့၏ ပထမတွန်းအားပေးမှုများပင် ဖြစ်လေသတည်း။

(၂) ဒုတိယ အား-က သင်ကြားပေးမည့် ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့် ဆရာ/ဆရာမတို့၏ အားပင်ဖြစ်လေသည်။ သင်ကြားပေးမည့် ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့် ဆရာ/ဆရာမတို့သည် ရင်သွေးငယ်တို့ စိတ်ဝင်စားအောင် ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ဖြင့် သင်ပေးနိုင်မှသာ ရင်သွေးငယ်တို့ သဘောကျ နှစ်ခြိုက်ပြီး သူတို့၏အားလပ်ရက် အချိန်တွင် ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ဆုံးမစာများကို ပျော်ရွှင်စွာ သင်ယူကြလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သင်ကြားပေးမည့် ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့် ဆရာ/ဆရာမများသည် ရင်သွေးငယ်တို့ စိတ်အားတက်စေရန် ပျင်းရိဖွယ်မဖြစ်အောင် သင်ကြားပုံကအစ စည်းရုံးနိုင်ခြင်းသည်လည်း အရေးကြီးသော ဒုတိယအားတစ်ခုပင်ဖြစ်လေသည်။ ရင်သွေးငယ်များအား နွေးထွေးသော ကမ်းလက်များဖြင့် ကြိုဆိုလျက် နွေးထွေးစွာ

ဆက်ဆံပေးပြီး မိမိလိုချင်သော ပုံကိုဖော်ဆောင်ပေးရမည်။ ရင်သွေးငယ်များသဘာဝအရ ၎င်းတို့အကြိုက် လိုက်လျော၍ ပြုမှုဆက်ဆံပေးသူကို အမြဲခင်တွယ်သည်ဖြစ်ရကား ဦးဆောင်ဆရာတော်တို့နှင့် ဆရာ/ဆရာမများလည်း ဒုတိယအားကို ထိထိမိမိ အသုံးချရန် အရေးကြီးလှသတည်း။

(၃) တတိယအား-ကတော့ ပံ့ပိုးမှု အားပင်တည်း။ ရင်သွေးငယ်တို့သဘာဝအလျောက် ၎င်းတို့မှာ အစာအဟာရကို ခုံမင်တတ်သော သဘာဝ ကိုယ်စီရှိကြလေသည်။ စားကောင်းသောက်ဖွယ် အစာအဟာရကို စားရမှ မဟုတ်၊ သင့်တင့်သောမုန့်စသော အစာအဟာရ သုံးဆောင်ရပင်လျှင် ဝမ်းသာအားရစမြဲဖြစ်သောကြောင့် တာဝန်ရှိသူတို့က ထိုရင်သွေးငယ်တို့အတွက် အပတ်စဉ် အာဟာရဒါနများ တိုက်ကျွေးနိုင်အောင် စီစဉ်ပေးရပါလိမ့်မည်။ အချေမတည့်ခင် ကာလ အပိုင်းအခြားတစ်ခုထိ ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဆိုပါက ကျွန်ုပ်တို့၏ အနာဂတ်မျှော်မှန်းချက်များ မလွဲမသွေအောင်မြင်မှု ရရှိနိုင်မည်။ ထို့ကြောင့် “အား-သုံးအား” တွင် တတိယ အား-က အလွန်အရေးပါလှ

ပေသည်။ တတိယ အား(ပံ့ပိုးမှု)ကောင်းမှ သာ ဒုတိယအား-ကလည်း အားကောင်းလာမည်။ တတိယ အား-လျော့ကျသွားမည်ဆိုပါက ဒုတိယ အား-ကလည်း အားနည်း၍ မကြာမီ ယန္တရားကြီးတစ်ခုလုံး ရပ်သွားကာ ကျွန်ုပ်တို့မျှော်လင့်ချက်မှန်သမျှ ပျက်သုဉ်းသွားနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တတိယ အား-ကို ခိုင်မြဲအောင် မယိုင်လဲအောင် ပြုလုပ်ကြရပေမည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်(၈၇%)ကျော်ရှိသော မြန်မာတိုင်းရင်းသားများအဖို့ ဟန်ချက်ညီညီ လက်တွဲကာ ဆောင်ရွက်မည်ဆိုပါက မဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိဟု မိမိအနေဖြင့် ထင်မြင်ယူဆ မိပါသည်။ စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် ဂီတင်းသုံးနေထိုင်သော ညောင်တုန်းမြို့မှာပင် ဓမ္မစကူးလ်ကျောင်းတော်များအမြဲတစေ သင်ကြားနိုင်ရေး၊ ရင်သွေးငယ်တို့အား အမြဲတစေ အာဟာရ ဒါနများ တိုက်ကျွေးနိုင်ရေး အတွက် အဓိက ဦးဆောင်ဆရာတော်တစ်ပါး အဖြစ် ပါဝင်ကာ အားသွန်ခွန်စိုက်ဆောင်ရွက် လျက်ရှိနေပါသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးများသည် ခေတ်စနစ်ကို နောက်ပြန်ဆွဲမနေပဲ အမျိုးဘာသာ သာသနာ ယဉ်ကျေးမှုများ ရင်သွေးငယ်

တို့၏ နှလုံးသားထဲတွင် စွဲမြဲလာအောင် ညီညာလက်တွဲဆောင်ရွက်ရပေမည်။ မိမိတို့၏ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် လုပ်ငန်းမှအပဖြစ်သော မိမိတို့၏ အမျိုးဘာသာ မကွယ်ပျောက်အောင် ယခုကပင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားမှ နောင်ရေးအတွက် စိတ်အေးရပေမည်။ သို့မဟုတ်ပါက ကျွန်ုပ်တို့ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များသည် တာဝန်မကျေပွန်သူများအဖြစ် သမိုင်းစာမျက်နှာတွင် အမည်းစက်တင်ကျန်ရစ်မည်မှာ မလွဲပင်။

ယခုအခါသမယတွင် ရင်သွေးငယ်တို့ အတွက် အတန်းလိုက် ပြဋ္ဌာန်းပေးထားသော ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု သင်ခန်းစာများလည်း အသီးသီးရှိနေပြီဖြစ်သည့်အတွက် မိမိတို့ရပ်ရွာ မိမိတို့နယ်ပယ် မိမိမြို့နယ် ပြည်နယ် တိုင်းဒေသကြီးအသီးသီးတွင် တာဝန်ရှိသူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မှန်သမျှ ဝိုင်းဝန်း၍ တက်ညီ လက်ညီ “ဓမ္မစကူးလ်ကျောင်း” အသစ်များ ပေါ်ထွန်းလာအောင် ပေါ်ပေါက်ပြီးသော ဓမ္မစကူးလ်ကျောင်းများကို ရေရှည်စီမံကိန်းများ ရေးဆွဲ အကောင်အထည်ဖော်လျက် အစဉ်တည့်မြဲအောင် ဆောင်ရွက်ကြရင်းဖြင့်.....

ဘိက္ခုဒဿန - ညောင်တုန်း

ဂုဏ်ခွန်သည်းခြာ အလိမ္မာကဏ္ဍ

အိမ်ထောင်ရှင်
အမျိုးသမီးကောင်းတစ်ယောက်၏
ဂုဏ်အရည်အချင်း



ဖူးပွင့်ဝေ

“မင်္ဂလာပါဆရာမ”

“မင်္ဂလာပါ တပည့်တို့”

တပည့်တို့ရေ ဆရာမက ဒီနေ့မင်းတို့ကို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်အရည်အချင်းတွေကို ပြောပြမယ်ကွဲ့။ မင်းတို့ဒီအကြောင်းတွေကို သိကြရဲ့လားကွဲ့။

“မသိပါဘူးဆရာမ”

အေးမသိရင် ဆရာမ ရှင်းပြမယ်ကွဲ့။ မယားကောင်း၊ မယားမြတ်အမည်ခံသော မိန်းမ တို့သည် အောက်ပါအရည်အချင်းတွေနဲ့ပြည့်စုံ ရမယ်ကွဲ့။

- အိပ်ရာနေရာ၊ အစားအသောက်တို့ကို

သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ စားသောက်နေထိုင်လေ့ ရှိခြင်း၊

- အခြားယောက်ျားတစ်ပါးသို့ စိတ်နှလုံး မကူးခြင်း၊

- လင်ရှာဖွေရသော ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို ကောင်းမွန်လုံခြုံစွာ ထိန်းသိမ်းခြင်း၊

- လင့်နောက်မှ အိပ်လေ့ရှိခြင်း၊

- လင်၏အလုပ်အကြံအစီအမံကို ခံယူ၍ ကူညီရခြင်း၊

- လင့်အာဏာကို မဖီဆန် လင်၏အလို ကို လိုက်၍ ပြုစုခြင်း၊

- လင်အားချစ်ဖွယ်သောစကားကို ပြော

ဆိုလေ့ရှိခြင်း၊

- အပူ၊ အချမ်းတို့ လျော်စွာလင်အား ဝတ်ဆင်ပေးရခြင်း စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင်က ဟောကြားလမ်းညွှန်ထားတယ်ကွဲ့၊ ဒီကျင့်စဉ် တွေဟာ မင်းတို့ငါတို့ အမေတွေဖြစ်တဲ့ အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးတွေ၊ မယားကောင်း မယားမြတ်တွေ ကျင့်ရမည့်ကျင့်ဝတ်တွေကွဲ့၊ ယူမိမိသိပြီးရင် မင်းတို့ မိခင်တွေကို ပြောပြကြ ကွဲ့၊ မိခင်တွေကို ပြောပြမယ်မဟုတ်လားကွဲ့။

“ပြောပြပါမယ်ဆရာမ”


အေးအဲဒီလို ဘုရားဟောလောကနီတိကျမ်း ပြုဆရာက ပြန်ရေးပြထားတာရှိတယ်ကွဲ့၊ သူရေးပြထားတာကတော့ စားသောက်သော အခါတွင်လည်းကောင်း၊ အဝတ်တန်ဆာပြုပြင် စီရင်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ အမိကဲ့သို့နှစ် သက်ဖွယ်ပြုပြင်တတ်ခြင်း၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော မကျစ်မလစ်သောအရာတို့၌ နှမကဲ့သို့ ရှက်တတ် ခြင်း၊ အမှုကိစ္စဆောင်ရွက်သောအခါ၌လည်း ကောင်း၊ လင်အနီးအပါးသို့သွားသောအခါ၌ လည်းကောင်း ကျွန်မကဲ့သို့ ရိုသေစွာပြုမူသွား တတ်ခြင်း၊ ဘေးဒုက္ခကြုံတွေ့သောအခါ တိုင်ပင် ဖော်ရခြင်း၊ အိပ်သောအခါ လင်ကိုမွေ့လျော်

စေခြင်း၊ အရောင်အဆင်း ပြုပြင်ခြင်း၌ တင့်တယ် စွာ ပြုတတ်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ရန်ရှိသောအခါ အမျက်ကို သီးခံထိန်းသိမ်းထားတတ်ခြင်း၊ ဤသို့ ပြုမူတတ်သော မယားသည် မယားမြတ် ဖြစ်၍ သေသောအခါ နတ်ပြည်သို့ သွားရ တတ်တယ်ကွဲ့။

အဲဒါတွေအပြင် မယားမြတ်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါ(၄)ပါးဆိုတာလည်းရှိသေးတယ်ကွဲ့၊ မိန်းမ မြတ်ဖြစ်ရန် ကျင့်ရမည့် ကိုယ်ကျင့်တရားများ ကို ဘုရားရှင်က ကောသလမင်းကြီးကို အောက်ပါအတိုင်း ဟောခဲ့ပါသည်။ အဲဒါတွေ ကတော့ကွယ်-

- ၁။ အကျင့်သီလဣန္ဒြေသိက္ခာရှိရမည်၊
- ၂။ အမြော်အမြင်ဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံရ မည်၊
- ၃။ ယောက္ခမ၊ မိဘတို့ကို အိမ်ဦးနတ်ကဲ့သို့ ဆည်းကပ်ရမည်၊
- ၄။ လင်ကိုရိုသေမြတ်နိုးရမည်၊ အဲဒီအကျင့် မြတ်တွေကတော့ မယားမြတ်ဖြစ်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းတွေဖြစ်တယ်ကွဲ့။

အဲဒါတွေအပြင် သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်လာ

 သာထွန်းပြန်

အိမ်ထောင်ရှင်မယားတို့ ပြုကျင့်ရမည့်ဝတ္တရားများလည်း ရှိသေးတယ်ကွဲ့။

အဲဒါတွေကော သိချင်ကြလားကွဲ့။

“သိချင်ပါတယ် ဆရာမ”

အေးအဲဒါတွေကတော့ကွယ်

- အိမ်တွင်းမှုပြုလုပ်ဖွယ်တို့ကို စေ့စပ်သေချာစွာပြုလုပ်ရမည်။

- လင်ရှာဖွေ၍ရသော ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို စုဆောင်းသိမ်းဆည်းကတ်ရမည်။

- မိမိလင်မှတစ်ပါး အခြားယောက်ျားတို့ကို မတပ်မက်ရ။

- မိမိဆွေမျိုး၊ လင်ဆွေမျိုးတို့ကို သင့်လျော်စွာ ပေးကမ်းချီးမြှင့်ရမည်။

အပျင်းမယူ၊ အိမ်သူပီသစွာနေထိုင်တတ်ရမည် စသည့်အိမ်ထောင်ရှင်မယားတို့ ပြုကျင့်ရမည့် ဝတ္တရားတွေဖြစ်တယ်ကွဲ့။

မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်က ကော်ပင်သော မယားမြတ်လေးဦးရှိခဲ့တယ်ကွဲ့။ အဲဒီလေးဦးကို မင်းတို့ သိချင်ကြလားကွဲ့။

“သိချင်ပါတယ် ဆရာမ”

အေးသိချင်ရင် ဆရာမပြောပြမယ်ကွဲ့။

မင်းတို့သေသေချာချာနားထောင်ပြီး နောက်မင်းတို့ အမေတွေ၊ အဒေါ်တွေ၊ အမတွေကိုလည်း ပြန်ပြောပြရမယ်နော်။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမ”

အဲဒီတော်ဝင်မယားမြတ်လေးဦးကတော့ ကွယ်-

၁။ မယားမြတ် အမရာဒေဝီ

၂။ မယားမြတ် စန္ဒကိန္နရီ

၃။ မယားမြတ် မဒ္ဒိဒေဝီ

၄။ မယားမြတ် သမ္ဘူလဒေဝီတို့ ဖြစ်ကြတယ်ကွဲ့။ သိကြပြီလား။

“သိပါပြီဆရာမ”

အေး အဲဒီတော်ဝင်မယားမြတ်လေးဦးရဲ့ အကြောင်းအကျယ်ကိုတော့ မင်းတို့ကြီးလာတော့မှ ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ဆိုတဲ့ ဇာတ်တော်ကြီးတွေမှာ ဖတ်ကြပေါ့ကွယ်။

ကဲဒီနေ့တော့ ဒီလောက်နဲ့ဘဲ အတန်းနားကြစို့။

“မင်္ဂလာပါဆရာမ”

“မင်္ဂလာပါတယ်တို့”

စူးပွင့်စေ





မြန်မာနိုင်ငံ ရိုးရာပါဠိစာပေသင်ကြားရေး

Traditional Pali Studies in Myanmar



ဦးအောင်သိန်းညွန့် (ဒု-ညွန့်ချုပ် (ငြိမ်း) သာသနာရေး)
U Aung Thein Nyunt (Retd. DYDG Religious Affairs)

ရှေးပျူမြန်မာတို့အသုံးပြုခဲ့သည့် ပါဠိဘာသာ ပြည်ခရိုင်၊ မှော်ဇာမြို့နယ်၊ ခင်ဘကုန်းရွာ တွင် အစိုးရရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနက တူးဖော်ခဲ့ရာ ရွှေပေလွာ ၂၂ ချပ်ကို တွေ့ရှိ ခဲ့ပြီး အဆိုပါရွှေပေလွာများပေါ်တွင် “ယေ မ္မော ဟေတုပ္ပာ ဘိ” ၊ မောရသုတ်၊ ဝဇ္ဇသုတ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ စသည်တို့ကို ပျူအက္ခရာဖြင့် ရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ယင်း အချက်ကို ထောက်ရှုသော် ရှေးပျူမြန်မာတို့ သည် ပါဠိဘာသာစကားနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းလျက် ရှိခဲ့ကြပြီး ထိုခေတ်ကာလများတွင် ဘုရားဟော ပါဠိမှခပါဠိတော်များကို အလွန်ကျက်မှတ်နိုင် ခဲ့ကြကြောင်း ကောက်ချက်ချနိုင်ပါသည်။

Pali Language in Pyu Age of Old Myanmar

The government archeological department excavated grounds of Khinba gone village, in Hmawzar township, Pyay district and they

found 22 gold parchments there on which Pali words in Pyu character were inscribed the words: Ye dhammar he on which Pali words in Pyu character were inscribed the words: Ye dhammar he tuppabava and scripts of Mora sutta, Vatta sutta Pativcasam- uppadaetc. With reference to these supporting evidence, we can make an inference that' old Pyu Myanmar were familiar with and able to memorize the sacret Pali words in those days.

တရုတ်ထန်မင်းဆက် သမိုင်းမှတ်တမ်းများ တွင် ပျူမြို့တော်တွင် တံခါးတစ်ဆယ့်နှစ်ပေါင် ရှိကြောင်း၊ မြို့တော်နေရာလေးခု၌ စေတီတော် ကြီးများတည်ထားကြောင်း၊ မြို့ရိုးများကို စဉ့် အုတ်များဖြင့်တည်ဆောက်ထားကြောင်း၊ အိမ်

❶ သာထွန်းပြန်

ခြေပေါင်းတစ်သောင်းကျော်ရှိပြီး အနီရောင်၊ အဝါရောင်များဖြင့် ရေးချယ်ထားသော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းပေါင်း တစ်ရာကျော်ရှိကြောင်း၊ ယောက်ျားကလေး၊ မိန်းကလေးများသည် အသက် ခုနစ်နှစ်အရွယ်ကျော်လျှင် ဦးခေါင်းတုံးပြီးနောက် စာပေသင်ကြားရန် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများသို့ သွားကြရကြောင်း၊ ၎င်းတို့အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်သည့်အခါ သာသနာ့ဘောင်သို့ မဝင်ရောက်နိုင်လျှင် ဆံပင်အရှည်ထားပြီးနောက် အိမ်သို့ပြန်နေကြရကြောင်း၊ မြို့နေအားလုံးတို့သည် လူ့အသက်သတ်ခြင်းကို ရှောင်ကျဉ်ကြကြောင်း၊ ပိုးထည်ကိုမဝတ်ဆင်ကြကြောင်း၊ ရွှေဒင်္ဂါး ငွေဒင်္ဂါးများကို သွန်းလုပ်နိုင်ကြကြောင်း၊ မြို့ဝင်ဂိတ်၏ အခြားတစ်ဖက်တွင် ပေတစ်ရာကျော်ခန့်မြင့်မားသည် စကျင်ကျောက်သားဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကြီးကို တည်ထားကိုးကွယ်ကြကြောင်း၊ တရားရင်ဆိုင်ကြသူများသည် ထိုဆင်းတုတော်ကြီးရှေ့မှောက်၌ သစ္စာပြုကြရကြောင်း... စသည် စသည်တို့ကို ဖော်ပြမှတ်တမ်းတင်ထားပါသည်။ ဤမှတ်တမ်းကို ထောက်ရှုလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော်ကြီးများ၏ သင်ကြားမှုဖြင့် ထိုခေတ်က လူများသည် ပါဠိဘာသာစကားကို လေ့လာသင်ယူနေကြပြီဖြစ်ကြောင်း ကောက်ချက်ချနိုင်ပါသည်။

According to historical record of Chinese Han dynasty, it is stated that the capital of Pyu

had 12 gates; there were Cetis at the four corners of the capital, the wall of the capital were constructed with the glazed bricks; there were over ten-thousand houses and there were over one hundred Buddhist monasteries decorated with red and yellow colours; young boys and girls who came to the age of seven had to go monastic schools for learning with their heads-shaven; when they came to age of twenty, if they were unable to inter the holy life, they had to come back home with long hairs; all the people had to avoid killing any sentient beings; they did not use silk wears; they could manage to cast gold and silver coins; at the other side of the main gate, a huge white 'alabaster Buddha image with over one hundred feet in height was erected and those other were in a law-suit had to make a vow before the Buddha image, etc. etc. With the reference to this record, it can be deduced that those people in

that age studied Pali language under the guidance of Buddhist monks.)

သာသနာတော်နှစ် ၉ ရာစုခန့်(AD-သုံးရာစုခန့်)တွင် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်မြတ်သည် ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ပိဋကပါဠိကျောက်စာတို့ကို သထုံသို့သယ်ဆောင်ခဲ့သောကြောင့် အရှင်သောဏနှင့်အရှင်ဥတ္တရတို့ သုဝဏ္ဏဘူမိ(သထုံ)သို့ ကြွရောက်ခဲ့ကြပြီးနောက် ထိုဒေသရှိ လူများသည် ပါဠိတော်မူခပါဠိများကို သင်ယူမှတ်သားနေကြပြီးဖြစ်ကြောင်း ပိမုတ္တိမဂ္ဂကျမ်းနှင့် သာသနာလင်္ကာရတို့တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

It is state in teh Vimuttimagga and Sasanalinkara that... after the arrival of Ven.sona and Ven.Uttara at Suvanbumi(Thahton) the people in those areas might have to do with the study of sacred pali language because about 900 sasana era (about three hundred AD) Ven. Buddhaghosa brought pitaka Pali text to Thahton by waterway.

ဦးအောင်သိန်းညွန့်
U Aung Thein Nyunt



စာပျက်နာ(၃၆)မှအဆက်

မေတ္တာသုတ်တော်၌ “ကုလေသုအနနဂိဒ္ဓေါ ဘယ်လူမျိုးကိုမှ ငဲ့ကွက်တွယ်တာမူမပြုရ။ ကိုယ်စားမပြုရ” ဟု ဆိုထားပါသည်။ ရိုးရိုးသာမန်မေတ္တာပွားသူများအတွက်ပင် ထိုကဲ့သို့ ဆိုထားပါလျှင် တစ်ကမ္ဘာလုံးကို သာသနာပြုမည့် ဓမ္မကိုယ်စားလှယ် မေတ္တာစစ်သည်တော်များ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ဖို့ အချိန်တန်ပါပြီ။

လူမျိုးမပျောက်ဖို့က အရေးကြီးပါသည်။ မှန်ပါသည်။ ထိုကိစ္စကို လောကလူတွေ ၃၈-ဖြာ မင်္ဂလာတရားနဲ့ရွက်ဆောင်လို့ ဆောင်ရွက်ကြပါလိမ့်မည်။ လမ်းညွှန်ဖို့သာ ဆရာတွေရဲ့ တာဝန်ပါ။

သာသနာပြုရေးနှင့် သာသနာကာကွယ်ရေးတွင် သာသနာပြုရေးက ဆရာတို့နှင့် သက်ဆိုင်ပြီး သာသနာကာကွယ်ရေးက ဒကာတို့နှင့် ဆိုင်ပါသည်။ သာသနာပြုသူက ကာကွယ်ရေး ပါဝင်လုပ်လျှင် ကိုးကွယ်ခံနေရာမှ တန်းတူအမြင်မျိုးတွေ အကြည့်ခံလာနိုင်သည်။ ကြည့်လည်း ကြည့်ကုန်ကြပြီမို့ မြင့်သောနေရာက မြတ်သောအကျင့်ကိုသာ မြန်မြန်ကျင့်ဆောင်ကြပါဟု ပညာရှိတွေအတွက် သတိဖြစ်ခဲ့နှင့် အညီ ဆိုစဉ်ချင်တော့၏။

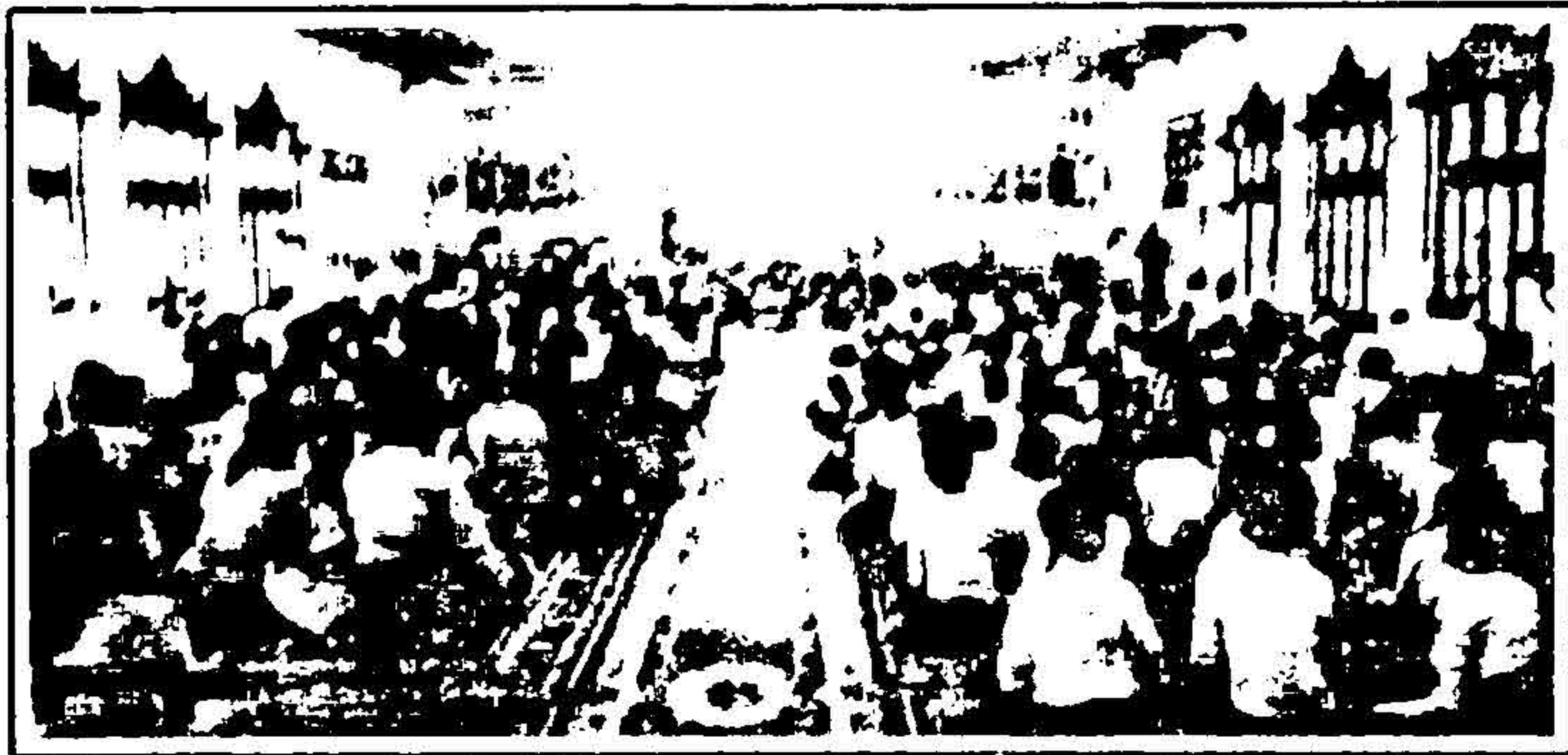
ကိုအေးမင်း(ပဲခူး)



ပြည်တွင်းသာသနာရေး သတင်းမှတ်တမ်း

လမင်း

အဘိဓမ္မာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှု သင်တန်း စာအောင်ဆုနှင့် သဘင်ကျင်းပခြင်း

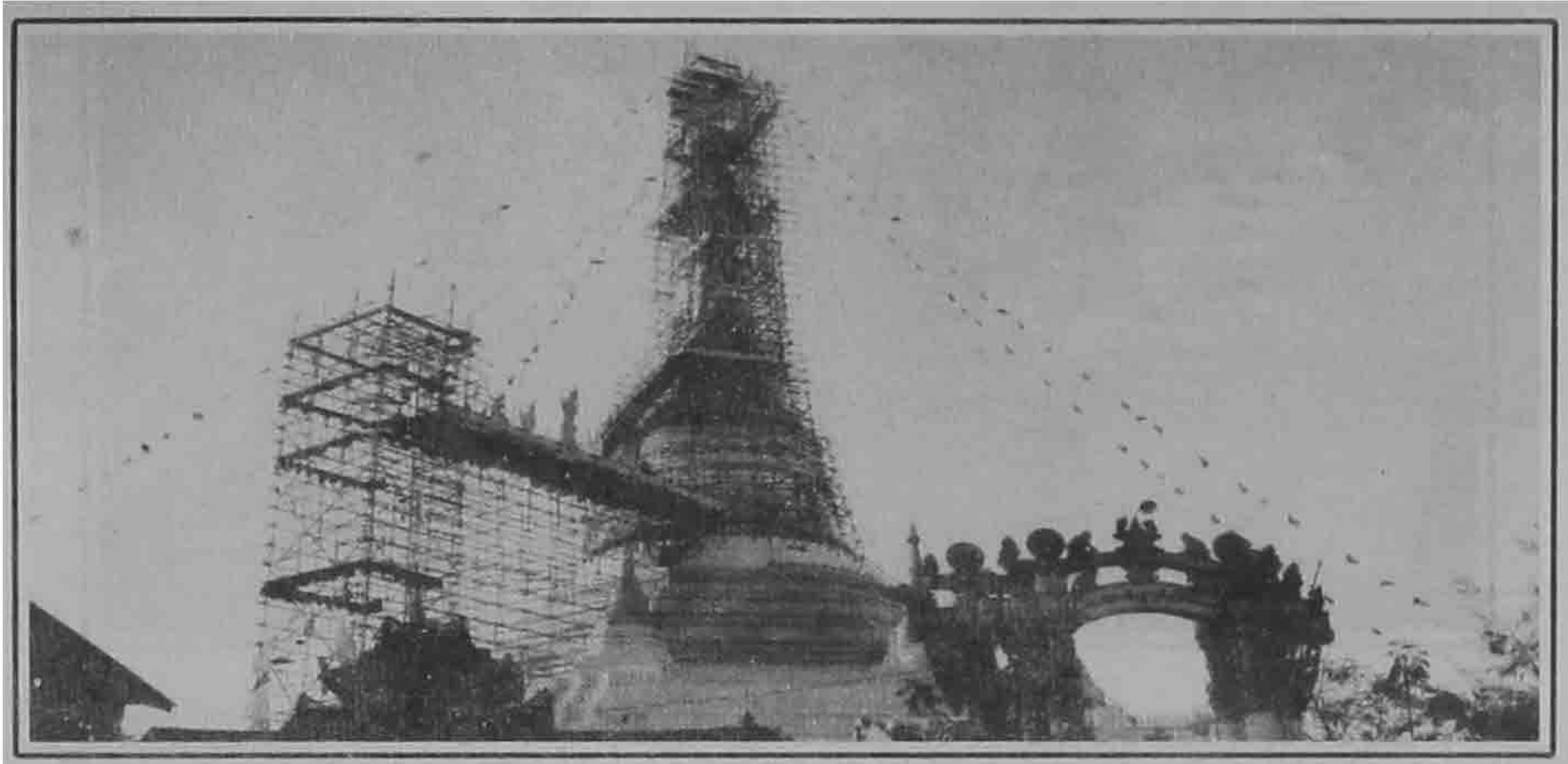


သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန(၂၃)ကြိမ်မြောက် အဘိဓမ္မာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှု သင်တန်းစာအောင်ဆုနှင့် သဘင် အခမ်းအနားကို ဇန္နဝါရီလ ၁၀ရက်နေ့ နံနက် ၈နာရီတွင် ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီး မရမ်းကုန်းမြို့နယ် ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ ဝိဇယမင်္ဂလာဓမ္မသဘင်၌ ကျင်းပခဲ့သည်။

အခမ်းအနားကို နမောတဿသုံးကြိမ်ရွတ်ဆို ဘုရားကန်တော့ဖွင့်လှစ်၍ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ အဘိဓမ္မအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက ဘဒ္ဒန္တကုသလထံမှ ငါးပါးသီလခံယူဆောက်တည်ကြပြီး သြဝါဒကထာနာယူသည်။ ထို့နောက် သင်တန်းမှူး ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဝါယမသာရက သင်တန်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားပြီးနောက် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးစိုးဝင်းနှင့် အခမ်းအနားသို့ တက်ရောက်လာကြသော အလှူရှင်များက ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်တို့အား လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ဆက်လက်၍ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးသည် စာအောင်ပုဂ္ဂိုလ်များအား ဆုတံဆိပ်များနှင့် အောင်လက်မှတ်များ ချီးမြှင့်သည်။ ယင်းနောက် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးက စာအောင်ပုဂ္ဂိုလ်များအား ဂုဏ်ပြုအားပေးစကားပြောကြားခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ စစ်တောင်းစံပြကျေးရွာဆံတော်ရှင်ကျိုက်ကလွန်ပွန်းစေတီတော်မြတ်ကြီး
ရွှေထီးတော်တင်လှူပွဲနှင့် ဗုဒ္ဓါဘိသေကအနေကဇာတင် အခမ်းအနားကျင်းပခြင်း။



မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ စစ်တောင်းစံပြကျေးရွာ ဆံတော်ရှင်
ကျိုက်ကလွန်ပွန်း စေတီတော်ရွှေထီးတော်တင်လှူပွဲအခမ်းအနားကို ၂၀၁၆-ခုနှစ်၊
ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)ရက် နံနက် (၉:၀၀)နာရီအချိန်တွင် စေတီတော်ရင်ပြင်၌ကျင်းပရာ
အခမ်းအနားသို့ နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယဆရာတော် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊
ဒွိပိဋကဓရဘဒ္ဒန္တဇာဂရာဘိဝံသ၊ မွန်ပြည်နယ်သံဃနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်
မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ၊ ဒီဃနိကာယကောဝိဒ ဘဒ္ဒန္တကောသလ္လ၊ ကျိုက်ထီးဆောင်း
သာသနာပြုအကျိုးတော်ဆောင်ချုပ်ဆရာတော်အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ၊
ဘဒ္ဒန္တနာဂဒီပ အမှူးရှိသော ပင့်သံဃာတော်(၅၇)ပါး ကြွရောက်ချီးမြှင့်တော်မူပြီး၊
မွန်ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ဝန်ကြီးချုပ် ဦးအုန်းမြင့်၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
အမြဲတမ်းအတွင်းဝန် ဦးခိုင်အောင်နှင့် တာဝန်ရှိသူများ အလှူရှင်ဇေကမ္ဘာကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ
ဦးခင်ရွှေနှင့် မိသားစုဝင်များ ဖိတ်ကြားထားသော ဧည့်သည်တော်များ
တက်ရောက်ကြပါသည်။

အခမ်းအနားတွင် မွန်ပြည်နယ် သံဃနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်က ငါးပါး
သီလချီးမြှင့်ခြင်း၊ ပင့်သံဃာအရှင်သူမြတ်တို့က ပရိတ်တရားတော်များ ချီးမြှင့်ခြင်း၊



ရန်ကုန်မြို့၊ ကလေးဝတောရပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ပဓာနနာယကဆရာတော်အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊ ဒွိပိဋကဓရ ဘဒ္ဒန္တဇာဂရာဘိဝံသက ဩဝါဒကထာချီးမြှင့်ခြင်း၊ ကျိုက်ထီးဆောင်းအကျိုးတော်ဆောင်ချုပ်ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဒမ္မဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တနာဂဒီပက ရွှေထီးတော်စီမံဆောင်ရွက်ထားမှုများရှင်းလင်းခြင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံ လုံးဆိုင်ရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့ချုပ်နှင့် နယ်စပ်တောင်တန်းဒေသ သာသနာ့ နဂ္ဂဟအသင်းဥက္ကဋ္ဌအဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဒေါက်တာ ခင်ရွှေက စေတီတော်မြတ်ကြီး ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံပူဇော်ရခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းလျှောက်ထားပြီး စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်မြက်နားတော်နှင့် လှူဖွယ်ဝတ္ထုများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းရာ ထိုင်းနိုင်ငံမှ အလှူရှင်မစ္စတာချက်ချိုင်းနှင့်ဇနီး စုရာဝမ်တို့မှ အမေရိကန်ဒေါ်လာ(၅၀၀၀)ကိုလည်းကောင်း၊ အလှူရှင်ဒေါက်တာ ခင်ရွှေမိသားစုမှ သံဃာတော်တစ်ပါးလျှင် ရေခဲသေတ္တာတစ်လုံးစီကိုလည်းကောင်း အသိသီးလှူဒါန်း ကြပါသည်။

ထို့နောက် အခမ်းအနားမှူး ဦးစံသင်းလှိုင်က တိပိဋကဓမ္မာဏ္ဍာဂါရိက ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒြိယလရေးသားပူဇော်အပ်သော ရွှေထီးတော်တင်ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး တိပိဋကဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒြိယလက လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုစုတို့အတွက် ရေစက်ချ တရားချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာတော်ထွန်းကားပြန်ပွားရေး
ဦးစီးဌာနတွင် ထုတ်ဝေရောင်းချလျက်ရှိသော
မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ်ကျမ်းစာအုပ်များ

No

Name of Book

1. How to Live As a Good Buddhist Vol.I
2. How to Live As a Good Buddhist Vol.II
3. Teaching of the Buddha(Higher Vol.I)
4. Teaching of the Buddha (Higher Vol.II)
5. Ekaka Duka
6. Dhammapada (Thick)
7. Dhammapada (Thin)
8. Iradā Dhammasaṅgaṇī
9. Dhammasaṅgaṇī
10. Mahāsatipaṭṭhāna
11. Mahāvagga saṃyutta
12. Uparipaṇṇāsa
13. Nidāna Saṃyutta
14. Khandhvagga Saṃyutta
15. The Nine Attributes of the Buddha
16. ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ CD ရွန်
17. Buddhism Hand Book
18. Pārājika Pāḷi
19. Mūlapaṇṇāsa
20. Basic Principle



သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာတော်ထွန်းကားပြန်ပွားရေး
 ဦးစီးဌာနတွင် ထုတ်ဝေရောင်းချလျက်ရှိသော
 မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ်ကျမ်းစာအုပ်များ

No	Name of Book
၁.	ဗုဒ္ဓဘာသာကောင်းတစ်ယောက်
၂.	သဒ္ဓမ္မဇောတိကပဋ္ဌာန်း
၃.	သဒ္ဓမ္မဇောတိက အဘိဓမ္မာ
၄.	သဒ္ဓမ္မဇောတိက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
၅.	ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုသင်ခန်းစာ
၆.	ကပ္ပိယကောင်းတစ်ယောက်
၇.	အလှူဒါနအမျိုးမျိုး
၈.	သီလ(သို့) ကိုယ်ကျင့်တရား
၉.	ဂုဏ်တော်(မြန်မာ)
၁၀.	အမရပူရ
၁၁.	သာသနာပြုအခြေခံကိုယ်ကျင့်တရား
၁၂.	ဂေါပကနှင့်ဗုဒ္ဓဘဏ္ဍာတော်
၁၃.	ဘဝတန်ဖိုးမြှင့်သြဝါဒကထာ
၁၄.	အလိမ္မာပျိုးခင်း
၁၅.	အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှု
၁၆.	ပေစာကျမ်းလာ မြန်မာ့ဆေးပညာ
၁၇.	သပ္ပာယ်သဝတ်ရွတ်စဉ်
၁၈.	ဗုဒ္ဓနှင့် ဗြဟ္မဏ(ပုဂ္ဂိုလ်)တို့၏ လောကသဘာဝပြဿနာများ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှု
၁၉.	ဗုဒ္ဓဂေါတမနှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ လောကဓမ္မပြဿနာဖြေရှင်းနည်း



ကိုယ်ပိုင်အထက်တန်းကျောင်း

မှတ်ပုံတင်အမှတ်-ကက-၁၃/၁၂/၀၀၉

<http://www.aca-educentre.com>



မြို့အမှတ် ၃၂၇/၁၊ မုဒိတာရင်ပြင်၊ ဥက္ကာ(၅)လမ်း၊ ၈/ရပ်ကွက်၊ ဆေးတက္ကသိုလ်(၂)ရှေ့၊ မြောက်ဥက္ကာလာပမြို့။

Ph : 691123, 691979, 09 73242687, 09 5057071, 09 73019477